

Big stacked hra v multi table turnajích - 1. díl



Máte-li v Texas Hold'em No Limit turnajích v porovnání se soupeři mnohem více žetonů, pak jste takzvaně big stacked. Jakmile se do této příjemné pozice dostanete, rozhodně nepřichází čas sladké zahálky. Vaším cílem je nejen náskok udržet, ale především využít své převahy, žetony ještě více rozmnožit a zlepšit tak šance na vítězství v turnaji.

Rychle nabyli, rychle pozbyli

V poker turnajích je často k vidění následující obrázek. Hráč vyhraje několik velkých banků za sebou, ale netrvá dlouho a někdejší „šťastlivec“ skončí v poli poražených. Důvod je velmi prostý. Takový hráč má sice sebevědomí na maximum, ale nemá dostatek disciplíny a kormidlo jeho hry přebírají emoce. Více než na své karty a pozici spoléhá na štěstěnu, což má za následek, že hraje příliš mnoho startovních kombinací a dorovnává sázky se slabými kartami jen proto, že si to může dovolit. Stručně řečeno, začne hrát loose.

Výsledek takové hry na sebe nenechá dlouho čekat, množství jeho žetonů se stále ztenčuje, až se hráč dostane na tilt a jeho konec v turnaji je jen otázkou času. Tento scénář popisuje ten nejhorší způsob, jak s big stackem v turnajích naložit. Pojdme se nyní podívat na základní pravidla úspěšné big stacked hry.

Kdo je big stacked

Short stacked je hráč, který má před sebou žetony odpovídající 6 - 10násobku big blindu (BB). Definovat big stack však není zdaleka tak jednoduché. Z hlediska povinných sázek by se o big stacku v turnajích dalo hovořit, máte-li v počáteční fázi turnaje v žetonech alespoň 100x BB, ale jelikož v pozdějších fázích turnaje tento násobek klesá, nedá se žádné přesné číslo stanovit. Ani by to nemělo myslet, protože při bohatosti herních situací v pokeru žádné jednoznačné soudy vyslovovat nelze.

Mnohem zajímavější informaci než násobek blindů poskytne porovnání vašeho stacku se stacky vašich soupeřů u stolu. O big stacku je z tohoto pohledu možno hovořit, máte-li minimálně dvojnásobek toho, co druhý „nejbohatší“ hráč u stolu. Toto vymezení však opět slouží pouze jako pomůcka.

Mnohem důležitější než přesné množství žetonů je, aby Vás jako big stack vnímali vaši soupeři, a ti jsou různí. Proti tight soupeřům nemusí být váš náskok tak velký jako proti loose hráčům, kteří mají snížený práh vnímání nebezpečí, a proto musí být i váš herní stack větší, aby jejich agresivitu přibrzdili.

Bud'te trpěliví

Boje o ohromné banky jsou silným adrenalinovým zážitkem. Kdo zažil, potvrdí. Nervy drásající napětí vystřídá, poté, co mega bank vyhraje, bezmezná euforie a pocit síly až „nepřemožitelnosti“. Zkušené hráči tento pocit znají a dokáží s ním pracovat, ale začátečníci mu často podlehnou. V této chvíli je tedy vaším prvním úkolem uklidnit se natolik, aby vzrušené emoce negativně neovlivňovaly vaši hru.

Klidně si dejte pár kol pohov a věnujte se přípravě vaší optimální herní strategie. Zjistěte, jak jste na tom se žetony v porovnání se soupeři, podle výše povinných sázek si vytipujte short stacked a low stacked hráče, na které byste mohli tlačit a pozorujte, jak tito soupeři hrají. Je to mnohem lepší krok než začít bezhlavě sázet (ačkoli i tato strategie může perfektně zafungovat, pokud Vám v zápětí po výhře velkého banku dorazí opět silné katy a soupeři Vám je nebudou věřit). Pamatujte, že ačkoli jste učinili velmi důležitý krok k šanci na vítězství, vyhrát ohromný bank, neznamená vyhrát turnaj.

Klíčové je o výhodu, kterou vám big stack dává, nepřijít. Uvědomte si, že čas je na vaší straně. Bud'te trpěliví. Povinné sázky jsou v porovnání s množstvím vašich žetonů nízké a na rozdíl od soupeřů s málo žetony nemáte kam pospíchat. To ovšem neznamená, že byste jako big stacked hráči měli hrát pouze TOP startovní kombinace a čekat, až se soupeři mezi sebou sami vyřadí. Jako big stack před sebou máte náročný úkol - vaše žetony dále rozmnožovat, a to co nejbezpečněji.

Big stacked hra v multi table turnajích - 2. díl



Máte-li v Texas Hold'em No Limit turnajích v porovnání se soupeři mnohem více žetonů, pak jste takzvaně big stacked. Jakmile se do této příjemné pozice dostanete, rozhodně nepřichází čas sladké zahálky. Vaším cílem je nejen náskok udržet, ale především využít své převahy, žetony ještě více rozmnožit a zlepšit tak šance na vítězství v turnaji.

Agresivně, ale s citem

Masivní převaha v žetonech Vám v turnajích dává **ohromnou psychologickou a strategickou výhodu**. Vaši soupeři vědí, že mají velmi malou šanci Vás vyblafovat, protože pro Vás nebude problém, v případě, že jejich blaf prokouknete, dorovnat téměř jakoukoli sázku. Shortstackům navíc hrozí reálné riziko, že je big stacked hráči dorovnájí i z pouhé zvědavosti jen proto, že na to mají.

Rozvázná převaha

Abyste jako big stacked hráč v turnaji uspěli, je nezbytné převahy v žetonech využívat. Samozřejmě to neznamená bezhlavě blafovat, ale především hrát agresivně ve chvíli, kdy **vycítíte soupeřovu slabost**. Míru agresivity je možno za jistých okolností i zvýšit. Na pilu lze tlačit tím více, čím více jsou soupeři tight, tedy ochotnější složit své karty. Jsou-li soupeři loose, pak nezbývá než se uchýlit k tight hře a počkat si, až budou nuceni hrát opatrněji (například ve fázi těsně před vyplácenými pozicemi, k tomuto tématu se vrátíme později).

Tlačte na short stacked hráče

Důležitým faktorem, který určuje míru agresivity big stacked hráče, je množství žetonů, které mají soupeři před sebou. Jelikož big stacked hráči vzbuzují velký respekt u low stacked a především u short stacked hráčů, je doslova povinností big stacked hráčů na soupeře s malým množstvím žetonů vyvíjet silný tlak.

Nepodceňujte soupeře

Tlačte na soupeře, ale buďte si jisti, že jste to vy, kdo tlačí! Hra proti low stacked a short stacked hráčům v sobě samozřejmě skrývá **mnohá rizika**.

Strategií low stacked a short stacked hráčů je počkat si na dobrou startovní kombinaci a poté výrazně navýšit, či rovnou jít all-in a doufat ve zdvojnásobení. Velkou chybou big stacked hráčů je podceňování těchto soupeřů a dorovnávání jejich all-in sázek s jakýmkoli kartami. Speciálně v situaci, kdy je big stacked hráč na big blindu, se jeví dorovnáání all-inu short stacked soupeře (především při vysokých povinných sázkách) jako „rozumný“ tah. Touto hrou však budete jako big stacked hráč v dlouhodobém horizontu **zbytečně ztrácet žetony**.

Pozice short stacked hráče

Samozřejmě z každého pravidla je výjimka. Půjde-li short stacked hráč all-in v úvodní pozici má s velkou pravděpodobností slušné karty (za shortstacka považujeme hráče se 6-10x BB, má-li méně, pak je i all-in v úvodní pozici nejspíše projevem zoufalství než silných karet). Pokud by totiž short stacked hráč dobré karty neměl, bylo by pro něj mnohem lepší počkat si na big blind, který mu dává větší manévrovací prostor.

Půjde-li all-in short stacked hráč v pozdní pozici jeho karty nemusí být zdaleka tak silné nebo může jít o zoufalý pokus ukrást blindy. Jste-li big stacked v pozici za ním a máte-li slušné karty, pak je dorovnáání správnou volbou.

Dorovnáání z pozice big stacked hráče

Jako big stacked hráč byste měli na soupeřovu sázku ideálně reagovat navyšováním nebo složením. **Dorovnáání by mělo z vašeho herního rejstříku téměř vymizet**. Jako big stacked hráč dorovnávejte soupeřovy sázky či navýšení pouze ve chvíli, kdy máte velmi silné karty a chcete ho **nalákat do pasti**. Mějte na paměti, že dorovnáání sázek či navýšení se slabými kartami je zaručeným způsobem, jak zbytečně ztrácet žetony.

Pot committed short stack

Další nebezpečí hrozí, pokud se rozhodnete tlačit na short stacked hráče. V této situaci je nutno počítat s reálnou možností, že **může jít all-in**. Rozhodnete-li se tedy jako big stacked pustit do partie s těmito hráči, pak tak učíte pouze s velmi dobrými kartami, které dávají slušnou šanci na výhru. Jinak Vám taková hra zbytečně odčerpá žetony a dá short stacked hráčům „nový život“. Pamatujte, že **nemusíte vyhrát každý bank**.

[Big stacked hra v multi table turnajích - 3. díl](#)



Máte-li v Texas Hold'em No Limit turnajích v porovnání se soupeři mnohem více žetonů, pak jste takzvaně big stacked. Jakmile se do této příjemné pozice dostanete, rozhodně nepřichází čas sladké zahálky. Vaším cílem je nejen náskok udržet, ale především využít své převahy, žetony ještě více rozmnožit a zlepšit tak šance na vítězství v turnaji.

Vhodné načasování

Skutečně žně pro big stacked hráče nastávají ve fázi, kdy se turnaj blíží k vypláceným pozicím. Nikdo nechce skončit na bubble (poslední místo před vyplácenými pozicemi) a především short stacked hráči budou hrát hodně tight. V téhle fázi hry hrajte hodně agresivně, nebojte se navyšovat nebo znovunavyšovat s jakoukoli slušnou kartou, pokud cítíte, že soupeř si není jist silou svých karet.

Nezapomeňte však měnit styl vaší hry. Budete-li sázet nebo navyšovat každou hru, dříve nebo později Vás někdo chytne do pasti. Buďte nepředvídatelní. Ukradněte párkrát blindy, vybafujte bank a dejte si na pár kol pohov. Poté se opět vrhněte do hry a zkuste opět urvat něco soupeřových žetonů. Pamatujte, že jakákoli pravidelnost škodí vaší hře.

Nedržte se při zdi

Nyní jedno velmi důležité upozornění. Má-li být vaše big stacked hra úspěšná, musí být vaše preflop sázky či navýšení dostatečně vysoké. Jako big stacked hráči musíte vašimi sázkami vysílat soupeřům jasný signál: chcete-li se mnou hrát, připravte se na to, že budete všechny svoje žetony riskovat v jediné partii. Pokud soupeř vaši sázku i přes toto „varování“ navýší, má pravděpodobně velmi silné karty a je tedy rozumné složit.

Uvolněte hru u stolu

Jako big stack můžete pracovat s atmosférou u stolu. Jsou-li vaši soupeři až příliš tight, můžete se pokusit trochu uvolnit hru. Vyhraje-li partii blafem, ukažte ho vašim soupeřům. Bude-li to navíc několikrát vyhraný bank v řadě, může se v některém ze soupeřů začít vařit krev, což výrazně zhorší jeho hru.

Jelikož máte v tuto chvíli table image maniaka, asi není nutno dodávat, že nyní musíte začít hrát hodně tight. Trefíte-li dobré karty a soupeři nebudou brát vaši sázku příliš vážně, pak máte šanci na hezký bank.

Pokud vaše odkryté karty při blafu dostanou na tilt více hráčů, můžete se dočkat i toho, že soupeři se pustí do sebe navzájem. Sice se jejich žetony nepřesunou k Vám, ale každý vyřazený soupeř Vás posouvá výše na výplatní struktuře.

Pozor na konfrontaci s dalšími big stacked hráči

Máte-li jako big stack ohromnou výhodu proti short stacked hráčům, dejte si pozor, abyste se nedostali do křížku s dalším big stacked hráčem. Takový hráč znamená velké nebezpečí pro vaše pracně nastřádané žetony. Zjistíte-li však, že je hráč hodně tight, aplikujte na něj stejnou hru jako na short stacky, avšak mnohem umírněnější podobě. Tight hráč si klidně nechá sem tam ukrást blindy, protože stejně nebezpečí jako on pro Vás, znamená i Vy pro něj. Ale pokud byste byli agresivní až přespříliš, pak na sebe přivoláváte pohromu v podobě jeho all-inu.

Závěrem

Mít výraznou převahu v žetonech vám v multi table turnajích dává ohromnou výhodu. Chcete-li jako big stacked hráč uspět, hrajte agresivně, ale nikoli bezhlavě, načasovávejte vaše herní akce s citem, buďte nepředvídatelní a úspěch v turnaji se dříve či později dostaví.

[All-in v online turnajích - 1. díl](#)



All-in neboli možnost vsadit všechny žetony je magickou přísadou, která dělá z No Limit pokeru velmi vzrušující hru. Riskovat vše v jediné hře s možností vyhrát kopec žetonů nebo se naopak s turnajem rozloučit však nemusí být až tolik riskantní, jak by se mohlo na první pohled zdát. Nezbytné však je uvážené používání této mocné zbraně.

autor: **Rudolf**, redaktor Poker24.cz

all-in v online turnajích

Sázka all-in se v turnajích používá především jako ochrana výherní kombinace a způsob maximalizace zisku, je také jedinou rozumnou volbou shortstacked hráčů. All-in je mocnou zbraní, jejíž nerozumné použití však může napáchat velké škody ve vlastních řadách. Pojdme se nyní blíže podívat na jednotlivé situace, ve kterých se s all-in v turnajích setkáme.

1) All-in jako dojná kráva

All-in nabízí skvělou příležitost maximalizovat zisk v partiích, kde máte nuts (nejsilnější výherní kombinaci) a soupeř je buď pot committed nebo je přesvědčen, že nejsilnější výherní kombinaci drží on. V obou případech většinou váš all-in dorovná a vy relativně bezpečně zdvojnásobíte nebo dokonce ztrojnásobíte.

Jelikož ale v pokeru není nic černobílé, podívejme se i na odvrácenou stranu mince. Velmi vzácným nebezpečím této hry je, že hráč špatně vyhodnotí situaci. Je přesvědčen, že má nuts, ale ve skutečnosti je drží soupeř. Obecně jde o situace, kde proti sobě stojí velmi silné výherní kombinace jako fullhouse vs. čtveřice nebo vzácněji flush vs. straight/royal flush a čtveřice vs. straight/royal flush.

Plusy & minusy

+ Nejziskovější a nejbezpečnější situace pro sázku all-in, protože držíte nuts a víte, že vás nic nemůže porazit.

- Tato situace nastává pouze čas do času, jelikož musí být splněno hned několik specifických podmínek současně: musíte mít nuts a soupeř musí držet velmi silnou kartu, kterou není ochoten složit.

2) All-in jako ochrana

All-in dobře funguje jako způsob, jak zastrašit soupeře a donutit je složit karty. Proto je all-in ideální použít v situaci, kdy potřebujete ochránit vaši výherní kombinaci (tzv. protection bet neboli obranná sázka), protože by jí další karty mohly rozmetat na prach.

Jelikož je all-in velkým rizikem pro vaše žetony, není samozřejmě vhodné používat ho ve všech výše popsaných situacích. Záleží především na tom, proti komu hrajete. Proti zkušeným soupeřům nemusíte jít all-in, měla by postačit sázka ve výši banku či navýšení sázky soupeře na dvoj či trojnásobek.

All-in jako ochrana je vhodný především proti agresivním hráčům. Ideálním příkladem je situace, kdy na flopu držíte trojici, hrozí riziko barvy či postupky a ve hře je více soupeřů. Víte, že soupeři jsou hodně agresivní a bez mrknutí oka dorovnájí téměř jakoukoli sázku až do výše banku, až při vyšší sázce začnou přemýšlet o složení. All-in, ačkoli výhru banku nezaručí, je za daných okolností z hlediska strategie dobrou volbou.

Plusy & minusy

+ Ideální v situaci, kdy jako lowstacked hráč trefíte skvělý flop s možností draw pro soupeře. V dané chvíli nejspíše držíte nuts a jelikož jakoukoli sázku byste se stali pot committed, je lepší jít rovnou all-in. Buď vyženete soupeře ze hry hned, nebo vás sice někdo dorovná, ale vaše karty to ustojí.

- Jelikož all-in na dobrém flopu budete používat proti agresivním hráčům, vystavujete se riziku, že vás dorovnájí, další karty jim pomohou a vyřadí vás z turnaje. Čím je hráč agresivnější, tím vyšší je riziko jeho dorovnění.

All-in v online turnajích - 2. díl



All-in neboli možnost vsadit všechny žetony je magickou přísadou, která dělá z No Limit pokeru velmi vzrušující hru. Riskovat vše v jediné hře s možností vyhrát kopec žetonů nebo se naopak s turnajem rozloučit však nemusí být až tolik riskantní, jak by se mohlo na první pohled zdát. Nezbytné však je uvážené používání této mocné zbraně.

autor: **Rudolf**, redaktor Poker24.cz

3) All-in jako cesta shortstacků

Specifickou kategorií all-in je all-in shortstacked hráčů. Herní strategie shortstacked hráčů je prostá. Počkat si na dobré karty, jít all-in a zdvojnásobit. Sílu karet, se kterými shortstack do hry vstupuje, lze odhadnout nejen z jeho předešlé hry (zkušený/nezkušený, agresivní/pasivní), ale také dle jeho pozice.

Obecně lze říci, že karty shortstacked hráče jsou tím silnější, čím dříve se v dané partii rozhoduje. Jelikož se all-inem v úvodní pozici vystavuje většímu riziku, že ho některý ze soupeřů dorovná, než v pozici pozdní, je pro shortstacka v zahajovací pozici „logicky“ nejvýhodnější vstoupit do hry jen s velmi silnými kartami. Buď všichni složí nebo (a pravděpodobněji) ho někdo dorovná se slabšími kartami, čímž mu dá velkou šanci zdvojnásobit.

Pokud shortstacked hráč v zahajovací pozici nemá velmi silné karty, je pro něj mnohem rozumnější složit a počkat si, až bude na pozici blindu, která mu dává lepší možnosti pro jeho hru (například limpnout do hry z BB a trefit silnou výherní kombinaci či se pokusit ukrást blindy, až bude na butonu).

Oproti tomu all-in shortstacked hráče v pozdní pozici nemusí být ničím jiným, než zoufalým pokusem ukrást blindy.

Plusy & minusy

+ All-in je jediná fungující strategie pro shortstacked hráče v turnajích. Pro plaché začátečníky je navíc situace shortstacka přínosná v tom, že jim prostě nezbyvá nic jiného, než začít hrát agresivně, naopak agresivní začátečníky může naučit trpělivosti. Pro zkušenější hráče je pozice shortstacka velmi vzrušující cestou, jak se do turnaje nejen vrátit, ale klidně ho (speciálně v případě Sit & Go) i vyhrát.

- Nezbytnou podmínkou úspěšné shortstacked hry jsou dobré karty, nebo lépe řečeno, dobré karty odpovídající dané herní pozici. Pokud však karty nechodí, bude shortstack dříve či později nucen vstoupit do hry i s horšími kartami, než by si přál.

All-in jako blaf

Z hlediska turnajové strategie je all-in blaf ten nejméně bezpečný způsob, jak all-in v pokeru používat, protože v jediné hře riskujete vše s ničím. Proto čím méně máte pokerových zkušeností, tím větším obloukem se blafování all-in vyhýbejte! Především začátečníci totiž považují all-in sám o sobě za projev síly a používají ho jako blaf v nevhodných situacích. Jelikož hlavním smyslem blafu, stejně jako all-inu, je donutit soupeře složit, vyvolává nevhodně použitý all-in spíše než strach, podezření soupeřů.

Ideálním příkladem je neopodstatněný all-in před flopem v úvodních fázích turnaje, kdy jsou povinné sázky v porovnání s velikostí herního stacku velmi nízké. Takový all-in vzbuzuje nežádoucí pozornost. Zkušenější hráči okamžitě zbystří a mohou začít sledovat herní styl daného hráče. Pokud se utvrdí v tom, že se jedná o nezkušeného začátečníka, je jeho osud v turnaji zpečetěn, protože dříve či později narazí na jejich silné karty.

All-in jako blaf samozřejmě funguje, je však nutno ho používat za vhodných okolností. Zatímco v počáteční fázi turnaje je blafování all-in raritou, v pozdních fázích – speciálně těsně před vyplácenými pozicemi – je poměrně častý. Také záleží na množství žetonů, které před sebou hráč má – bigstack si může dovést all-inem vyblafovat shortstacked hráče, což naopak většinou neplatí. A all-in agresivního hráče je „méně“ nebezpečný než all-in tight hráče.

Plusy & minusy

+ Pro zkušeného (a ideálně bigstacked) hráče, který dokáže all-in blaf dobře načasovat, je to způsob, jak tlačit na shortstacked či bojácné soupeře.

- All-in blaf, stejně jako jakýkoli blaf, funguje nejlépe proti zkušeným tight hráčům, kteří jsou ochotni složit i silné karty. Proti agresivním hráčům, funguje omezeně nebo vůbec ne. All-in blaf je velmi riskantní způsob hry, který by především začátečníci, měli ze svého herního repertoáru vypustit do doby, než získají dostatek zkušeností.

[All-in v online turnajích - 3. díl](#)



All-in neboli možnost vsadit všechny žetony je magickou přísadou, která dělá z No Limit pokeru velmi vzrušující hru. Riskovat vše v jediné hře s možností vyhrát kopec žetonů nebo se naopak s turnajem rozloučit však nemusí být až tolik riskantní, jak by se mohlo na první pohled zdát. Nezbytné však je uvážené používání této mocné zbraně.

autor: **Rudolf**, redaktor Poker24.cz

All-in je na provedení velmi jednoduchý, prostě nasunete žetony doprostřed stolu a čekáte, co se stane. All-inem se vzdáváte možnosti aktivně se rozhodovat a předáváte váš osud v turnaji do rukou náhody. Proto mají all-in v oblíbenosti především nezkušení hráči, pro které je obtížné dobře zahrát nejen před flopem, ale především na flopu a po něm.

Riziko hry, kdy jdete all-in před flopem, je však velmi velké, protože v jediné hře riskujete všechny žetony s minimem informací. A to je v turnaji obrovská nevýhoda, jelikož základním pravidlem turnajové hry je rozmnožovat žetony co nejbezpečněji. Navíc by mnohdy bylo možno získat mnohem více hrou, kdy všechny soupeře nevyženete ze hry all-inem.

Tím samozřejmě není míněno, že jít all-in je špatná hra. Naopak, existují situace, kdy je all-in relativně bezpečnou a navíc jedinou možnou hrou. V předchozích dílech bylo popsáno několik situací: all-in jako ochrana výherní kombinace před agresivními hráči, all-in jako maximalizace zisku a all-in jako cesta shortstacků.

Nyní se pojdme podívat na all-in z trochu širšího pohledu.

Jít all-in je mnohem snazší, než all-in dorovnat

Jedno ze základních pravidel all-in je, že karty, s kterými all-in dorovnáte, musí být podstatně silnější než karty, s kterými si dovolíte jít all-in. Pokud all-in dorovnáte místo toho, abyste all-in vsadili, tak pak už Vám zbývá pouze jediný možný způsob, jak vyhrát bank, a to držet ty nejlepší karty. Mnohem lepší je all-in vsadit, protože můžete bank vyhrát dvěma způsoby: buď Váš all-in nikdo nedorovná nebo trefíte nejsilnější výherní kombinaci.

Až tedy budete příště čelit all-inu, dobře se rozmyslete, zda jsou vaše karty opravdu tak silné, že vám stojí za riskování vaší účasti v turnaji. Složit není žádná hanba. Počkejte si raději na partii, kde budete mít lepší karty v lepší pozici a tedy i vyšší šanci na výhru.

Dorovnávání all-inu s nízkým párem

Nejhorší hrou v pokeru je dorovnávání all-in sázky s nízkým párem. Předpokládejme, že s Vašimi kartami máte šanci 2:3, což znamená, že máte 40% šanci na výhru. Předpokládejme dále, že pokud vsadíte all-in, Váš soupeř v 50 % případech složí. V tomto případě je správné vsadit, i když máte slabé karty. Ze 100 případů vyhraje 50krát bez boje a ve zbylých 50 případech vyhraje 20 partií (40 % z 50). Výsledkem Vaší hry bude 70 výher ze 100 partií. I když ve hře tyto pravděpodobnosti nebudete znát zcela přesně, tento příklad ukazuje, že pokud máte dvě herní strategie, tak se často i slabší karty mohou proměnit v nejsilnější výherní kombinaci.

Nicméně pokud all-in dorovnáte, ocitnete se v jedné ze dvou situací: buď budete mít skoro stejnou šanci na výhru jako soupeř (nízký pár proti dvěma vysokým nespárovaným kartám) nebo budete zhruba 4:1 prohrávat (nízký pár proti vysokému). Opravdu chcete vsadit všechny Vaše žetony do banku, i když soupeř už nemůže složit a vy jste buď lehkým favoritem, nebo velkým outsiderem? Je to absurdní hra a přitom stále vidáme hráče, kteří se snaží udělat velký průlom s kartami jako pár čtyřek.

All-in jako blaf

Vraťme se k tématu all-in a blafování, kterého jsme se dotkli v minulém díle. Jelikož all-in s sebou vždy nese riziko vyřazení z turnaje, je nutno ho používat velmi uváženě. A používat all-in jako blaf je ten nejhorší ze způsobů, jak s all-inem nakládat.

Chcete-li soupeře vystrašit, nemusí být all-in jediným způsobem. Soupeře mnohdy donutí složit sázka mnohem nižší. Důležité je, aby sázka zapadala do kontextu partie a vaší hry a aby ji soupeř považoval za nebezpečnou. Skutečným uměním je vsadit nejmenší možnou sázku, která donutí soupeře složit. To vyžaduje především znát soupeře a dokázat odhadnout, jak na různé vysokou sázku zareaguje.

Vsadí-li „správně“ vysokou sázku, soupeř složí. Horší variantou je, že vás dorovná, ale i tak jsou vaše šance mnohem lepší než, kdyby dorovnal váš all-in blaf. Jednak vám, v případě, že jste na draw může dojít potřebná karta, druhak můžete při soupeřově navýšení složit a stále vám zůstává dostatek žetonů na pokračování v turnaji.

Pojďme se na celou situaci podívat pohledem matematiky. Rozhodnete se zablafovat. Bank je v dané situaci 1000, vy vsadíte 500. To znamená, že musíte vyhrát jednu ze tří partií, abyste byli na nule (2x prohraje vaše sázka 500 a 1x musíte vyhrát bank 1000). I když vsadíte bank, tedy 1000, potřebujete vyhrát jednu ze dvou partií, abyste byli na nule (1x prohraje vaše sázka 1000 a 1x musíte vyhrát bank 1000). Oba případy jsou celkem přijatelné z pohledu poměr cena/výkon/riziko.

A teď ta samá situace s all-in blafem. Bank je 1000, vy vsadíte all-in 3000. To znamená, že při této hře musíte vyhrát tři ze čtyř partií, abyste byli na nule (1x prohraje vaše sázka 3000 a 3x musíte vyhrát bank 1000). Vyhrát tímto způsobem tři ze čtyř partií je téměř nereálné. Proto je all-in blaf i z matematického pohledu velmi nevýhodným stylem hry.

Nuts: podojte ho!

V úvodním díle tohoto seriálu je rozebírána situace, kdy all-in slouží k maximalizaci zisku. Tato varianta hry však byla popsána velmi jednostranně, a proto si zaslouží hlubší rozbor.

„All-in nabízí skvělou příležitost maximalizovat zisk v partiích, kde máte nuts (nejsilnější výherní kombinaci) a soupeř je buď pot committed nebo je přesvědčen, že nejsilnější výherní kombinaci drží on. V obou případech většinou váš all-in dorovná a vy relativně bezpečně zdvojnásobíte nebo dokonce ztrojnásobíte.“

Pro úspěch této hry jsou nezbytné dvě podmínky: soupeř musí být buď pot committed nebo musí být přesvědčen, že nejsilnější výherní kombinaci drží on. Ideální je, když budou splněny obě podmínky najednou. Ve většině případů bude agresivita od začátku partie na straně soupeře a vy ho budete dorovnávat se silnější výherní kombinací. Ve chvíli, kdy bude soupeř pot committed, vy si budete jisti tím, že držíte nuts a současně si budete jisti, že soupeř nesloží, můžete použít all-in k maximalizaci zisku. K této situaci ideálně dojde až na riveru.

Budete-li držet velmi silnou výherní kombinaci hned na flopu (bez rizika, že soupeři dojde s další kartou silnější výherní kombinace), pak samozřejmě all-in není vhodnou volbou pro maximalizaci zisku. All-in totiž s největší pravděpodobností vyžene soupeře ze hry, což není váš cíl. Vaším cílem je maximalizovat zisk, tedy vsadit takovou sázku, o které jste přesvědčeni, že ji soupeř dorovná. K tomu je nezbytně nutné vědět, proti komu hraje. Je-li soupeř tight, pak na nebezpečném flopu složí i proti minimální sázce. Agresivní a nezkušení hráči však s největší pravděpodobností nízkou sázku (kolem poloviny potu) dorovnájí. Pokud Vás dorovná více hráčů a turn přinese nebezpečnou kartu (např. druhá karta v barvě), je čas přitlačit na pilu a sebrat bank hned.

Závěrem

All-in je mocný nástroj. Naučit se ho používat správným způsobem ve vhodných situacích vyžaduje mnoho zkušeností, které získáte jen a pouze hrou. Ačkoli zkušeným hráčům tento článek nic nového nepřinese, snad bude alespoň inspirací pro začátečníky a méně zkušené hráče.

[Squeeze play - 1. díl](#)



Squeeze play je blaf, při kterém využíváte váš table image a perfektní znalost soupeřů. Hra, kterou proslavil Dan Harrington na WSOP 2004, je v současnosti nezbytnou výbavou úspěšných poker hráčů. Výsledkem bezchybného odehrání squeeze play je nejen výhra pěkného banku, ale i hřejivý pocit ze skvělého přechtení hry a vašich soupeřů.

Redakce Poker24.cz si v druhé polovině července vybírá volno! Abyste po dobu našeho sladkého nicnedělání nebyli ochuzeni o zajímavé informace ze světa pokeru, připravili jsme pro vás výběr článků z našeho archivu. Příjemné počtení a hezké léto!

Co je squeeze play

Squeeze play je blaf, který lze z pohledu diváka popsat takto: hráč v úvodní pozici navýší na 2-3násobek BB, některý z dalších soupeřů ho pouze dorovná a hráč v pozdní pozici navýší na 4-5 násobek původní sázky (tedy na 10-15násobek BB), což má za následek, že oba hráči složí.

Hráč v pozdní pozici použil squeeze play. S největší pravděpodobností neměl vůbec silné karty, ale blafoval. Pouze využil dobrou znalost stylu hry soupeřů a odhadl, že nemají natolik dobré karty, aby jeho výrazný re-raise dorovnali.

Název blafu je odvozen ze situace, ve které se po re-raise nachází hráč, který jako první navýšoval. Ten dostává do nepříjemné pozice, kdy je doslova stísněn mezi soupeřem, který ho dorovnal a soupeřem, který ho navýšil (squeeze znamená zmáčknout, vtěsnat, lisovat).

Dan Harrington: otec squeeze play

Squeeze play bezpochyby proslavil Dan Harrington v partii, která proběhla na finálovém stole hlavního turnaje WSOP v roce 2004.

Ve hře zůstávalo posledních 7 hráčů, povinné sázky byly 40.000/80.000, ante 10.000. Josh Arieh (stack 3.890.000), hrající velmi agresivně o velké množství potů, sází 225.000 v pozici pod palbou s K-9o. Greg Raymer, chipleader s 7.920.000 v žetonech, ve střední pozici dorovná s A-2s. Dan Harrington, který se zúčastňoval minima her, vsadil 1.200.000 (měl 2.320.000 v žetonech) v pozdní pozici. Arieh i Raymer složili, ale ještě před nimi na blindech i David Williams, který držel A-Q. Na co byste Harringtona tipovali? A-A, K-K? Chyba lávky, Harrington nedržel žádné monstrum, ale 6-2o.

Harrington znal své soupeře a perfektně přečetl jejich hru. Navýšení Arieha v pozici pod palbou ho nevystrašilo, věděl, že Arieh hraje agresivně, často chodí do hry a jeho karty budou nejspíše slabé na dorovnání jeho re-raise. Raymerovo dorovnání z pozice chipleadera si Harrington správně vysvětlil jako projev slabosti. Vše ostatní zvládl jeho table image a správná výše sázky. Squeeze play si od té doby úspěšně razí cestu pokerovými turnaji.

Klíčové faktory pro úspěch squeeze play

Úspěch každého blafu, závisí především na jeho správném načasování. Squeeze play není výjimkou. Vzhledem k vysoké sázce, kterou squeeze play bezpodmínečně vyžaduje, je kriticky důležité velmi pečlivě posoudit herní situaci. Výsledkem nesprávného odhadu bude dorovnání od některého ze soupeřů. A to v situaci, kdy jsou vaše karty velmi slabé, je celkem špatná zpráva.

Jelikož squeeze play je čistý blaf, síla vašich karet vůbec nerozhoduje. Důležitý je váš table image, množství žetonů před vámi i soupeři, pozice a především typ soupeřů.

[Squeeze play - 2. díl](#)



Squeeze play je blaf, při kterém využíváte váš table image a perfektní znalost soupeřů. Hra, kterou proslavil Dan Harrington na WSOP 2004, je v současnosti nezbytnou výbavou úspěšných poker hráčů. Výsledkem bezchybného odehrání squeeze play je nejen výhra pěkného banku, ale i hřejivý pocit ze skvělého přechzení hry a vašich soupeřů.

[Co je to squeeze play? »](#)

Klíčové faktory pro úspěch squeeze play

Úspěch každého blafu, závisí především na jeho správném načasování. Squeeze play není výjimkou. Vzhledem k vysoké sázce, kterou squeeze play bezpodmínečně vyžaduje, je kriticky důležité velmi pečlivě posoudit herní situaci. Výsledkem nesprávného odhadu bude dorovnání od některého ze soupeřů. A to v situaci, kdy jsou vaše karty velmi slabé, je celkem špatná zpráva.

Jelikož squeeze play je čistý blaf, síla vašich karet vůbec nerozhoduje. Důležitý je váš table image, množství žetonů před vámi i soupeři, pozice a především typ soupeřů.

Soupeř, který navyšoval

V první řadě musíte být přesvědčeni, že hráč, který v úvodní pozici navyšoval, má slabé/průměrné karty. Tuto informaci vám poskytne sledování jeho předchozí hry. Pokud při showdownu ukazuje slabé karty a často vstupuje do hry navýšením (častěji než by mu měly „statisticky“ chodit TOP10 startovní kombinace), pak je to váš muž pro úspěšnou squeeze play.

Ale pozor, současně musí být tento hráč natolik zkušený, aby byl ochoten své karty složit. Jinými slovy, musíte být přesvědčeni, že tento hráč má nejen slabé/průměrné karty, ale navíc je natolik soudný, že vaše výrazné navýšení nedorovná. Squeeze play proti loose/aggressive hráčům nebo hráčům, kteří často dorovnávají sázky a navýšení (calling station) je receptem na katastrofu.

Soupeř, který dorovnával

Při vašich úvahách nezapomeňte ani na hráče, který navýšení dorovnal. Obecně řečeno, pouhé dorovnání ve střední pozici, kdy za vámi do hry může vstoupit několik dalších soupeřů, není dobré rozhodnutí. S největší pravděpodobností má takový hráč pod rukou průměrné karty, které se však mohou při dobře trefeném flopu změnit v monstrum (nízký pár nebo suited connectors). Vaši vysokou sázku tedy většinou nedorovná. Pokud však o daném soupeři víte, že má v oblíbě slowplay, pak byste jeho dorovnání měli vnímat jako potenciální nebezpečí a squeeze play si dobře rozmyslet.

Table image

Pro úspěch squeeze play vás soupeři musí vnímat jako tight hráče, který vstupuje do hry jen s velmi silnými kartami. Jen tak, budou respektovat vaše sázky a budou ochotněji skládat i relativně slušné karty. Pokud jste v posledních hrách šli vícekrát all-in nebo často limpujete, pak na squeeze play raději ihned zapomeňte.

Množství žetonů

Čím více máte žetonů, tím lépe. Chystáte-li se na squeeze play, měli byste mít minimálně průměrný, lépe však nadprůměrný stack. Jelikož smyslem sázky při squeeze play je odradit soupeře od dorovnání, musí váš stack znamenat pro soupeře ohrožení. Jinými slovy, squeeze play není vhodná, jste-li shortstacked.

Výše sázky

Cílem Vašeho re-raise v pozdní pozici je, aby soupeři složili. Vaše sázka musí být dostatečně vysoká, aby nedávala soupeřům dobré pot odds. O přesné výši rozhoduje typ soupeřů, proti kterým hrajete, ale obecně by se mělo jednat o 4-5násobek původního navýšení. Pokud byste po takto vysoké sázce byli pot committed, je možné jít rovnou all-in.

Množství žetonů soupeřů

Při squeeze play nesmí být soupeři, kteří vstoupili do hry pot committed. Má-li již některý ze soupeřů v banku velké množství svých žetonů, zvyšuje se pravděpodobnost, že vaše znovunavýšení dorovná. Dejte si také pozor, zda za vámi není některý z hráčů shortstacked, protože by mohl jít all-in a výrazně tak zkomplikovat vaši situaci.

Pozice

Pro squeeze play je důležité mít pozdní pozici, ve které máte dobrý přehled o hře. Čím dříve se budete v dané partii rozhodovat, tím více hráčů se bude rozhodovat za vámi a tím většímu riziku dorovnání některého z nich čelíte.

Počet soupeřů ve hře

Čím více ve hře soupeřů, kteří navýšení dorovnali, tím je větší riziko dorovnání. Pro squeeze play je ideální mít proti sobě ve hře pouze dva soupeře. Každý další hráč, který dorovná původní navýšení je nebezpečný. Ideálním příkladem je hráč, který drží A-Ko. Jelikož tato startovní kombinace s sebou nese velké riziko při netrefení flopu, může se hráč rozhodnout pouze dorovnat lehké navýšení před flopem. Pokud však použijete squeeze play a ostatní soupeři složili, pak vás hráč s A-K nespíš dorovná, protože v heads up je relativní síla jeho karet silnější než v poli více hráčů.

Fáze turnaje

Squeeze play je vhodné používat až v pozdějších fázích turnajů, kdy jsou povinné sázky v porovnání se stacky jednotlivých hráčů vysoké. V úvodních fázích turnaje nemusí být sázka ve výši 10-15násobku BB odstrašující a může se najít soupeř, který vás dorovná.

Pokud to neklapne...

Ne každý blaf se povede. Pokud vás některý ze soupeřů dorovná, pak se na špatném flopu s vašimi kartami bez milosti rozlučte. Pokud vás před flopem některý ze soupeřů navýší, pak vaše karty složte (samozřejmě za předpokladu, že nejste all-in). V případě, že jste all-in a soupeř vás dorovná, pak může být vaší slabou útěchou fakt, že i 7-2o má proti A-Ko celých 33 % pravděpodobnost na výhru:-)

Závěrem

Squeeze play je při splnění výše uvedených podmínek velmi efektivním způsobem, jak zvýšit množství vašich žetonů, ale používat byste ji měli jen velmi vzácně. Učíte z ní pomyslnou třešničku na dortu vaší bezchybné hry. Pokud si nejste 100% jisti, že v dané situaci je ta pravá chvíle pro squeeze play, pak si raději počkejte na vhodnější okamžik.

Floating - 1. díl



Každý z nás se už určitě nesčetněkrát dostal do situace, kdy na flopu čelí sázce od protihráče po jeho pravé ruce, který navyšoval před flopem. Do situace, kdy vám intuice napovídá, že se jedná jen o pouhý continuation bet sloužící k shrábnutí nevině vypadajícího banku. Nabízejí se dvě možnosti: soupeře navýšit nebo ho floatnout.

autor: **Jakub Ježek**, externí redaktor Poker24.cz

Co je floating?

Floating je pokročilá technika blafování, jejímž cílem je během flopu a turnu přesvědčit soupeře o tom, že držíte lepší karetní kombinaci než on a skončit partii ještě před poslední vyloženou kartou, tedy riverem. Prakticky se jedná o dorovnání soupeře mimo pozici na flopu s tím, že vsadíte na turnu, pokud soupeř turn checkne. Soupeř poté v domněnku, že slowplayujete dobré karty, nebo reprezentujete alespoň pár. Nejpravděpodobněji na vaši sázku soupeř položí, neboť ho flop, resp. turn zcela minul a vy vyhraje jak jeho navýšení před flopem, tak i jeho continuation bet.

Jde tedy o trochu jinou formu blafu, než je navýšení soupeře rovnou na flopu, při které riskujete, že soupeř drží opravdu silné karty a dorovná vás nebo znovunavýší, hrozí tedy zbytečná ztráta peněz. Když floatujete, sice soupeři dáváte kartu zadarmo k vytvoření silné kombinace, ale zato máte na turnu mnohem lepší představu o síle soupeřových karet. Pokud bude soupeř sázet i nadále na turnu, bude pro vás velmi jednoduché karty zahodit.

Malý příklad floating vs. klasický blaf

Úspěšná hra

Řekněme že jste na butonu a dorovnáte s Th 9h navýšení 4BB soupeře z cutoffu s As Qc před flopem, ostatní hráči své karty složí (cutoff je místo před butonem). Flop přinese Jd 5h 2s. Soupeř vypouští svůj continuation bet o velikosti 7BB (pot byl před jeho sázkou 8BB+SB+BB).

- **klasický blaf:** Víte, že soupeř hraje solidní tight/aggressive hru a cítíte, že ho flop minul. Rozhodnete se ho navýšit, navyšujete tedy na 21BB (trojnásobek jeho sázky a lehce pod 1,5 potu) a soupeř své karty skládá. Od soupeře jste tedy získali 11BB s tím, že jste riskovali 25BB.
- **floating:** Stejná situace, jen se rozhodnete soupeře floatnout, dorovnáte tedy 7BB a čekáte na turn, který přinese 6d. Soupeř je teď přesvědčen, že mu A-high nestačí, proto raději volí check a partii vzdává. Vy reagujete sázkou 14BB (sázíte tedy sázku o velikosti 2/3 - 3/4 banku) a soupeř pokládá. Získali jste tedy od něj taktéž 11BB, opět s tím, že jste riskovali 25BB.

Neúspěšná hra

Dejme tomu, že se nacházíme v úplně stejné situaci jako v předchozím případě, jen s tím rozdílem, že soupeř drží Ah As. Na flop přijde opět Jd 5h 2s a soupeř opět vypálí sázku 7BB.

- **klasický bluff:** Opět máte neodbytný pocit, že se jedná jen o pouhý continuation bet a navyšujete soupeře na 21BB (trojnásobek jeho sázky), ovšem soupeř vás znovunavýší na 60BB a vy položíte. Ztratíte tedy celkem 25BB.
- **floating:** Opět stejná situace ale s použitím floatingu. Dorovnáte soupeřovu sázku 7BB a turn přinese 6d. Ale soupeř pokračuje v sázení a sází 16BB (tedy zhruba 2/3 banku). Vy jednoduše své karty zahazujete. Ztrácíte tedy jen 11BB.

Výsledek

Aplikováním dvou různých způsobů blafování na tutéž situaci, přičemž v jedné hře váš bluff bude úspěšný a v druhé naopak, vychází, že s floatingem vyhraje 11BB a prohraje 11BB, jinými slovy zůstanete na svém. Ovšem s použitím čistokrevného blafu vyhraje 11BB a prohraje 25BB, budete tedy 14BB v minusu.

Proč tedy floatovat?

Logicky se nabízí právě otázka, proč tedy floatovat, když zůstaneme na svém? Nezapomínejme, že výše uvedený příklad byl záměrně složen jen ze dvou her, jedné úspěšné a druhé nikoliv. A z výsledku, který nám vyšel, jednoduše vypočteme následující – aby pro nás byl floating výdělečnou záležitostí, musíme pomoci něj vyhrát alespoň dvě hry ze tří, toto je důležité si uvědomit. Budete-li mít takovouto úspěšnost, nebo dokonce vyšší, pak vám bude tato technika sloužit jako mocný nástroj na vydělávání peněz.

Floating - 2. díl



Každý z nás se už určitě nesčetněkrát dostal do situace, kdy na flopu čelí sázce od protihráče po jeho pravé ruce, který navyšoval před flopem. Do situace, kdy vám intuice napovídá, že se jedná jen o pouhý continuation bet sloužící k shrábnutí nevině vypadajícího banku. Nabízejí se dvě možnosti: soupeře navyšit nebo ho floatnout

autor: **Jakub Ježek**, externí redaktor Poker24.cz

Kde je floating lepší zbraní - v cash games nebo v turnajích?

Zajímavá otázka, obecně by se dalo říci, že floating spíše využijeme v cash games a to převážně z důvodu, že právě v cash games máme neustále k dispozici minimálně 100 BB, takže máme velký prostor k manévrování. Zatímco v turnajích se průměrný stack hráčů může pohybovat v pozdějších fázích turnaje dejme tomu mezi 15 – 30 BB, což nám příliš prostoru nanabízí. V turnajích tedy floating přichází v úvahu nejčastěji během úvodní fáze, kdy poměr BB/stack je ještě velký. Navíc v cash games si můžeme kdykoliv žetony (peníze) dokoupit do původní hodnoty 100 BB, což v turnajích (kromě rebuy/add-on) samozřejmě nelze a každá ztráta žetonů velmi bolí a přibližuje nás k vyřazení.

Koho floatovat?

Nejlepším terčem na floatování jsou tight/aggressive hráči, kteří dokáží položit své karty, když cítí, že jsou poraženi. Nebo obecně floatovat hráče, kteří mají ve zvyku continuation bet, ať už jim flop pomohl či nikoli doufajíc, že právě vás flop totálně minul. V momentě, kdy jejich sázku na flopu dorovnáte, se jim v hlavě rozblíká červená kontrolka, která v nich může vzbudit strach, že slowplayujete nějaké monster. Většina hráčů poté znejistí v jejich agresivitě a checkne turn, vy naopak využijete jejich projevené slabosti a vsadíte.

S jakými kartami floatovat?

V podstatě můžete floatovat s jakýmkoli kartami. Chcete-li si floatování udělat co nejbezpečnější, potom je vhodné se do něj pouštět s nízkými pocket páry nebo bottom párem na flopu, které vám dávají alespoň několik outs k vytvoření případné výherní kombinace na turnu.

Další důležitá kritéria pro floatování

Mějte na paměti, že vždy, když se chystáte někoho floatnout, měli byste na něj mít pozici. Samozřejmě, že floating lze provádět i mimo pozici, ale je to mnohem náročnější, jelikož abyste poznali soupeřovu slabost, musíte přetrpět vyložení poslední karty, tedy riveru. Vaše hra by vypadala asi takto – flop check/call, turn check (soupeř také), river bet. Čímž necháváte soupeři další kartu zadarmo, což výrazně snižuje vaši šanci na úspěch. Raději vždy dbejte na pozici, kde soupeřovu slabost bez problému poznáte už na turnu a v opačném případě bez problému své karty složíte.

Dále je vaším cílem při floatování ocitnout se jen proti jednomu soupeři, každý další hráč v dané partii opět snižuje vaše šance na úspěch a výrazně zvyšuje šance, že někdo chytne na stole slušnou karetní kombinaci, se kterou se jen tak nevzdá. V opačných případech si floatování raději odpusťte a počkejte si na lepší podmínky.

Soupeř vsadí i na turnu, jde pokračovat ve floatování?

Ano, floating může být úspěšný i přesto, že soupeř vsadí i na turnu. Někteří velice agresivní hráči sazí i 2nd barrel (další continuation bet, tentokrát na turnu) ve snaze získat bank ještě jednou. V tom případě přichází na řadu vaše znovunavýšení této sázky. Tato hra je ale velice nebezpečná, spočívá v dokonalé znalosti vašich protihráčů, pokud tedy se svým protihráčem nemáte nijak výraznou historii, raději karty zahodte.

Všeho s mírou

Floating ale rozhodně není něco, s čím byste měli do jednotlivé partie jít a mít v plánu, že to provedete. Floating slouží čas od času k sebrání continuation betu a jeho použití by se mělo odvíjet až od dané situace na daném flopu, proti danému hráči. Když se budete snažit někoho floatnout každou druhou hru, začnou vás soupeři na turnu check-raisovat s opravdovými handami.

Závěrem

Floatování je užitečná pokročilá technika blafování, kterou určitě nevyužijete na micro limitech, na řadu přichází až na limitech vyšších. Je to bluff rozložený od flopu do turnu, a založený na dobré znalosti svých protihráčů. Až si osvojíte tuto techniku a poznáte situace, kde floating můžete úspěšně používat, náhle zjistíte, že máte velmi mocné eso v rukávu.

[Stop & Go: rozpuštěný all-in - 1.díl](#)



Stop & Go je strategie, která nabízí shortstackům ideální způsob, jak vyhrát banky, na které by s největší pravděpodobností nedosáhli. Stop & Go spočívá v tom, že před flopem nejedete all-in, ale pouze dorovnáte soupeřovo navýšení a all-in jdete až na flopu. Pokud si říkáte, že v tom není rozdíl, pak vás následující článek jistě překvapí.

Stop & Go

Stop & Go je strategie ideální pro shortstacked hráče. Pokud vám dorazí „all-in karty“, tedy pár nebo dvě vysoké karty, pak:

- před flopem nejedete all-in, ale pouze dorovnáte soupeřovo navýšení (nebo nejprve navýšíte, soupeř vás znovunavýší a vy ho pouze dorovnáte)
- na flopu bez ohledu na společné karty jdete all-in*

* Výjimkou je situace, kdy na flopu trefíte velmi silnou výherní kombinaci a je pro vás výhodnější soupeře nevyplašit. Jelikož váš check může soupeře vyprovokovat k blafu v podobě continuation bet, je v tomto případě samozřejmě nejlepší Stop & Go opustit.

Výhody Stop & Go

Stop & Go je vhodné použít jako „dvoudílný all-in“ v případě, že jste shortstacked v turnaji. Představte si, že vám dorazí silné karty vhodné pro all-in (nízký a střední pár nebo dvě vysoké karty) a soupeř před vámi standardně navýší na 3-4 BB. Obvyklou hrou je jít all-in, přičemž soupeř vás nejspíše dorovná. Za předpokladu, že to není zvědavý chipleader nebo agresivní maniak, bude pravděpodobně držet vyšší pár než vy nebo dvě vysoké nespárované karty. A to není dobrá zpráva.

Pokud jako shortstack držíte nízký pár a soupeř před vámi navýší, pak je lepší použít Stop & Go. Před flopem soupeřovo navýšení pouze dorovnejte s tím, že na flopu půjdete all-in bez ohledu na karty, které se na něm objeví. Rozdělením all-inu výrazně zvyšujete vaši šanci na výhru. Pokud byste totiž šli all-in již před flopem, uvidíte vy i soupeř všech pět společných karet. Při Stop & Go však dáváte soupeři možnost složit karty na nebezpečném flopu, tedy pouze po třech společných kartách.

Soupeř s největší pravděpodobností po vaší sázce na flopu složí:

- drží-li vyšší pár než vy, ale na flopu jsou vyšší karty (overcards)
- drží-li dvě vysoké nespárované karty, ale flop mu nepomohl

Stop & Go v praxi

Pojďme se podívat na příklad, který perfektně ukazuje, jak Stop & Go zvyšujete vaši šanci na výhru. Představte si, že jste shortstacked a držíte 88, soupeř v úvodní pozici navýší na 3BB s QQ. Pokud byste šli all-in před flopem, soupeř by vás jistě dorovnal. Pouze soupeře dorovnáte a dejme tomu, že na flop přijde AKK a vy vsadíte ve vyšší banku. Co udělá soudný soupeř?

Dorovná vás v situaci, kdy ho poráží eso, král a hrozí flush a dá vám tak, z jeho pohledu, ohromnou šanci zdvojnásobit? Samozřejmě to nelze vyloučit, ale rozumný soupeř s QQ nejspíše složí a vy vyhrajete bank, který byste při vyložení všech společných karet nevyhráli.

Stop & Go: rozpůlený all-in - 2.díl



Stop & Go je strategie, která nabízí shortstackům ideální způsob, jak vyhrát banky, na které by s největší pravděpodobností nedosáhli. Stop & Go spočívá v tom, že před flopem nejedete all-in, ale pouze dorovnáte soupeřovo navýšení a all-in jdete až na flopu. Pokud si říkáte, že v tom není rozdíl, pak vás následující článek jistě překvapí.

A ještě jeden příklad Stop & Go

Jste shortstacked na velkém blindu a držíte AQ. Všichni soupeři složili až na hráče na buttonu, který vsadil 3-4BB. Odolejte nutkání jít all-in a pouze dorovnejte. Můžete namítnout, že soupeř třeba jen krade blindy s průměrnými kartami a jít all-in by bylo lepší. Problém je však v tom, že půjdete-li all-in, soupeř vás nejspíše dorovná. Jednak si to může dovolit a zadruhé drží-li například K10, pak má proti vašemu AQ šanci 38 % na výhru (s kartami v barvě ještě o 3 % více).

Další námitka může znít, proč tedy nejít all-in, když jsem s největší pravděpodobností favoritem? Smyslem turnajové hry je rozmnožovat žetony co nebezpečněji a v případě shortstacked hráče to platí dvojnásob, protože se jedná o poslední pokus o udržení se v turnaji. Navíc jste stejně odhodláni jít all-in na flopu, tedy vaše „pouhé“ dorovnání před flopem situaci nezmění, ale navíc vám dává větší šanci na výhru.

Na flopu však jděte bez váhání all-in, bez ohledu na karty, které se na stole objeví. Výjimkou je samozřejmě situace, kdy na flopu trefíte velmi silnou výherní kombinaci a je pro vás výhodnější soupeře nevyplašit. Jelikož váš check může soupeře vyprovokovat k blafu v podobě continuation bet, je v tomto případě samozřejmě nejlepší Stop & Go opustit.

Pokud flop soupeře mine, pak bude v situaci, kdy předpokládá, že dorovnání vašeho all-inu by bylo chybou, která by vám přinesla potřebné zdvojnásobení a udržení v turnaji. Pokud vás soupeř přece jen dorovná, pak s velkou pravděpodobností budete favoritem. V porovnání s all-in před flopem však Stop & Go dává lepší šance na výhru banku.

Faktory ovlivňující úspěch Stop & Go

Počet soupeřů ve hře

Stop & Go funguje nejlépe proti jednomu soupeři, více soupeřů zvyšuje riziko dorovnání vašeho all-inu na flopu.

Pozice

Nejlepší pozice pro Stop & Go je taková, kdy se na flopu budete rozhodovat jako první, ještě před vaším soupeřem. Pokud se na flopu rozhodujete dříve než soupeř, pak vaše sázka vypadá silněji. Pokud se budete rozhodovat (a tedy sázet) na flopu až po soupeři, může to vypadat jako obyčejný blaf a soupeř bude ochotnější vás dorovnat. Z tohoto pohledu je ideální pozice na velkém blindu, jelikož jste poslední, kdo se bude rozhodovat, a máte perfektní přehled o hře.

Navýšení soupeře

Soupeřovo navýšení by mělo být natolik vysoké, aby ze hry vyhnalo všechny soupeře až na vás. Pokud jste v agresivní hře, kde se standardně navyšuje na 3-4BB, pak to není dobrá hra pro Stop & Go. V tomto případě je lepší jít all-in hned před flopem.

Výše sázky na flopu

Obecně by vaše sázka měla být alespoň ve výši banku, konkrétní výše záleží na typu soupeře. Čím více je soupeř loose/aggressive, tím musí být sázka vyšší, aby ho donutila složit. Nemáte-li dostatek žetonů na takovou sázku na flopu, pak je lepší jít all-in již před flopem, protože soupeř vás stejně na flopu s největší pravděpodobností dorovná.

Má-li být vaše sázka na flopu alespoň ve výši banku, pak byste před partií měli mít alespoň 9BB (před flopem dorovnáte 3BB, bank na flopu bude 6BB, stejně jako váš stack).

Typ soupeřů

Ideálním protivníkem pro Stop & Go je tight hráč. Jednak je dobře čitelný: jeho sázka ve výši 3BB před flopem říká, že má silné karty, které „jednodušeji“ odhadnete. A za druhé bude ochoten karty složit, pokud ho mine flop. Čím více je soupeř

loose/aggressive, tím spíše vás dorovná. Zvýšenou pozornost také věnujte hráčům, kteří často dorovnávají sázky (calling station).

Závěr

Při Stop & Go, tedy odložením all-inu až na flop, získáte několik dalších možností, jak vyhrát bank, navíc často s horšími kartami než soupeř. Pokud soupeř na flopu netrefí silnou výherní kombinaci, čekají ho horké chvíle při rozhodování, zda má dorovnat vaši sázku, ačkoli před flopem by váš all-in jistě bez problému dorovnal.

V tom spočívá velká síla Stop & Go. Zatímco preflop by soupeřovo dorovnání vašeho all-inu bylo správné, na flopu to může být velkou chybou. Zatímco pro vás je strategie velmi jednoduchá, váš soupeř bude při Stop & Go tím, kdo bude čelit nesnadnému rozhodnutí na flopu.

Klíčem k úspěšné Stop & Go v situaci, kdy jste shortstacked, je jít na flopu all-in bez ohledu na to, jaké karty se na stole objeví. Pokud vás flop vystraší a jen checknete, pak doslova voláte po tom, aby vás soupeř vyblafoval ze hry svou continuation bet. Máte-li jako shortstack dobré karty a podmínky, pak pro vás není lepší příležitost, jak co nejbezpečněji rozmnožit žetony než se vydat cestou Stop & Go.

3-betting: trojnásobný reraise před flopem



3-bet preflop je nezbytnou zbraní každého pokerového hráče a to především v cash games. Ovládnutí této zbraně, ač se na první pohled zdá, není úplně jednoduché a přináší s sebou hned několik úskalí. Ovšem úspěšné osvojení této hry vám přinese mnohem lepší image u stolu a tím pádem i lepší výsledky, tedy více peněz.

autor: **Jakub Ježek**, externí redaktor Poker24.cz

Co je 3-bet?

3-bet lze jednoduše popsat na příkladu, kdy jeden hráč navýší před flopem na čtyřnásobek BB a hráč sedící po jeho levici 3-4x znovunavýší jeho navýšení (tedy na 12-16 BB), tím pádem se první hráč, který navyšoval ocitá v nepříjemné situaci. Oproti 3-bettorovi je mimo pozici (pouze v případě, pokud druhý hráč nebyl na povinných sázkách) a čelí rozhodnutí zda složit, dorovnat nebo dokonce 4-betnout (znovunavýšit znovunavýšení druhého hráče).

Pravděpodobný scénář

Druhý hráč svým 3-betem získal kontrolu nad sázením a pravděpodobně se snaží reprezentovat monster hand (vysoké páry Q-Q+), přičemž tyto karty vůbec nemusí mít. Dejme tomu, že 3-bettor drží A-Q a je na butonu. Hráč, který původně navyšoval, drží A-K a rozhodne se dorovnat tento 3-bet, přičemž flop přinese tři nízké karty, každou jiné barvy. Nejpravděpodobnější scénář pokračování této hry je: první hráč checkne a 3-bettor vsadí 2/3 banku, nato první hráč bez delšího přemýšlení pokládá svou lepší kombinaci a to díky tlaku, který na něj byl vyvinut právě 3-betem reprezentujícím monster hand.

Položme si otázku, jaké měl hráč, který držel A-K, možnosti na flopu, který mu nic nepřinesl a čelí sázce o velikosti zhruba 16 - 22 BB (cca 1/5 buy-inu pro cash games)? Berme v potaz, že 3-bettor reprezentuje vysoký pár (obecně platí, že na nízkých limitech se s 3-betama setkáme velmi málo a když už, tak s největší pravděpodobností se za nimi skrývá právě vysoký pár), flop nepřinesl žádné draw ani pár a náš hráč s A-K je navíc mimo pozici. Z těchto faktů můžeme vyloučit to, že by správnou možností, jak pokračovat, bylo dorovnání, nabízí se nám tedy fold nebo navýšení/all-in. Navýšení by vzhledem k výše uvedenému bylo velmi riskantní, tudíž nejčastěji připadá pro hráče s A-K fold.

3-bettor vyhrál velmi slušný bank s horší kombinací karet. Samozřejmě, že přehrát někoho v pokeru s horší kombinací karet není věc neobvyklá, ale pojďme se na tu samou hru podívat z pohledu, kdyby náš 3-bettor ne 3-betoval. Pomineme důležitý fakt, že je mnohem větší pravděpodobnost, že se do hry zapojí i další hráči u stolu. A-K navyšuje na 4BB a A-Q dorovnává, flop opět tři nízké karty různé barvy.

Vesměs se nám nabízí 3 nejpravděpodobnější scénáře. Buď se A-K jako navyšovatel před flopem rozhodne pokračovat v agresi a vsadí continuation bet a A-Q položí. Nebo A-K checkne a složí až po sázce hráče s A-Q. Anebo, jde-li o pasivní hráče, oba zvolí check. Pokud se nyní hráči s A-Q (3-bettor v předchozí situaci) podaří partii vyhrát na flopu, získá jen 4BB (bereme-li v potaz tyto tři nejpravděpodobnější scénáře), zatímco když 3-betne před flopem v této konkrétní situaci, získá až 16BB.

Jak C-betovat (continuation bet) v 3-betnutém banku?

Důležité pravidlo pro c-bet v 3-betnutém banku zní – nesázejte tolik, kolik byste sázeli v normálním banku (ne 3-betnutém). Optimální sázka se pohybuje v rozmezí 1 - 2/3 banku, ne více. Důvod je ten, že většinou vám karty na flopu nic nepřinesou a

vy tak budete mít např. jen A-high a čím méně vsadíte, tím méněkrát budete muset bank vyhrát v případě, že ne vždy uspějete. Další důvod je ten, pokud máte monster hand, tím snáze vás soupeř dorovná, pokud alespoň něco trefí na flopu.

3-betting light

Nyní jsme si vysvětlili, co je 3-bet, co ale znamená 3-betting light? Většina lidí, která začne hrát poker, 3-betuje před flopem jen monster handy (Q-Q, K-K, A-A, A-K). 3-betting light znamená, že děláte to samé, ale i se slabšími handami, jako jsou 7-7, 8-9s, 7-9s atd.

Proč 3-betovat light?

Tento způsob hry výrazně ovlivní vaši image u stolu. Když na showdownu po 3-betu před flopem ukážete něco jako 5-6s, vaši protihráči vás nejspíše budou vnímat jako maniaka a výrazně se rozšíří jejich výběr karet se kterými se s vámi budou pouštět do hry (tzn. budou proti vám hrát s horšími a horšími handami)

Další pohled na věc je, když 3-betnete, většina lidí vás hned tipuje na A-A. Dorovnejí váš 3-bet s jejich pocket párem nebo kartou jako je 9-Ts s tím, že mají dobré implied odds a čekají na dobrý flop. Ale na flopu vždy check-foldnou dokud nechyťí svůj set atp.

Koho a s čím 3-betovat light?

Velmi důležité pro 3-betování light dobrá znalost hry soupeřů. Potřebujete vědět, kdo a jak často (s jakým výběrem karet) navyšuje, s čím dorovnává 3-bety a jak se chová na flopu po dorovnání 3-betu. Hráči, kteří hodně dorovnáávají 3-bety a hodně pokládají po flopu jsou váš cíl. Naopak hráče, kteří hrají hodně loose a nepokládají po continuation bet (calling station), byste 3-betovat neměli.

Karetní kombinace na 3-betování light, by měly být takové, které vám mohou vyhrát velký bank jako 5-6s, 4-4, K-Qs atp.

Další důležité faktory okolo 3-bettingu pre-flop

- **pozice:** hráč, který navyšuje z UTG (under the gun) má obecně užší výběr karet než někdo kdo navyšuje z buttonu.
- **image:** jestliže 3-betujete často, hráči okolo na vás začnou hrát zpět s mnohem širším výběrem karet než dosud.
- **stack:** dávejte si pozor, ať 3-betujete jen hráče, kteří mají alespoň buy-in (100BB), a jen tehdy pokud i vy sami máte alespoň plný buy-in.
- **velikost 3-betu:** velikost 3-betu by měla být alespoň 3x původní navýšení + 1x původní navýšení za každého hráče, který dorovnal toto původní navýšení.

Závěrem

3-betting by si měl osvojit každý hráč pokeru, který to se svojí hrou myslí alespoň trochu vážněji. Avšak důležitým předpokladem k úspěšnému zdolání je výborná hra v 3-betnutém banku, což stojí nemalé usilí, tréninku, času a popravdě – ze začátku i peněz. Po zvládnutí této strategie budete vyhrávat většinu her/peněz před flopem a nebo na flopu po vašem continuation betu. Hodně štěstí!

[Pot control: proč a jak kontrolovat bank](#)



Představte si situaci, kdy do ruky dostanete karty, které mají velký potenciál. Po flopu s těmito kartami držíte velmi slušnou karetní kombinaci, ale přeci jen žádné monster. Chcete se s touto kombinací dostat na showdown, ale nejste ochotni, na ni vsadit všechny své žetony. Potřebujete tedy udržet velikost banku (potu) v přijatelné výši.

autor: **Jakub Ježek**, externí redaktor Poker24.cz

Co je pot control?

Jak už bylo nastíněno výše, pot control je nástroj na ovlivňování velikost banku, ať už si přejete vybudovat bank velký a nebo ho naopak udržet malý. Obecně se ale tato strategie týká spíše situací, kdy se bank snažíte udržet v rozumné velikosti vzhledem k síle vašich karet a kdy se snažíte nepouštět do divokých přestřelek se soupeři s marginálními handami nebo například držíte-li vysoký pár na nebezpečném boardu.

Rozbor hry s použitím pot control

Jste na butonu a je vám rozdáno AJ, před vámi všichni hráči své karty zahodili a tak navyšujete na 4BB, small blind pokládá a big blind vás dorovná. Flop přinese A99. Big blind checkuje a vy sážete 7BB, nato vás big blind dorovná a na turn přijde 5. BB opět check. Řada je znovu na vás ... čas na zhodnocení situace.

Soupeř vás v tuto chvíli poráží, pokud drží A-A, nebo 9-x, což není moc pravděpodobné, mnohem pravděpodobnější kombinace, kterou může soupeř držet a která vás zároveň i poráží, je lepší eso, tedy A-K nebo A-Q. Naopak kombinace pravděpodobné pro vašeho soupeře, které vás neporáží, jsou pocket páry (vyjma devítek a pětek) a slabší eso (vyjma A-9).

Rozhodnete se pro pot control a checknete také. Důvodem je velké množství pravděpodobných kombinací, které by mohl váš soupeř držet a které vás poráží. Případná sázka by vás mohla později stát zbytečně více peněz, než je nutné. Navíc, je málo pravděpodobné, že by soupeř na takovémto boardu měl jakoukoli draw, takže nehrozí výrazné riziko nechat soupeře vidět jednu kartu zdarma.

Není to zbytečná ztráta zisku z této hry?

Tím, že checkneme turn, dáváme najevo slabost. A právě z této projevené slabosti se nám velká část případné ztracené hodnoty z této hry vrátí na riveru. Jak? Pojdme si projít, jak náš check na turnu ovlivní soupeře v rozhodování na riveru s různými výše vypsányými pravděpodobnými kombinacemi v případě, že na river nedorazí nějaká zásadní karta, jako např. eso nebo devítka.

Soupeř drží lepší eso, trojici nebo ještě lepší kombinaci

Pokud soupeř drží opravdu velmi silné karty, které se snaží slowplayovat a tím nás dostat do pasti, určitě po našem checku na turnu vsadí na riveru, aby přeci jen něco ze svého monster dostal. Současně ale nebude sázet nijak přehnaně vysokou částku, protože díky našemu checku na turnu žije v domnění, že nemáme absolutně nic, popřípadě jen velmi slabou kombinaci.

Když na riveru dorovnáme tuto jeho případnou sázku, která bude mít pravděpodobně velikost zhruba 14-18 BB do banku o velikosti 23 BB, ztratíme mnohem méně, než kdybychom pokračovali v sázení i na turnu. Dejme tomu, že bychom na turnu vsadili 15 BB do banku o velikosti 23 BB, soupeř by dorovnal. Vzápětí na riveru by vsadil 33 BB do banku o velikosti 53 BB ve snaze získat co nejvíce ze svého monstra s obavou, že bychom v případě jeho checku mohli checknout také a tím pádem by z nás už nic navíc nezískal. Nebo by opět checknul i river a naši případnou sázku 33 BB by dokonce navýšil. Z toho vyplývá, že bychom před sebou měli velmi nepříjemné rozhodnutí a nejspíše bychom své karty museli zahodit.

Výsledek: při použití pot control ztratíme zhruba 25-29 BB (4BB preflop + 7BB flop + 14 až 18BB river), bez užití pot control přijdeme o cca 59 a více BB.

Soupeř drží pocket pár

V případě, že soupeř drží pocket pár (např. 10-10) je velice pravděpodobné, že ho naše případná další sázka na turnu (2nd barrel) vyplaší, uvěří nám naše eso a karty zahodí = nezískáme z něj nic víc než 11 BB (4BB preflop + 7BB flop).

Ale pokud turn checkneme, získá dojem, že naše sázka na flopu byla pouhým blafem a v tomto přesvědčení vsadí na riveru 14-18 BB. Pokud soupeř na riveru nevsadí, na 95% v tomto konkrétním případě nebude naši případnou sázku 15 BB na riveru navyšovat, ale jen ji dorovná v domnění, že se snažíme bank ukrást čistým blafem, protože on zatím neprojevil žádnou snahu o ukořistění banku. Tím tedy získáváme zpět velkou část z případné ztracené hodnoty.

Výsledek: při použití pot control získáme od soupeře zhruba 25-29 BB, bez užití pot control získáme cca 11 BB.

Soupeř drží slabší eso

Pokud soupeř drží slabší eso, tedy něco jako A7, A3 atp. nejspíše má v plánu tuto partii odehrát stylem check-call. Zde pro nás bude lepší, po jeho dorovnání naší sázky na turnu a následném checku na riveru, checknout river také. Pokud se uchýlíme k pot control a checkneme turn, soupeř opět s největší pravděpodobností vsadí river jako v předchozím případě.

Výsledek: jediný rozdíl mezi touto a výše uvedenou možností je ten, že pokud budeme pokračovat se sázením i na turnu, soupeř nás pravděpodobněji znovu dorovná, spíše než položí, jako tomu bylo výše. Tím tedy jak s použitím pot control, tak bez ní, od soupeře získáme pokaždé zhruba stejně. Výjimka by nastala, kdyby river přinesl dámu, krále nebo eso, v tom případě by došlo k rozdělení banku.

Proč používat pot control

Z výše uvedeného rozboru vyplývá, že pot control je dobrým nástrojem, jak v ošemetných situacích minimalizovat ztráty a naopak maximalizovat případné výhry.

Kdy používat pot control

Vědět, kdy použít pot control, je velmi důležité. Hrát na pot control každou hru by bylo velmi ztrátové, určitě i nadále hrajte svou agresivní hru a nedávejte soupeřům nic zadarmo, ale občas vám nezbude nic jiného, než se pomocí této strategie dostat levně až na showdown.

Nejlepší situace na použití pot control jsou, když držíte karty s velkým potenciálem, ale společné karty na stole pro vás nejsou moc příznivé a celou situaci výrazně komplikují. Dále je dobré se přiklonit k pot control, pokud se do partie dostanete s velmi opatrným hráčem, který hraje jen dobré a silné kombinace a nedorovnává s tak slabými handami jako velmi špatní hráči.

Jak používat pot control

Nejlepší cestou, jak správně aplikovat pot control je, když máte na svého soupeře pozici. Poté pot control obvykle spočívá v tom, že checknete turn, pokud se na boardu nerýsuje žádná draw, nebo si nejste zcela jisti silou svých karet. Dalším příkladem, jak použít pot control, je klasický floating, kdy na flopu dorovnáte continuation bet hráče, který navyšoval před flopem, místo toho, abyste ho navyšili.

Jestliže se nacházíte mimo pozici oproti soupeři, pak příkladem pot control může být hra na calling station, kdy vždy checknete a poté soupeřovy sázky jen dorovnávejte.

Závěrem

Pot control je bezesporu dalším užitečným nástrojem, který by do své hry měl zapojit každý pokerový hráč, který chce mít úspěch. Je to nástroj, který vám v mnoha situacích výrazně ulehčí rozhodování a často vás zachrání před vstupem do velmi těžkých situací, které pokud nezvládnete, mohou výrazně ovlivnit vaši hru v daném okamžiku a to vás může přijít velice draho.

[Základy short-handed hry](#)



Jestli patříte mezi ty pokerové hráče, kteří mají rádi akčnější způsob hry než je jen čekání na TOP10 karetní kombinace, aby vůbec vaše šance proti dalším devíti protihráčům nabývaly zajímavých hodnot, pak jistě zvolíte možnost hraní na tzv. short-handed stolech, ke kterým se vztahuje právě následující článek.

autor: **Jakub Ježek**, externí redaktor Poker24.cz

Ačkoliv rozdíl mezi full-ring (v Paradise stůl pro 10 hráčů) a short-handed (stůl pro 5 hráčů) stolem je obrovský, velká část hráčů si to neuvědomuje nebo spíše v jejich hře není poznat sebemenší rozdíl. Je jedno, na jakém stole hrají, jejich hra se nemění a zůstává stejná. Obzvláště hráči, kteří nově zkoušejí short-handed a mají naučeno plno věcí z full-ringů, které nehodlají změnit. Proto si pojdme shrnout několik základních věcí pro hru na těchto stolech.

Full-ring a short-handed mají přeci jen něco společné. To nejzákladnější, co je spojuje, je bezesporu pozice, na jaké se nacházíte. Není tajemstvím, že čím méně hráčů máte po své levé ruce směrem k buttonu, tím větší výhodu na své soupeře máte. Být poslední v rozhodování v no limit hře je klíčem k úspěchu, není divu, že nejvíce profitující pozicí je právě button a cutoff (pozice napravo od buttonu). Toto je třeba mít v hlavě a držet to tam.

Další důležitou věcí je, že na short-handed stolech byste nikdy neměli jen limpovat do hry (dorovnáni povinných sázek preflop). Raději navyšte, než limpněte, ať už držíte nízký pár, suited connectory atd. Cokoli, co chcete hrát, navyšte! Limpování je velká chyba, nikdy nelimpujte!

Pokud jste právě vy byli agresorem před flopem, nezapomínejte na continuation bet na flopu, continuation bet by od vás měl přijít zhruba v 70-90 % případů.

Následující řádky blíže přiblíží strategii z jaké pozice, jaké karty a jakým stylem hrát.

Button/Cutoff

Tyto dvě pozice se musíte naučit milovat. Jestliže se nacházíte právě na buttonu nebo cutoffu, je jen na vás, jestli necháte ostatní hráče levně kouknout na flop nebo jim trochu znepríjemníte život. Proč je nechávat mimo pozici vidět flop levně? Jen se jim to snažte trochu opepřit! Jestli proti vám budou sedět tight/aggressive hráči, budou vaší agresivitu brát vážně a mimo pozici se bez monster karet nebudou do ničeho pouštět, protože jsou schopni si uvědomit sílu vaší pozice resp. nevýhodu jejich pozice.

Na této pozici, pokud všichni ostatní před vámi složili, navyšujte s jakýmkoli párem, s jakýmkoli esem spojeným s kartou ve stejné barvě (A-xs), jakýmkoli suited connectory (po sobě jdoucí karty v barvě, například 7-8s) a s různými kombinacemi vysokých karet (A-To a lepší) zahrnujících i kombinace jako KJo a QJo. To samé můžete zahrát ovšem i s jakýmkoli esem mimo barvu (A-3o atp.), záleží jen na vás. Nezapomínejte ale na důležitou věc – takoveto množství kombinací hrajte, jen pokud ostatní soupeři před vámi položili (v opačném případě si karty vybírejte pečlivěji a nebojte se s nimi soupeře znovunavyšit).

Proč hrát tuto pozici tak agresivně?

- pokud všichni položí, podaří se vám ukradnout blindy
- pokud budete dorovnáni, soupeř bude hrát v navýšeném banku mimo pozici a váš continuation bet ve většině případů získá celý bank na flopu
- když flopnete monster v nenavýšeném banku, bank je zanedbatelný a hůře se buduje do větších rozměrů

Malý příklad

Hráč z UTG (under the gun – první pozice nalevo od velkého blindu) limpne do hry, ostatní položí, vy jste na buttonu a držíte pár čtyřek, co uděláte? Navýšíte! Kolik? Držme se pravidla 4BB + 1BB za každého limpera ve hře, tzn. správná velikost navýšení v tomto případě je 5BB.

Hráč z UTG i hráč ze střední pozice limpnou, vy opět držíte pár čtyřek a jste na buttonu, co teď? Navýšit! V tomto případě bude ideální navýšení 6BB (4BB základ + 1BB za limp UTG + 1BB za limp hráče ve střední pozici).

Jestli vás před flopem někdo dorovná, bank díky continuation betu získáte dost často na to, aby pro vás byla tato agresivní hra ze zadní pozice profitující.

UTG (under the gun)

V této pozici hrajte velice opatrně, zahazujte suited connectory, vysoké karty typu KQo, KJo, ATo..., barevná esa typu A3s, A8s... Jedinou výjimku tvoří pocket páry, s kterými navyšujte pořád, ať jste v jakékoli pozici. Proč? Pocket páry mají tu schopnost vytvořit na flopu opravdové monstrum ve formě setu, obzvláště, když přihlédneme k velikosti jednoho buy-inu, který je 100BB. Když se vám na flopu podaří trefit set, téměř ve 100 % případů získáte celý stack od karet typu AA, KK ... atp.

Opět se držte pravidla, nelimpovat! Jestliže narazíte na hráče, který z UTG limpne a poté dorovná vaše navýšení, jde o velice transparentní hru a ve většině případů drží malý pocket pár. Pokračujte v navyšování karet AJo a lepších.

Střední pozice (MP)

Ve střední pozici zůstaňte u zahazování KQo, KJo, QJo atp., ale začněte s přidáváním startovních kombinací jako jsou barevná esa (A-5s) a suited connectory. Tyto karty nemusíte nutně navyšovat a hrát vždy, mixujte hru, občas je zahodte, občas s nimi navýšte. Pokračujte, jak už bylo napsáno, v navyšování pocket párů a vysokých karet.

Blindy

Na blindech hrajte taktéž velice opatrně, podobně jako v pozici UTG. Nechcete se zbytečně dostávat do velkých banků mimo pozici. Nechcete dorovnávat zbytečně moc navýšení. Zahazujte suited connectory, barevná esa, dorovnávejte navýšení s malými pocket páry.

Ovšem pokud držíte karty typu AK, AQ, JJ, TT a čelíte navýšení ze zadní či střední pozice, je zde mnohem lepší hrou než jen pouhé dorovnáni, i přestože se snažíte hrát mimo pozici velice opatrně, znovunavýšení. V těchto případech, už ale musíte dobře ovládat hru po flopu a v 3-betnutém banku.

Malý příklad

Jste na velkém blindu a držíte TT. UTG limpne, MP limpne, Button také limpne ... co uděláte? Navýšíte na 7-8BB (pravidlo 4BB + 1BB za každého limpera + můžete přidat další BB protože jste mimo pozici). Je mnohem lepší získat bank právě tady navýšením bez kouknutí se na flop pouhým checknutím. Pokud jste dorovnáni, opět se nebojte continuation betovat, výjimku udělejte v případě, pokud vás dorovnejí dva, nebo dokonce více hráčů, poté můžete podle situace hru vzdát a pouze checkout.

Stejná situace, držíte TT na BB. Všichni položí až na button, který navýší ... co uděláte? Znovunavýšíte 3-4x jeho navýšení. (button navýší na 4BB, vy zvýšíte na 12-16BB)

Cash games versus turnaje

Výše uvedená strategie je určena pro cash games. To ovšem neznamená, že by neměla uplatnění i v turnajích. Jestli máte v oblíbě short-handed turnaje, jistě tuto strategii také uplatníte, jen s tím rozdílem, že nejprve vaše pozornost bude směřovat na velikost blindů, velikost vašeho stacku a velikost stacku soupeřů, s nimiž se můžete ocitnout v dané partii. Tedy čím větší stack oproti blindům a ostatním hráčům máte, tím si můžete dovolit hrát uvolněněji a pokud budete dokonce chipleaderem, můžete s klidem hrát přesně podle výše napsaného. Také sledujte, v jaké fázi turnaje se nacházíte, obecně platí, čím blíže vypláceným pozicím, tím opatrnější je hra většiny soupeřů. Je to jen a jen na vás, jak zhodnotíte vaši situaci, v daném momentě a fázi turnaje a co z výše uvedené strategie zahrnete do své hry.

Závěrem

V článku bylo popsáno několik základních faktů, které by měl znát každý, kdo hraje, nebo se chystá hrát short-handed stoly, a umět je použít. Ovšem pokud vaše hra zdaleka ještě neodpovídá výše popsanému, nedělejte ve své hře náhlé a velké změny,

všetchno chce čas, pomalu zkoušejte nové prvky ve hře a postupně přidávejte startovní kombinace, vytoužený výsledek se jistě brzy dostaví a vy budete čím dál tím více pronikat do tajů kvalitní tight/aggressive hry.

[Omaha Hi/Lo \(Omaha 8 or better\) - 1. díl](#)



Omaha je po Texas Hold'em druhou najpopulárnejšou variantou pokru na svete. Nájdete ju všade, kde je príležitosť hrať poker, či už v on-line herniach alebo v kasínach v USA, či v Európe. V on-line herniach ju nájdete predovšetkým na cash stoloch, ale ani turnaje v Omahe Hi/Lo (alebo jej variantách) nie sú výnimkou.

autor: **Martin Kováčik**, externí redaktor Poker24.cz

Základné pravidlá

Omaha sa v základnej štruktúre a priebehu hry nelíši od Texas Holdemu. Rovnako ako v Holdeme je tu dealer, stávky „naslepo“ (big blind, small blind), flop, turn a river a spolu s nimi štyri stávkové kolá.

Zásadný rozdiel medzi Omaha a Texas Holdemom je, že zatiaľ čo v Holdeme každý hráč dostane do ruky dve karty, ktorých hodnotu pozná len on (tzv. „hole cards“ alebo „pocket cards“), **pri Omahe každý hráč dostane do ruky štyri karty**. Od toho sa odvíja aj odlišný spôsob zostavovania výherných kombinácií.

Zostavovanie kombinácií v Omahe

Na zostavenie svojej kombinácie (či už bude víťazná alebo nie) musíte pri Omahe použiť **presne dve zo štyroch kariet**, ktoré máte v ruke a ďalej **tri zo spoločných kariet na stole**. Toto pravidlo ponúka širšie manévrovacie možnosti pre hráčov, ale na druhú stranu sa pre hráčov prechádzajúcich z Holdemu na Omaha stáva najtvrdším orieškom.

Príklad

Ak máte v Texas Hold'em na ruke A a na stole je K-Q-J-10, máte najvyššiu kombináciu (ak nie je možná flush). V Omahe to však neplatí. Keďže na zostavenie kombinácie musíte použiť 2 karty z ruky a 3 zo stolu, na zostavenie postupky potrebujete mať na ruke, napr. J-10, aby ste spolu s A-K-Q zo stolu mohli postupku zostaviť.

Omaha Hi/Lo (Omaha 8 or better)

Omaha sa hráva v niekoľkých modifikáciách, z ktorých najatraktívnejšou je Omaha High/Low (Omaha Hi/Lo). V tomto prípade nemusí hráč s najsilnejšou kombináciou vyhrať celý bank, ale bank sa môže deliť medzi neho a hráča, ktorý zostavil najnižšiu kombináciu a zároveň splnil podmienky pre nízku kombináciu.

Nízka kombinácia

Aby hráč mohol súperiť o polovicu banku určenú pre najnižšiu kombináciu, musí okrem podmienky 2+3 (kombinácia z 2 kariet na ruke plus 3 karty na stole) splniť základnú podmienku nízkej kombinácie a tou je najvyššia karta osmička (odtiaľ je odvodený názov "Omaha eight or better" alebo skrátene O8B).

Príklad

Kombinácie A-2-3-4-8 (A sa v tomto prípade počíta ako najnižšia karta) alebo 2-3-5-7-8 uvedenú podmienku spĺňajú. Oproti tomu kombinácia A-2-3-4-9 nie, pretože je použitá 9, ktorá podmienku "eight or better" nespĺňa.

Nízke kombinácie a ich vzájomné porovnávanie

Poradie najvyšších kombinácií v boji o hornú polovicu banku v Omahe Hi/Lo je totožné ako v Texas Holdeme. Pozrime sa však na to, ako určiť, ktorá z nízkych kombinácií je silnejšia. Aj keď toto porovnanie urobí pri showdowne za vás dealer, resp. on-line herňa, je dôležité, aby ste si vedeli určiť, do akej miery je vaša nízka kombinácia schopná konkurovať kartám vašich súperov.

Najnižšou možnou kombináciou je A-2-3-4-5 nazývaná "koliesko" ("wheel"), ktorú možno použiť v boji o spodnú polovicu banku s nízkou kombináciou a zároveň aj v boji o hornú polovicu banku ako postupku od A po 5. Pokiaľ nie je možné zostaviť nízku kombináciu pri splnení podmienky najvyššej karty "osmičky", celý bank vyhráva hráč s najvyššou kombináciou.

Najjednoduchší spôsob, ako určiť najsilnejšiu z nízkych kombinácií, je čítať dané karty zhora (od najvyššej karty) dole a pritom si všímať, ktorá kombinácia sa skôr znižuje.

Príklad

7-5-4-2-A je nižšia ako 7-6-4-2-A, pretože v prvom prípade po sedmičke nasleduje 5, ktorá je nižšia ako 6 v druhej kombinácii. Podobne 8-7-5-4-2 je nižšia ako 8-7-5-4-3, kde určujúcou je až posledná piata karta, čiže 2 a 3.

Tabuľka nízkych kombinácií (od najlepšej k najhoršej)

1. 5-4-3-2-A 20. 7-6-5-4-2 39. 8-7-4-3-A
2. 6-4-3-2-A 21. 7-6-5-4-3 40. 8-7-4-3-2
3. 6-5-3-2-A 22. 8-4-3-2-A 41. 8-7-5-2-A
4. 6-5-4-2-A 23. 8-5-3-2-A 42. 8-7-5-3-A
5. 6-5-4-3-A 24. 8-5-4-2-A 43. 8-7-5-3-2
6. 6-5-4-3-2 25. 8-5-4-3-A 44. 8-7-5-4-A
7. 7-4-3-2-A 26. 8-5-4-3-2 45. 8-7-5-4-2
8. 7-5-3-2-A 27. 8-6-3-2-A 46. 8-7-5-4-3
9. 7-5-4-2-A 28. 8-6-4-2-A 47. 8-7-6-2-A
10. 7-5-4-3-A 29. 8-6-4-3-A 48. 8-7-6-3-A
11. 7-5-4-3-2 30. 8-6-4-3-2 49. 8-7-6-3-2
12. 7-6-3-2-A 31. 8-6-5-2-A 50. 8-7-6-4-A
13. 7-6-4-2-A 32. 8-6-5-3-A 51. 8-7-6-4-2
14. 7-6-4-3-A 33. 8-6-5-3-2 52. 8-7-6-4-3
15. 7-6-4-3-2 34. 8-6-5-4-A 53. 8-7-6-5-A
16. 7-6-5-2-A 35. 8-6-5-4-2 54. 8-7-6-5-2
17. 7-6-5-3-A 36. 8-6-5-4-3 55. 8-7-6-5-3
18. 7-6-5-3-2 37. 8-7-3-2-A 56. 8-7-6-5-4
19. 7-6-5-4-A 38. 8-7-4-2-A

Omaha Hi/Lo (Omaha 8 or better) - 2. díl



V minulej časti sme si predstavili pokrovú variantu Omahu Hi/Lo, vysvetlili sme si základné pravidlá hry a ako sa určuje najlepšia nízka kombinácia, ukázali odlišnosti od Texas Hold ´emu. Dnes si ukážeme štartovné kombinácie, s ktorými by sa mali hlavne začínajúci hráči púšťať do hry.

autor: **Martin Kováčik**, externí redaktor Poker24.cz

Omaha Hi/Lo je hra, ktorú viacerí hráči označujú ako hru pre skúsených hráčov pokru. Je to dané predovšetkým tým, že vďaka štyrom kartám na ruke existuje podstatne viac možností na zostavenie víťazných kombinácií a o to ťažšie je predvídať, čo váš súper drží na ruke. Vďaka tomu však partie Omahu bývajú spravidla plné akcie a banky, o ktoré sa zvyčajne hrá, dosahujú aj v limitových hrách slušné hodnoty.

Štartovné kombinácie pre Omaha Hi/Lo

Výber správnej štartovnej kombinácie je základným stavebným úspechom pre úspešnú a víťaznú stratégiu v partii pokru. V Omaha Hi/Lo to platí v porovnaní s Texas Hold ´em dvojnásobne, vzhľadom k širšiemu manévrovaciemu priestoru so štyrmi kartami na ruke, ako aj vzhľadom k tomu, že každý hráč môže bojovať o hornú aj spodnú časť banku.

Keďže štartovná kombinácia v Omaha Hi/Lo sa skladá zo štyroch kariet, pozrime sa na kritériá, ktoré by mali tieto karty spĺňať. Sila jednotlivých štartovných kombinácií je do značnej miery závislá aj od toho, či s ňou budete súperiť o hornú alebo spodnú polovicu banku, alebo v ideálnom prípade o obidve polovice banku.

Prémiové štartovné kombinácie pre Omaha Hi/Lo

- | | | |
|--------------------|---------------------------|------------------------|
| 1. A-A-2-3 | 7. A-3-4-5 | 13. J-Q-K-A |
| 2. A-A-2-x | 8. A-A-4-5/A-A-x-x | 14. 10-J-Q-K |
| 3. A-A-3-x | 9. A-2-Q-K/A-2-K-J/A-2-xx | 15. J-Q-K-K |
| 4. A-2-3-4 | 10. A-3-K-K | 16. 9-10-J-Q |
| 5. A-2-3-x | 11. A-3-4-x | 17. 2-3-4-x |
| 6. A-2-K-K/A-2-Q-Q | 12. 2-3-4-5 | 18. karty medzi 8 a 10 |

V tabuľke sú štartovné kombinácie rozdelené na TOP10 (1.-10.) a silné (11.-18.). Pozrime sa na ne podrobnejšie.

Pri zbežnom pohľade si všimnete, že TOP10 majú spoločnú jednu kartu - eso. Je to spôsobené jeho univerzálnym použitím v Omaha, kde ho môžeme použiť aj ako najvyššiu kartu a zároveň aj ako kartu s najnižšou hodnotou.

The Best Of

Najlepšou možnou štartovnou kombináciou v Omaha Hi/Lo je A-A-2-3 s A-2 a A-3, pričom obidve kombinácie sú vo farbe (napr. AA23).

Prečo je táto kombinácia taká silná?

1. Máte najvyšší možný pár. (A-A)
2. Máte šancu na najvyššiu farbu (A-2 resp. A-3 vo farbe)
3. Už teraz máte dve karty z najnižšej možnej kombinácie (A-2, A-3 alebo 2-3)

Je to skutočne silná kombinácia, pretože máte mnoho príležitostí zostaviť nízku kombináciu a zároveň bojovať o hornú polovicu banku.

The Rest of the Best

Ďalšími silnými štartovnými kombináciami sú A-A-2-4, A-A-2-5 až po A-A-2-K. Dôvodom prečo je A-A-2-x vysoko cenená ako štartovná kombinácia je fakt, že s ňou často zostavíte najlepšiu nízku kombináciu a zároveň s párom A-A môžete súperiť o hornú polovicu banku.

Medzi ďalšie TOP10 kombinácie patrí A-A-3-x a A-2-3-4. Na prvý pohľad je zřejmý rozdiel medzi nimi. Zatiaľ čo prvá kombinácia (A-A-3-x) pokrýva možnosti zostaviť nízku kombináciu (A-3) a zároveň aj možnosť bojovať o hornú polovicu banku (A-A), druhá kombinácia A-2-3-4 dáva šancu vyhrať boj o nízku kombináciu. Ktorú uprednostníte vy je len a len na vás. Je pre vás dôležitejšie pokryť boj o hornú aj spodnú polovicu banku alebo radšej zabojujete o spodnú polovicu banku so silnou kombináciou? V každom prípade, obidve kombinácie sa v Omaha Hi/Lo považujú za veľmi silné.

Ďalšie silné karty sú kombinácie obsahujúce štyri karty z "kolečka" bez ohľadu na to, či obsahujú eso alebo nie, teda napr. A-3-4-5 alebo 2-3-4-5.

Silné kombinácie

Medzi silné kombinácie, ktoré však môžu súperiť "len" o hornú polovicu banku patria dva vysoké páry vo farbe, napr. KQKQ. S nimi máte sľubnú šancu vyhrať boj o hornú časť banku a v prípade, že karty na stole neumožnia zostaviť nízku kombináciu, môžete s nimi vyhrať celý bank.

Oproti tomu stredné páry, ako napr. 9-8-9-8 aj keď sú vo farbe sú veľmi zraniteľné, pretože s nimi nie je možné zostaviť nízku kombináciu a aj v prípade, že vám flop prinesie kartu do trojice, niekto môže urobiť vyššiu trojicu alebo v prípade, že urobíte flush, niekto vás porazí s vyššou farbou.

Všeobecne platí, že pokiaľ sú na stole karty len do osmičky alebo deviatky, pravdepodobne bude niekto mať vyšší pár na ruke. Ďalším všeobecným pravidlom je: Pokiaľ je na stole karta vyššia ako vaše karty, potom existuje veľká pravdepodobnosť, že niekto má vysokú trojicu.

Záver

Predstavili sme si základné štartovné kombinácie pre Omaha Hi/Lo. Samozrejme, ich hranie vám nezaručí "autowin", ale dá vám dobrý základ, ktorý výrazne zvýši vaše šance na úspech.

Želám vám pevné nervy a potrebnú dávku šťastia, aby ste zo svojho pokrového umenia dokázali vyťažiť maximum.

Razz (Seven Card Stud Low) - 1. diel



Razz patrí v našich končinách medzi veľmi málo známe hry. A to i vo svete. Je málo populárny, čo má za následok i fakt, že len málokto herne poskytuje túto hru hráčom. Avšak na to, aby ste napríklad dokázali úspešne zvládnuť H.O.R.S.E., potrebujete vedieť hrať dobre i razz. A dobrá príprava si žiada i správnu teoretickú časť.

autor: **Boris Cíferský**, externí redaktor Poker24.cz

Razz nie je vo svete hrou, ktorú by vyhľadávalo veľa hráčov. Na tohtoročnom WSOP (2007) sa zúčastnilo turnaja iba 391 hráčov, čo svedčí o malom záujme o túto zaujímavú hru. Razz, či už chcete alebo nie, však patrí k časti H.O.R.S.E., a tak ho je vhodné poznať. Táto hra je low variantou Seven Card Stud a je určená pre dvoch až ôsmich hráčov. Celkovo dostanete spolu sedem kariet, avšak len štyri sú viditeľné pre súperov a tri sú vaše.

Výherné kombinácie v Razzu

Razz je „low“ hrou, čo znamená, že celú hru vyhrá hráč, ktoré ho kombinácia bude čo najnižšia. Takže, napríklad guláš ako 2-3-5-6-8 porazí flush či full house. Najnižšou a zároveň najlepšou kombináciou je A-2-3-4-5. Druhou najlepšou kombináciou je 6-4-3-2-A a treťou 6-5-3-2-A. Nasledujúca tabuľka vám trošku ozrejní, ako to s tými najlepšimi kombináciami skutočne aj je.

Tabuľka nízkych kombinácií (od najlepšej k najhoršej)

1. 5-4-3-2-A 20. 7-6-5-4-2 39. 8-7-4-3-A
2. 6-4-3-2-A 21. 7-6-5-4-3 40. 8-7-4-3-2
3. 6-5-3-2-A 22. 8-4-3-2-A 41. 8-7-5-2-A
4. 6-5-4-2-A 23. 8-5-3-2-A 42. 8-7-5-3-A
5. 6-5-4-3-A 24. 8-5-4-2-A 43. 8-7-5-3-2
6. 6-5-4-3-2 25. 8-5-4-3-A 44. 8-7-5-4-A
7. 7-4-3-2-A 26. 8-5-4-3-2 45. 8-7-5-4-2
8. 7-5-3-2-A 27. 8-6-3-2-A 46. 8-7-5-4-3
9. 7-5-4-2-A 28. 8-6-4-2-A 47. 8-7-6-2-A
10. 7-5-4-3-A 29. 8-6-4-3-A 48. 8-7-6-3-A
11. 7-5-4-3-2 30. 8-6-4-3-2 49. 8-7-6-3-2
12. 7-6-3-2-A 31. 8-6-5-2-A 50. 8-7-6-4-A
13. 7-6-4-2-A 32. 8-6-5-3-A 51. 8-7-6-4-2
14. 7-6-4-3-A 33. 8-6-5-3-2 52. 8-7-6-4-3
15. 7-6-4-3-2 34. 8-6-5-4-A 53. 8-7-6-5-A
16. 7-6-5-2-A 35. 8-6-5-4-2 54. 8-7-6-5-2
17. 7-6-5-3-A 36. 8-6-5-4-3 55. 8-7-6-5-3
18. 7-6-5-3-2 37. 8-7-3-2-A 56. 8-7-6-5-4
19. 7-6-5-4-A 38. 8-7-4-2-A

Je potrebné si však uvedomiť, že táto tabuľka nie je úplná! To znamená, že sa nehrá ako pri napríklad Omaha High/Low len na najlepšiu kombináciu kariet od osmičky nižšie! Razz je hrou, ktorá sa hrá čisto na najnižšiu ruku, vysoká kombinácia (napríklad full house) nič neznamená. To v praxi znamená, že i napríklad 2-6-8-J-K je všetko nízkou kombináciou. Všetky kombinácie uvedené v tabuľke sú najlepšie nízke, nie však všetky nízke!

Razz a Texas Hold'em: odlišnosti a podobnosti

Razz a Texas Hold'em majú hneď niekoľko odlišností. V úvode dostanete 3 karty, kým pri Hold'eme len dve. Ako pri Hold'eme, tak i pri razzu sú dve karty skryté, navyše pri razzu dostanete ešte jednu kartu otočenú, takže ju môžu vidieť všetci.

V razzu nie sú žiadne spoločné (community) karty! A flush, či full house nemajú v razzu žiadnu hodnotu! Ľahko ich porazí napríklad päťica 4-5-6-7-8! Oproti Hold'emu je i odlišný systém vsádzania a odlišný počet kôl.

Úvod do hry

Pokiaľ už poznáte, čo vyhráva, je teraz dôležité sa naučiť aj to, ako vyhrávať. Razz, podobne ako napríklad Hold'em, má svoje pravidlá a zákonitosti.

1. Najlepšie kombinácie na úvod

V Texas Hold'em je snom každého hráča dostať A-A. Avšak v razzu, kde sa v úvode rozdáva tri karty, tak je snom každého hráča dostať trojicu A-2-3. Ale aj kombinácie A-2-4, prípadne 2-3-4 patria medzi veľmi silné. Všeobecne sa dá povedať, že hrateľné je všetko, akákoľvek kombinácia kariet medzi esom a päťkou, či šestkou. Čiže môžete s pokojným svedomím zahrať A-3-6. Za istých okolností i trojica 2-5-8 dokáže byť na úvod veľmi dobrá. Pochopiteľne, že by ste sa mali vyvarovať hraníu s kartami ako A-K-Q či A-A-A. I keď v Hold'emu sú to silné karty, v Rasse sú to jedny z najhorších!

2. Ako začína jedna hra

Každá hra začína tým, že každý hráč zaplatí vstupný poplatok, ktorý sa nazýva ante. Ante býva približne 1/5 veľkosti najmenej možnej vsádzky. Ante je poplatok, ktorý platí každý hráč pred každou hrou. Zapamätajte si však, že v Razzu neexistujú žiadne blindy! Po zaplatení ante sú každému hráčovi rozdane tri karty. Dve sú otočené a jedna voľne viditeľná. Dve otočené karty vidíte len vy a nikto iní, tretiu kartu vidí každý hráč pri stole.

Hráč s najvyššou kartou, začne kolo tým, že vloží do hry „bring-in“. Bring-in je povinná vsádzka, ktorú platí hráč s najvyššou kartou a má hodnotu podľa veľkosti najmenej možnej vsádzky v danom kole (v prípade, že hráte cash games 2/4 limit razz, tak tento bring in môže mať hodnotu 1 alebo 2).

Pokiaľ dvaja, či viac hráčov má rovnakú kartu, potom rozhoduje o „vítazovi“ bring-in farba karty – najvyššiu cenu majú podľa poradia – **spades**, **hearts**, **diamonds** a **clubs**. Z toho vyplýva, že pokiaľ jeden hráč má srdcového kráľa a druhý diamantového, tak hráč so srdcovým vloží do hry bring-in. Po tom, kolo pokračuje v klasickom smere hodinových ručičiek. Každý hráč, ktorý nasleduje po hráčovi, čo vložil „bring-in“ má na výber tri možnosti – zložiť, dorovnať či navýšiť.

Po ukončení prvého kola je hráčom rozdaná ďalšia karta, ktorá je viditeľná pre všetkých. Čiže napríklad teraz môžete mať karty ako napríklad X-X-5-3 (X-X sú karty, ktoré nik, okrem vás nevidí). Druhé kolo začína hráč, ktorého dvojica kariet má najnižšiu hodnotu – najnižšia možná hodnota pri dvojici kariet je A-2. Hráč, ktorý začne môže zložiť, checkovať, prípadne vsadiť.

V treťom kole je hráčom rozdaná ďalšia karta, ktorá je viditeľná pre všetkých. Začína hráč, ktorý má opäť najnižšiu hodnotu, tentoraz najnižšia môže byť A-2-3. Takto to bude pokračovať i šiestou kartou v štvrtom kole.

V poslednom kole, v ktorom dostanete siedmu kartu, začína opäť hru hráč, ktorý má najnižšiu kombináciu. Zmenou však je to, že siedma karta je opäť skrytá, takže ju má možnosť vidieť len hráč, ktorému bola daná. Opäť majú hráči možnosť vsadiť, či len checkovať. Po definitívnom ukončení hry, hráči ukážu svoje karty a najlepšia nízka 5kartová kombinácia vyhrá celý bank.

Môže nastať i taká vzácna a nepravdepodobná situácia, že v hre ostane až do konca celých osem hráčov a v tomto prípade by počet kariet z balíka nestačil pre všetkých hráčov. V tomto prípade by namiesto toho, aby dostal hráč poslednú kartu, by jedna karta bola umiestnená do stredu stolu a každý hráč by ju mohol využiť. Stala by sa teda vlastne „community card“ – kartou spoločnou pre všetkých hráčov.

3. Sledovanie súperových kariet

Pri razzu je veľmi dôležité sledovať karty súperov, pretože podľa nich dokážete odhadnúť silu svojich kariet. Predstavme si situáciu, keď jeden súper začne s trojicou X-Y-2. V ďalšom kole dostane A – čiže teraz má už X-Y-A-2. Už teraz sa musíte mať na pozore, pretože má silnú, i keď iba dvojkartovú kombináciu. Ak ako piatu kartu dostane trojku a skompletuje svoju päťicu na A-2-3-X-Y, tak je to najlepší čas na odchod z hry a ušetrenie dôležitých žetónov. Je veľmi pravdepodobné, že súper drží už teraz veľmi silnú kombináciu. Tým, že budete sledovať, čo majú súper si dokážete ušetriť veľké množstvo žetónov i nervov.

Naopak pokiaľ budete vidieť hráča, ktorý má X-Y-6-Q-J, tak sa budete určite domnievať, že nedrží niečo až tak silné, alebo, že dokonca úplne blafuje. Rovnako aj X-Y-3-K-K. Jediným nebezpečenstvom je, že či nedrží ako dve „secret“ karty eso s dvojkou, čo by mu dávalo nebezpečnú trojicu A-2-3. Treba však naďalej sledovať, aké karty mu budú chodiť a či bude vôbec schopný zostaviť 5-kartovú low kombináciu (to je do osmičky).

Na tomto mieste by som rád ukončil prvý diel. Dúfam, že ste sa dozvedeli, čo je Razz a ak budete mať možnosť si ho skúsiť, tak si ho skúste a zdokonaľujte sa v ňom.

V druhom diele prejdeme už viac na zložitejšie aspekty hry Razz a pozrieme sa napríklad na to, ako sa dá v raze ľahko blafovať, či hrať slow-play. Dovtedy...

... nech vám chodia samé A-2-3:-)

[Razz \(Seven Card Stud Low\) - 2. diel](#)



Razz patrí v našich končinách medzi veľmi málo známe hry. A to i vo svete. Je málo populárny, čo má za následok i fakt, že len málokto herne poskytuje túto hru hráčom. Avšak na to, aby ste napríklad dokázali úspešne zvládnuť H.O.R.S.E., potrebujete vedieť hrať dobre i razz. A dobrá príprava si žiada i správnu teoretickú časť.

autor: **Boris Cíferký**, externí redaktor Poker24.cz

Vitajte u druhého pokračovania seriálu o menej známej pokrovej variante – Razz. V tomto diele na Vás čaká trochu strategických rád, ktoré Vám pomôžu vylepšiť, zatiaľ, vašu nie moc dokonalú hru. Okrem toho sa dozvieme i to, kedy a ako blafovať, či kedy je dobré nastražiť pascu na súperov.

Blafovanie v razzu

Poker sa nehrá s kartami, ale s hráčmi. Vašou výhodou je to, že pri blafovaní nechávate hráčov vidieť karty, ktoré chcú vidieť. Predstavme si napríklad situáciu, kde do hry ste nastúpili s trojicou K-9-A. Súperi vidia iba eso a skúsenejší hráči hneď spozornia. Ako štvrtú kartu dostanete napríklad 3. Súperi už vidia A-3, čo je veľmi nepríjemná dvojica a verte mi, že pokiaľ

vsadíte, tak v hre ostanú už len tí, ktorí majú buď solídnejšie karty, alebo tí, ktorí nevedia, čo je razz. Hráči vidia len eso a trojku, a nevidia ten zvyšný „odpad“.

Počítajte s tým, že dostanete ešte tri karty. Na to, aby ste dosiahli úspešnú „low“ ruku, tak budete potrebovať dostať presne tri ďalšie low karty. Avšak, štatisticky sú vaše šance na tento „triple-hit“ relatívne nízke (13%). Avšak súper sa môže domnievať, že karta, ktorú nevidia je nízka, čo vám vlastne pri najhoršom dáva trojicu nízku trojicu, čo je stále solídna ruka.

Spárovanie – výhoda vs. nevýhoda

Predstavte si situáciu, v ktorej ste začínali v úvode s kartami 7-2-3. Ako štvrtá karta vám prišla druhá dvojka. Súperom ste umožnili vidieť neprijemnú dvojičku 2-3. Keď sa však na túto situáciu pozriete zo svojho uhla pohľadu, už to tak ružovo asi nevidíte. Máte síce trojicu 7-2-3, ale samotná druhá dvojka, čo prišla ako štvrtá karta, je pre vás mŕtva karta a to z toho dôvodu, že vďaka nej máte nežiadúci pár. Avšak to súper nevedia! Takže túto nevýhodu môžete využiť vo svoj prospech a vyťažiť z neho maximum! Opäť ťažíte z toho, že súper nemá „okuliare“.

Slow-play pri razzu

Nikdy som veľmi nebol veľký fanúšik slow-play pri razzu. Nebezpečenstvom slow-play hry (ak sa ju rozhodnete hrať od úvodu) je to, že dáte súperovi šancu, aby vás porazil s horšou úvodnou kombináciou, a to len kvôli tomu, že ste vy nedostali tie správne low karty. Avšak veľmi rád spomaľujem hru vtedy, keď viem, že mám veľmi silnú päťicu (1.-3. najlepšiu) a cítim, že dokážem zo súperov vyťažiť veľa žetónov. Razz je limit hrou, to znamená, že svojim malým navýšením ťažko niekoho veľmi vystrašíte, a tak môžete pokojne navyšovať a pritom veriť, že sa nájde nejaký odvážlivec, ktorý vás ešte re-raise v domnení, že má lepšiu kombináciu než vy.

Zahajovanie partie

Pokiaľ sa ocitnete v hre, kde ste na neskorej pozícii, a máte pod rukou napríklad 7-K-A, tak sa dobre pozrite na to, čo za karty majú vaši súper. Pokiaľ necítite nijakú veľkú hrozbu, tak navýšte. Veľkou hrozbou myslím jednu z kariet A,2,3. Je veľká šanca, že týmto dokážete ukradnúť ante. V neskorších fázach vám práve kradnutie s týmito relatívne nehrateľnými kartami dokáže vyhrať veľké poty, práve z toho dôvodu, že eso je pre súperov hrozbou.

Umenie správne zložiť karty

Je skutočne umením zložiť dobré karty v správnu dobu. Veľa hráčov si neuvedomuje, že aj A-2-3 je zahoditeľná, i keď nie v úvodnom kole vsádzok. Uvedme si to na príklade situácie.

Začínate s trojicou 5-3-A. Dáte mi asi za pravdu, že táto trojička je veľmi silná. Ako štvrtá karta vám dorazí Q (Máte teraz Q-5-3-A). I keď vám teraz prišlo Q, stále ste na tom dobre. Ako ďalšia karta vám prišlo J (Máte Q-J-5-3-A). A teraz je najvyšší čas porozmýšľať ako ďalej. V nasledujúcich dvoch kartách by ste museli dostať dve nízke karty, ktoré by zároveň nespárovali jednu z kariet, ktoré už máte. Nízka šanca, však? A navyše hrozí, že i keď dostanete napríklad dvojicu (6,7) je šanca, že niektorý z hráčov môže mať lepšiu päťicu.

V razzu sa veľmi často neskladajú karty v prvej „vlně“. Veľa hráčov často vstúpi do hry, s priemernými kartami, len preto, aby videli, či nedostanú niečo lepšie. Avšak, jednou z vecí, ktorá odlúči z hry bez akejkoľvek ďalšej investície je to, ako sa vsádza v úvode hry. Môžete sa ocitnúť napríklad v boji X-X-A verzus Y-Y-A (X,Y sú ľubovoľné karty) a vy budete mať „iba“ A-3-6. V tomto prípade je vaša relatívne silná kombinácia už teraz vo veľkom boji, v ktorom je veľmi pravdepodobné, že jeden z neustále navyšujúcich hráčov má onú bájnu A-2-3. Dobre porozmýšľajte nad tým, či nezložiť, pretože ja by som pravdepodobne zložil.

Hra proti jedinému súperovi po bring-in

Nemusíte hrať heads up, aby ste si mohli zahrať proti jednému súperovi. Občas sa dostanete do situácie, že hráč na strednej, či neskorej pozícii navýši s niečím, pričom vy vidíte len jednu z nízkych kariet (A,2,3). Vy, ako ten ktorý hru zahájil bring-in, máte len tiež jednu viditeľnú kartu, za to však veľmi vysokú – napríklad K. V hre sú však okrem vášho bring-in i ante, a to môže predstavovať v neskorších fázach väčšiu čiastku. A tak sú dôležité karty, čo máte pod rukou. Pokiaľ pod rukou držíte nízke karty, tak toto navýšenie dorovnajete a počkajte si na ďalšiu kartu. Pokiaľ príde opäť nízka karta, tak držíte už v rukách solídnu trojicu.

Za istých okolností, a pokiaľ cítite, že súper sa snaží ukradnúť ante, tak sa dá s trojicou A-2-K, pokojne navýšiť. Pokiaľ opäť dostanete nízku kartu, tak pokračujte vo svojom tempe a opäť vsadte. Pokiaľ však vycítite, že súper predsa len niečo drží, tak radšej zbytočne neriskujte žetóny.

Razz vo všeobecnosti

Razz nie je vo svete hrou populárnou a nič na tom nemení ani fakt, že je to na World Series Of Poker turnaj, v ktorom sa dá vyhrať náramok (bracelet event). Nič na tom nemenia ani veľké online turnaje, ktoré sa hrajú každý rok.

Razz je však dôležitá poznať, pretože je obsiahnutý v pokerovej variante nazývanej H.O.R.S.E., ktorej víťaz je považovaný za nekorunovaného kráľa tejto kartovej hry, pretože na víťazstvo potreboval veľmi dobre zvládnuť všetkých päť hier, teda aj razz.

Alebo pokiaľ máte záujem, vyberte sa do kasína Bellagio a tu sa hrávajú veľmi vysoké čisto razz hry. Myslím, že taký bring in 100 USD je toho dôkazom! Alebo si ten razz sami vyskúšajte, získate veľké množstvo nových pokerových skúseností.

Five Card Draw – náhoda alebo umenie?



Hráči online pokeru ako aj hráči živých pokrových turnajov vnímajú poker predovšetkým ako variantu s názvom Texas Hold'em. Oproti tomu ostatní, ktorí čo-to o pokri vedia hlavne z filmov alebo príležitostných partičiek medzi priateľmi, poznajú poker prostredníctvom jeho inej varianty, ktorá sa volá Five Card Draw (skrátene 5-draw).

autor: **Martin Kováčik**, externí redaktor Poker24.cz

Na stránkach nášho webu sme si už priblížili pravidlá hry Five Card Draw. Stručne si ich zopakujme.

Hrá sa na stole s maximálne šiestimi hráčmi, pričom princíp dealera a blindov je rovnaký ako v Texas Holdeme. Na začiatku hry každý hráč dostane päť kariet. Prebehne prvé kolo stávk a následne sa hráči rozhodujú, ktoré z piatich kariet si na ruke ponechajú, a ktoré vymenia. Môžu vymeniť všetkých päť kariet alebo ani jednu. Po výmene kariet nasleduje druhé kolo stávk. Víťazom banku sa stáva hráč s najsilnejšou kombináciou (sila kombinácií je rovnaká ako v Texas Holdeme) alebo hráč, ktorému ostatní svoje karty zložili.

V čom je Five Card Draw iný v porovnaní s Texas Hold'em? V čom spočíva jeho krása a v čom jeho úskalia? Odpoveď na obidve otázky je jednoduchá: Zatiaľ čo v Texas Hold'em majú všetci hráči päť spoločných kariet, z ktorých spolu s kartami na ruke zostavujú svoje kombinácie, v Five Card Draw má každý hráč päť kariet, ktorých kvalitu pozná len on sám. Prečo je to také dôležité? Pre lepšiu ilustráciu si uvedme dva príklady.

1. Príklad – Texas Hold'em

Máte na ruke A9 a na stole sú po riveru Q5487. Bez ohľadu na to, koľko hráčov ostalo v hre, môžete s istotou povedať, že vaša kombinácia je víťazná, pretože máte najvyššiu flush, ktorá poráža aj prípadnú postupku, ak niekto drží na ruke 6 a vzhľadom k tomu, že na stole nie je pár, žiadny súper nemôže mať ani fullhouse ani poker. Preto pre vás nebude problém dorovnať stávkú súpera aj v prípade, že pôjdete all-in.

2. Príklad – Five Card Draw

Na ruku ste dostali A-A-K-K-9. Vymenili ste 9 a prišlo A. Skvelé! Urobili ste najvyšší fullhouse. Vsadili ste a váš súper, ktorý menil tri karty vašu stávkú opäť navýšil. Idete all-in v presvedčení, že nemohol poraziť váš fullhouse a s prekvapením sledujete, ako vašu stávkú dorovnal a ukázal „four of the kind“ s osmičkami.

Áno, to, že nemáte v Five Card Draw spoločné karty s vašimi súpermi a neviete, ako sa zmenila kvalita súperovej kombinácie po výmene kariet, robí túto pokrovú variantu takou zvláštnou, vzrušujúcou a veľakrát plnou zvratou. Ale je úspech v tejto hre založený skutočne len na šťastí? Myslím si, že nie. Pozrime sa, aké možnosti máte, aby ste uspeli v Five Card Draw.

Čítanie hry súpera

Jednou z výhod Five Card Draw je, že mnoho hier sa rozhoduje showdownom (záverečným porovnaním kombinácií hráčov). Ak vidíte v závere hry súperove karty, spojíte si ich so spôsobom, ako s nimi danú hru hral, poskytnete vám to dostatok informácií o tom, s akými kartami ide do hry, s čím navyšuje, s čím dorovnáva, ako reaguje, ak dostane potrebnú kartu do kombinácie a ako reaguje, ak ju nedostane. Samozrejme, že všetky tieto informácie nezískate z jednej hry, preto je potrebné hru vašich súperov pozorne sledovať aspoň niekoľko hier.

Príklad

Hráč v prvom kole stávk navýšil. Vymení jednu kartu a v druhom kole vsadí veľkosť banku. Ak ho niekto dorovná a on ukáže na ruke flush, poskytnete vám to mnoho užitočných informácií.

- hráč navyšoval v prvom kole s flush draw (menil len jednu kartu)
- s flush sa nesnažil spomaliť hru, ale snažil sa budovať celkový bank

Vcelku slušné množstvo informácií o hre jedného hráča z jednej jeho hry. Ak budete hráča sledovať viac hier, budete s veľkou pravdepodobnosťou schopní odhadnúť silu kariet, ktoré drží na ruke.

Počet „zahodených“ kariet

Jednou z najdôležitejších fáz partie Five Card Draw je výmena kariet. Je dôležité, aby ste správne rozhodli, ktoré karty si na ruke necháte a ktoré zahodíte. Rovnako je dôležité však sledovať, koľko kariet menili vaši súper. Najbežnejšou situáciou je výmena troch kariet, kedy má hráč na ruke pár a snaží sa urobiť aspoň trojicu. Ak hráč mení jednu kartu, často drží na ruke draw (flush alebo straight) prípadne dva páry a snaží sa urobiť fullhouse.

Sledujte pozorne týchto hráčov, ako reagujú v druhom kole stávk. Najťažšia situácia nastane, ak hráte proti súperovi, ktorý nemenil ani jednu kartu. Budte obozretní a nepúšťajte sa do prestrelky v sádzaní, pokiaľ nemáte aspoň flush alebo fullhouse. Samozrejme, sú hráči, ktorí svojim „stand pat“ (nemenil ani jednu kartu), blufujú. To je však otázka správneho čítania súpera.

Variabilný spôsob hry

Ako sme si ukázali, Five Card Draw je hra s „jednoduchšou“ štruktúrou ako Texas Hold'em. Počas hry sa nestretnete s takým množstvom „psychologických vojen“ ako v Texas Hold'em. Určite bude pre vás ľahšie zahodiť karty, ak vám nepríde flush a súper výraznejšie vsadí ako v Texas Hold'em, pretože v Five Card Draw súper prevažne vsádza na silu svojich kariet a netuší, či ste flush urobili alebo nie.

Možno to v predchádzajúcich riadkoch vyzeralo, že Five Card Draw je jednoduchá hra založená najmä na náhode a vsádzanie je len „čerešnička na torte“ kvôli správne mu pokrovému vzrušeniu. Stačí sledovať, kto koľko kariet menil a ako na ne vsádza a viete o súperovi všetko. Nie je to pravda a skúsenejší hráči mi určite dajú za pravdu. Ak chcete uspieť, je potrebné oveľa viac ako v Texas Hold'em, aby sa vaša hra nestala šablónovitou a ľahko čitateľnou.

Tu je niekoľko tipov:

- meňte štartovné kombinácie, s ktorými idete do hry. Ak hráte len páry, zahrajte občas aj s draw,
- obmieňajte vaše „betting patterns“. Ak s draw v prvom kole hráte pasívnejšie, zahrajte občas agresívnejšie,
- spomaľte z času na čas hru, aby ste v súperoch vzbudili dojem, že vám neprišla karta (karty), ktorú ste potrebovali,
- zahrajte „stand pat“ aj s trojicou alebo dvomi pármí. Na súperov tento ťah často pôsobí zstrašujúco,
- ak dostanete napr. „four of the kind“, vymeňte jednu kartu a následne checknite, ako signál pre súperov, že ste nedostali potrebnú kartu

Záver

Five Card Draw patrí k variantám pokru, ktoré sa tešia rastúcej obľube medzi hráčmi spolu so všeobecným nárastom záujmu o poker. Pravdepodobne nikdy neprekoná v popularite Texas Hold'em, ale určite má vo svete pokru svoje nezastupiteľné miesto. Preto vyskúšajte z času na čas túto variantu a snáď si aj vy v nej nájdete zaľúbenie.

[Pot odds aneb pokerová matematika](#)

Schopnosť spočítať pot odds neboli šanci na výhru banku je jedným z pilířů strategie úspěšného hráče pokeru. Jedná se o matematickou metodu, která v jakémkoli okamžiku hry usnadňuje výběr nejvhodnější strategie. S nástupem online pokeru nastal skutečný rozkvět využívání pravděpodobností. Velkou část výpočtů automaticky provádí počítač a navíc se hraje z domova, kde je možno mít, na rozdíl od skutečné herny, k dispozici libovolné pomůcky.

Nejrychlejší metoda výpočtu pot odds

Krok 1: Spočítejte outs

Outs jsou všechny karty, které Vám mohou pomoci k sestavení výherní kombinace.

Příklad

Hrajete Texas Hold'em a na stole jsou vyloženy čtyři karty (flop a turn). Máte 4 karty jedné barvy (2 v ruce a 2 na stole) a na riveru (poslední společná karta ve hře) očekáváte poslední do pětičky, abyste měli flush. Kolik karet Vám může pomoci? Každá ze zbylých karet v barvě. Od každé barvy je 13 karet, 2 máte v ruce a 2 jsou na stole, tedy zbývá tedy devět karet.

Krok 2: Zjistěte pravděpodobnost sestavení výherní kombinace

V níže uvedené tabulce si vyberte odpovídající pravděpodobnost. Devíti outs z našeho příkladu odpovídá 19,6 %. Číslo říká, že s pravděpodobností 19,6 % Vám na river přijde karta do postupky.

Pravděpodobnosti, že Vám přijdou požadované karty

| počet outs | pravděpodobnost flop-river | pravděpodobnost turn-river |
|------------|----------------------------|----------------------------|
| 1 | 4,3 % | 2,2 % |
| 2 | 8,4 % | 4,3 % |
| 3 | 12,5 % | 6,5 % |
| 4 | 16,5 % | 8,7 % |
| 5 | 20,4 % | 10,9 % |
| 6 | 24,1 % | 13,0 % |
| 7 | 27,8 % | 15,2 % |
| 8 | 31,5 % | 17,4 % |
| 9 | 35,0 % | 19,6 % |
| 10 | 38,4 % | 21,7 % |
| 11 | 41,7 % | 23,9 % |
| 12 | 45,0 % | 26,1 % |
| 13 | 48,1 % | 28,3 % |
| 14 | 51,2 % | 30,4 % |
| 15 | 54,1 % | 32,6 % |
| 16 | 57,0 % | 34,8 % |
| 17 | 59,8 % | 37,0 % |
| 18 | 62,4 % | 39,1 % |
| 19 | 65,0 % | 41,3 % |
| 20 | 67,5 % | 43,5 % |

Pro zvědavé:

Vzorec výpočtu flop-river je $1 - [((47 - \text{outs}) / 47) \times ((46 - \text{outs}) / 46)]$.

Vzorec výpočtu turn - river je $1 - [(46 - \text{Outs}) / 46]$

TIP

Výpočet pravděpodobnosti sestavení výherní kombinace v Texas Hold'em

Rychlá metoda

- po flopu (po prvních 3 společných kartách): počet outs $\times 4 - 1$
- po turnu (po čtvrté společné kartě): počet outs $\times 2 + 1$, tedy pro náš příklad s devíti outs $9 \times 2 + 1 = 19\%$

Superrychlá metoda

- po flopu: každé outs odpovídají přibližně 4 %, tedy 4 outs = 16 %, 5 outs = 20 % atd.
- po turnu: každé outs odpovídají přibližně 2 %, tedy 4 outs = 8 %, 5 outs = 10 % atd.

Slabinou superrychlé metody je, že se stoupajícím počtem outs, klesá přesnost výpočtu pravděpodobnosti. Pro náš příklad vychází 18 %, tedy o 1,6 % méně než ve skutečnosti.

Krok 3: Vypočítejte pravděpodobnost výhry banku

Pravděpodobnost výhry banku je v tomto případě definována jako poměr výše sázky vůči velikosti banku (včetně sázky, kterou je nutno vsadit).

Příklad

Hráč před Vámi vsadil 5 USD a v banku je nyní 25 USD. Pokud chcete zůstat ve hře, musíte soupeřovu sázku dorovnat. Vydělíte-li očekávanou sázku výší banku včetně této sázky ($5 / (25 + 5)$), vyjde Vám 0,166, tedy 16,6 %. Toto číslo říká, že musíte vyhrát alespoň jednu z šesti her, abyste zůstali na nule (6x vsadíte 5 USD a jednou vyhraje 30 USD).

Krok 4: Porovnejte a rozhodněte se

Zda ve hře pokračovat nebo raději složit karty zjistíte, pokud porovnáte pravděpodobnost výhry banku s pravděpodobností vytvoření výherní kombinace. Je-li pravděpodobnost výhry banku nižší než pravděpodobnost vytvoření výherní kombinace, dorovnejte. V opačném případě složte karty, neboť takovými sázkami byste dlouhodobě prodělávali.

Příklad

Hráč z našeho příkladu dorovná, protože pravděpodobnost výhry banku 16,6 % je nižší než pravděpodobnost vytvoření výherní kombinace 19,6 %.

Pot odds – kompletní způsob výpočtu

Schopnost spočítat pot odds neboli šanci na výhru banku je jedním z pilířů strategie úspěšného hráče pokeru. Jedná se o matematickou metodu, která v jakémkoli okamžiku hry usnadňuje rozhodnutí, zda složit karty nebo dorovnat sázku.

Krok 1: Spočítejte outs

Krok 2: Spočítejte pravděpodobnost vytvoření výherní kombinace

Krok 3: Spočítejte pot odds

Krok 4: Dorovnat nebo složit?

Krok 1: Spočítejte outs

Outs jsou všechny karty, které Vám mohou pomoci k sestavení výherní kombinace.

Příklad

Hrajete Texas Hold'em a na stole jsou vyloženy čtyři karty. Máte 4 karty jedné barvy (2 v ruce a 2 na stole) a na river (poslední společná karta ve hře) očekáváte poslední do pětičky, abyste měli flush. Může Vám tedy pomoci jakákoli z 9 zbylých karet v barvě (od každé barvy je 13 karet, 2 máte v ruce a 2 jsou na stole). A to je číslo, které hledáte.

Krok 2: pravděpodobnost vytvoření výherní kombinace

Pro rozhodnutí, zda ve hře pokračovat nebo raději složit karty, musíte nejprve znát pravděpodobnost, že se Vám podaří vytvořit výherní kombinaci. Pravděpodobnost sestavení výherní kombinace se uvádí ve tvaru 1:X a říká, že v jedné z X her se kombinaci sestavit podaří. Pravděpodobnost sestavení výherní kombinace spočítáte následovně:

pravděpodobnost = počet outs / počet všech karet, které jste ve hře ještě neviděli

Počet všech karet, které jste ve hře ještě neviděli

Je to počet všech karet snížený o karty ve Vaší ruce a ty, co jsou již vyloženy na stole. Před flopem je toto číslo 50 (52 celkem - 2 v ruce), po flopu 47 (52 celkem - 2 v ruce - 3 vyložené) a po turnu 46 (52 celkem - 2 v ruce - 4 vyložené).

Příklad

Vraťme se k našemu příkladu. Jste v situaci, kdy máte 9 outs, ve hře se ještě neobjevilo 46 karet (52 karet celkem - 2 v ruce - 4 společné na stole). Pravděpodobnost, že Vám na riveru dorazí karta v barvě je 9/46, tedy 1:5 (přesně 1:5,11). Poměr 1:5 říká, že v jedné z pěti her se na riveru objeví karta v barvě.

Krok 3: Spočítejte hand odds

Před porovnáním s pot odds je nutno pravděpodobnost sestavení výherní kombinace převést na tzv. hand odds. Spočítáte ji následovně:

hand odds = počet karet, které Vám nepomohou / počet outs

Počet všech karet, které Vám nepomohou

Je to počet všech karet snížený o outs, karty v ruce a karty vyložené na stole.

Příklad

Hand odds pro náš příklad jsou 4 ku 1 (52 celkem - 9 outs - 2 v ruce - 4 na stole)/9 outs = 37/9 = 4,11/1). Poměr 4 ku 1 říká, že v jednom případě z pěti karta v barvě přijde.

TIP

Pokud máte k dispozici pravděpodobnost sestavení výherní kombinace v procentech, hand odds spočítáte jednoduše podle vzorce:

hand odds = (100 / pravděpodobnost sestavení výherní kombinace v %) - 1

Tedy pro náš případ je pravděpodobnost sestavení výherní kombinace 19,6 %. Hand odds je tedy (100/19,6) - 1 = 4 ku 1 (přesně 4,1 ku 1).

Krok 3: Počítáme pot odds

Pot odds je definována jako poměr velikosti banku vůči výši sázky, kterou je nutno vsadit.

Příklad

Hráč před Vámi vsadil 5 USD a v banku je nyní 25 USD. Pokud chcete zůstat ve hře, musíte soupeřovu sázku dorovnat. Pot odds této situace je 5 ku 1 (25/5). Tento poměr říká, že musíte vyhrát alespoň jednu z šesti her, abyste zůstali na nule (6x vsadíte 5 USD a jednou vyhrajete 30 USD). Pokud byste chtěli sázku zvýšit na 10 USD, pak bude pot odds 2,5 ku 1 (25/10). Obecně platí, že čím je pot odds nižší, tím je vhodnější složit karty a naopak, čím je pot odds vyšší, tím je vhodnější sázku dorovnat.

Krok 4: Dorovnat nebo složit?

Zda ve hře pokračovat nebo raději složit karty zjistíte, pokud porovnáte pot odds s hand odds. Je-li pot odds vyšší než pravděpodobnost vytvoření výherní kombinace, vsadte. V opačném případě složte karty, neboť takovými sázkami byste dlouhodobě prodělávali.

Příklad

Víme, že pot odds situace je 5 ku 1. Šance, že se nepodaří vytvořit flush (máme po turnu čtyři karty v barvě), je 4 ku 1. Pot odds je vyšší než hand odds, tedy z hlediska statistiky je doporučeno vsadit. Vysvětlení je prosté. Výherní kombinaci se podaří vytvořit častěji než vyžaduje pot odds. Vše uvedené však stojí na předpokladu, že sestavená výherní kombinace bude skutečně nejsilnější.

Příklad

Představte si situaci, že zahrajete **100 partií** za stejných pomínek jako v našem případě.

- náklady na vložené sázky jsou **500 USD** (100 partií x 5 USD sázka)
- hodnota banku, který vyhrajete je **30 USD**
- pravděpodobnost sestavení kombinace po turnu je **19,6 %** ($1 / 5,11 = 0,196$)

Při dané pravděpodobnosti vyhrajete **19 partií** (100 partií x 0,196).

zisk = (počet vyhraných partií x hodnota banku) – náklady = (19 x 30 USD) – 500 USD = 70 USD

Z hlediska matematiky tedy tímto způsobem dlouhodobě získáte 70 USD.

Jak správně spočítat outs

Pro správný výpočet pravděpodobnosti sestavení výherní kombinace (hand odds) musíte nejprve zjistit počet outs, tedy karet, které Vám ještě mohou pomoci k sestavení výherní kombinace.

Příklad

Pokud například držíte Q 10 v barvě a další dvě karty v barvě se objeví na flopu, pak ve hře zůstává dalších 9 karet v barvě (celkem 13 karet v barvě – 2 v ruce – 2 na stole), z nichž každá Vám může pomoci k sestavení flush (pětice karet v barvě). Uvědomte si však, že ačkoli je tato kombinace silná, nezaručuje, že někdo nemá kombinaci vyšší. Sledujte proto pozorně společné karty a chování protihráčů.

Nejčastější chyby při počítání outs

Chyba #1: Dvojitě započítávání outs

Pokud máte po flopu naději na postupku i barvu současně, je důležité, abyste vybrané outs nezapočítávali dvakrát.

Příklad

Držíte 10 a 9 v barvě a na flop přijde 7 J Q, přičemž 7 a J jsou taktéž v barvě. K sestavení postupky potřebujete osmičku nebo K (8 outs), k sestavení flush potřebujete jednu ze zbylých karet v barvě (9 outs). Kolik máte celkem outs?

Řešení

Správná odpověď zní 15. Uvědomte si, že dvě z outs, osmička a K v barvě, jsou započítány v obou kombinacích. Skutečný počet outs tedy není 17, ale je o dvě nižší.

Chyba #2: Započítávání outs, které pomohou i soupeři

Do outs nezahrnujte karty, které mohou zároveň pomoci Vašemu soupeři k sestavení silnější výherní kombinace.

Příklad

Představte si situaci, kdy po flopu máte čtyři karty v řadě a k uzavření postupky Vám může pomoci 8 outs (čtyři karty na začátek postupky a čtyři na konec). Nyní si představte tu samou situaci, avšak na flopu jsou dvě karty v barvě (v jiné než vaše karty). Kolik máte celkem outs?

Řešení

Nyní máte outs jen 6, neboť dvě z outs jsou ve stejné barvě jako dvojice na flopu, což někomu může pomoci k vytvoření flush (barva). Jelikož je tato kombinace silnější než Vaše postupka, snižuje tato situace počet Vašich outs o dvě.

Příklad

Držíte Q 9, na flop přijde 10 J Q. Karty jsou v rozdílných barvách a nedávají naději na flush. K vytvoření postupky potřebujete osmičku nebo K. Kolik máte celkem outs?

Řešení

Odpověděli jste 8 outs (čtyři osmičky a K)? Bohužel. Pokud totiž přijde na turn K, pak bude na stole 10 J Q K, což dává komukoli s esem v ruce šanci na vyšší postupku. Skutečně pomoci Vám tedy může jen osmička, což odpovídá 4 outs.

Pro zvědavé

Možná Vás napadne, proč počítáme se všemi kartami mimo Vaši ruku a flop? Co když drží některou z našich outs jeden nebo více protihráčů? Pokud jste si naprosto jisti, že některý z protihráčů skutečně danou kartu má, pak snižte počet předpokládaných outs. Většinou však tuto informaci nemáte. Jedinou jistotou je Vaše ruka a karty vyložené na stole. Proto se outs počítají tak, jako byste byli u stolu sami a všechny outs byly k dispozici v balíčku doposud nerozdaných karet.

Pravděpodobnosti startovních kombinací v Texas Hold'em

V Texas Hold'em může vzniknout celkem 1326 různých startovních kombinací, tedy oněch dvou karet, které dostáváte do ruky na začátku hry. Z balíčku 52 karet ve čtyřech barvách lze například sestavit 78 libovolných párů. Pravděpodobnost, že dostanete do ruky dvě karty stejné hodnoty je 5,88 % (78/1326), tedy stane se tak v jednom ze 17 případů.

Pravděpodobnost možných startovních kombinací

| startovní kombinace | celkem kombinací | pravděpodobnost |
|---------------------------|------------------|-----------------|
| páry* | 78 | 5,88 % |
| vysoké karty ** | 160 | 12,07 % |
| vysoké karty v barvě** | 40 | 3,02 % |
| vysoké karty mimo barvu** | 120 | 9,05 % |
| eso a nízká karta*** | 128 | 9,65 % |

Legenda

* AA, KK, QQ, JJ, 1010, 99, 88, 77, 66, 55, 44, 33, 22

** AK, AQ, AJ, A10, KQ, KJ, K10, QJ, Q10, J10

*** A9, A8, A7, A6, A5, A4, A3, A2

Pravděpodobnost konkrétní startovní kombinace

| Startovní kombinace | Počet kombinací | Pravděpodobnost | Odds |
|---------------------------------------|-----------------|-----------------|-------|
| libovolný pár (např. AA) | 6 | 0,45 % | 220:1 |
| libovolná nepárová dvojice (AK) | 16 | 1,20 % | 82:1 |
| libovolná nepárová dvojice v barvě | 4 | 0,30 % | 331:1 |
| libovolná nepárová dvojice mimo barvu | 12 | 0,90 % | 110:1 |

Pokerová matematika v praxi - 1. díl



Poker je hra o rozhodnutiach. Správnymi rozhodnutiami eliminujete faktor náhody a šťastia na prijateľnú mieru a profitujete zo svojej hry. Nesprávne rozhodnutia vás naopak stoja buď účasť v turnaji alebo peniaze investované v cash games. Na základe čoho však prijímať rozhodnutia tak, aby správne prevažovali nad nesprávnymi?

autor: **Martin Kováčik**, externí redaktor Poker24.cz

Existujú rôzne spôsoby so svojími výhodami a nevýhodami a každý z nich má svojich priaznivcov i odporcov. Najexaktnejší z nich je pomocou čísel a pokrovej matematiky.

Určite sa teraz viacerí z vás ohradia, že poker je hra o psychológii a emóciách, o hre proti súperom a nie proti ich kartám a ja s vami budem do značnej miery súhlasiť. Pravdou však ostáva, že mať štatistiku a pravdepodobnosť na svojej strane, je v pokeru obrovská výhoda. Preto sa v našom novom seriály pozrieme na niektoré herné situácie z pohľadu čísel a pravdepodobnosti, ktoré vám pomôžu urobiť v hre korektné a opodstatnené rozhodnutia.

V dnešnej prvej časti si ukážeme vaše šance na úspech proti hráčom s A-x a niekoľko postrehov, ako tieto čísla využiť vo svoj prospech.

Poznámka

Pre tých, ktorí sa pokrovou matematikou doteraz nezaoberali, odporúčam [osvojiť si základy](#) »

Hra proti A-x

Nie je pochýb o tom, že držať na ruke A-x, či už vo farbe alebo bez nej je v Hold´eme dobrý začiatok partie. Sú však hráči, ktorí silu týchto kariet preceňujú a krčovito sa ich držia bez ohľadu na to, či je druhá karta 3,5 alebo K a bez ohľadu na to, či sedia v neskorej pozícii alebo "under the gun". Ako hrať proti týmto hráčom, ktorí automaticky vstupujú do hry akonáhle dostanú na ruku eso? Odpoveď, samozrejme, nie je jednoduchá a jednoznačná, ale pozrime sa na reč čísel, aby sme dokázali lepšie odhadnúť naše výhliadky na úspech v hre proti A-x.

Pre názornosť a zjednodušenie použijeme kombináciu A-8 bez farby ako "priemernú" kombináciu, ktorú súper hrajúci A-x môže držať na ruke. V nasledujúcich príkladoch uvažujeme o heads-up konfrontácii a uvádzané hodnoty platia pred flopom.

Do hry proti A-8 sa môžeme postaviť s piatimi typmi štartovných kombinácií, z ktorých každá má inú pravdepodobnosť na úspech.

1. Pár (2-2 až A-A) proti A-8

Pokiaľ je váš pár nižší ako obidve karty súpera, sú vaše šance na úspech približne 50:50, aj keď štatisticky platí, čím vyšší pár, tým vyššia šanca na úspech (napr. 2-2 proti A-8 má pravdepodobnosť 53:47 v prospech A-8, zatiaľ čo 7-7 proti A-8 má pravdepodobnosť 57:43 v prospech 7-7). Z praktického hľadiska môžeme práve túto situáciu brať ako typický "hod mincou", kde sú šance obidvoch hráčov v podstate rovnaké.

Situácia sa však dramaticky mení, pokiaľ je váš pár vyšší ako súperov kicker (v našom prípade páry od 9-9 po A-A). Napr. 10-10 proti A-8 má šancu na úspech v 71% a A-A dokonca v 93%. V prípade páru A-A proti A-8 je vysoké číslo logické, keďže blokuje svojim párom súperovo eso.

2. Dve nižšie karty proti A-8

V tejto situácii je štatisticky ťažšie poraziť A-8 ako v prvom prípade. Ak máte napr. 7-6 vo farbe, ktorá sa nezhoduje s farbou súperových kariet, vaše šance na úspech sú 42%, ak je vo farbe eso vášho súpera, šance klesnú na 40% a ak má súper A-8 v rovnakej farbe ako vaše 7-6, šanca na úspech klesá na úroveň 36%. Samozrejme, nemáte možnosť zistiť v akej farbe sú karty súpera, preto si treba zapamätať, že šance 7-6 proti A-8 sú zhruba 40:60 v neprospech 7-6.

3. Vysoké karty nižšie ako eso (napr. K-J)

Štatisticky má táto kombinácia šancu uspieť v 45%. Výhodou je, že obidve karty sú "živé" (majú inú hodnotu ako súperove A-8) a zároveň máte v ruke niektoré súperove "outs" z jeho možností spraviť straight alebo flush. Postupka alebo flush sú kombinácie, ktoré môžu ľahko poraziť aj vaše silné kombinácie, ktoré s K-J zostavíte (napr. držíte flush-king-high a súper vás poráža s flush-ace-high, prípadne vaša straight-king-high môže byť porazená straight-ace-high). Ak sa na flope objaví eso a súper pasívne dorovnáva vaše navýšenie, je celkom možné, že drží A s nízkym kickerom. Preto zvážte, či sú pot odds stále na vašej strane a pokiaľ nemáte aspoň dva páry, buďte obozretní.

4. A-x, x nižšia karta (napr. A-5 proti A-8)

Hrať eso s nízkym kickerom je veľakrát náročné a pri nesprávnej hre vás môže stať značné množstvo žetónov. Napr. A-5 proti A-8 má pravdepodobnosť úspechu len 35%. Preto je dôležité korektne spočítať pot odds a podľa toho správne zareagovať. Ideálne je trafiť na flope dva páry, aj keď netreba zabúdať, že súper môže mať dva lepšie páry. V našom prípade vám môže flop A-8-5 spôsobiť značné komplikácie. Preto rada pre začínajúcich hráčov: Vyhnite sa hre s A-x, kde x je nízka karta a radšej zvážte hru s A-9 a vyššie.

5. A-x s vyšším ako priemerným kickrom (napr. A-10 proti A-8)

Táto kombinácia výrazne posúva šancu na úspech proti A-8 na vašu stranu. Napr. A-10 má šancu až 70% oproti A-8 v heads-up konfrontácii. Ak na flop príde A, je dôležité určiť, či váš pár és s 10 ako kickrom nehrá proti dvom párom. Najefektívnejší spôsob ako to zistiť, je vsadiť, ak ste prvý na ťahu, resp. znovunavýšiť, ak ste na ťahu druhý a súper vsadil. Súperov re-raise by vás mal upozorniť na reálne riziko, že stojíte proti dvom párom. Ak sa na flope neobjaví eso, mohol váš súper spárovať svoj kicker, čo vám znižuje šancu na úspech na necelých 20%. Aby ste to zistili, opäť je potrebné vsadiť a správne reagovať na súperovu reakciu.

Zhrnutie

V pokri pracujeme s neúplnými informáciami. Nikdy presne nevieme, aké karty drží váš súper. Preto nie je možné so 100% istotou určiť, či hráte proti A-x a zároveň nie je možné zostaviť presný návod ako proti nej hrať. Mať však predstavu, aké sú vaše šance a či sú čísla na vašej strane, vám môže pomôcť urobiť správne rozhodnutie.

[Pokerová matematika v praxi - 2. díl](#)



V úvodnej časti seriálu o pokrovej matematike v praxi sme si ukázali aké máme šance pri hre proti A-x a ako sa v tejto situácii správne rozhodnúť. Dnes sa bližšie pozrieme na ďalšiu situáciu – hru v pozícii small blindu (SB). Cieľom článku je ukázať, ktoré faktory ovplyvňujú naše rozhodnutie, či dorovnať BB z pozície SB.

autor: **Martin Kováčik**, externí redaktor Poker24.cz

Small blind

Hra na SB má svoje špecifiká, ktorých by si mal byť každý hráč vedomý. SB sa pred flopom rozhoduje predposledný (za ním je už na ťahu len hráč na big blindu (BB)), takže vidí reakcie väčšiny súperov, čo mu uľahčuje rozhodnutie, ako naložiť so svojimi kartami. Situácia je však úplne odlišná po flope, turne a rivery, kde sa hráč z pozície SB rozhoduje prvý.

Ďalším špecifikom SB, ktoré mnoho hráčov používa ako hlavný argument pre dorovnanie BB v neraisovanom banku pred flopom prakticky s akoukoľvek štartovnou kombináciou je skutočnosť, že hráč na SB musel povinne vložiť svoju stávkou, ktorá väčšinou tvorí polovicu BB. Ruku na srdce: V tejto pozícii sa v mnohých z nás prebudí "gambler", ktorý dorovná BB so slabými kartami a dúfa, že "trafí" flop. Pred pár dňami som dorovnal BB s J-3 rôznej farby a flop J-K-3 znamenal pre mňa výhru vysokého banku.

Ale je takéto dorovnanie z dlhodobého hľadiska profitabilné? Odpoveď môžeme opäť hľadať v číslach a pokrovej matematike.

Zabudnite na chvíľu na všetky prémiové kombinácie, s ktorými ste ochotní dorovnať navýšenie vašich súperov, resp. s nimi sami navyšujete alebo dokonca idete all-in. Rovnako zabudnite na hru, v ktorej je pred flopom veľa "akcie" a bank je raisovaný. Miesto toho sa pozrime na hru pri stole s desiatimi hráčmi, kde sedíte na pozícii SB, traja hráči pred vami vošli do hry ("limpers") a vy držíte na ruke niečo ako Q-7 rôznej farby alebo 10-5 vo farbe, čo mnoho hráčov v inej pozícii bez váhania skladá. Prečo práve traja "limpers" a Q-7 rôznej farby?

Keďže každá partia pokru je jedinečná, na objasnenie niektorých princípov je potrebné vytvoriť modelovú situáciu s priemernými hodnotami a "štandardnými" podmienkami. Traja "limpers" plus SB a BB predstavuje 50% hráčov, ktorí sa idú pozrieť na flop. Kombinácia Q-7 rôznej farby v heads-up konfrontácii proti náhodne vybranej kombinácii súpera vyhrá štatisticky 50% hier. Čiže aj počet hráčov na flope aj vaša štartovná kombinácia predstavujú modelové hodnoty. Čo teda s vašou kombináciou, ak už do hry vošli traja hráči a musíte rátať, že budete hrať aj proti hráčovi na BB? S kombináciou Q-7 rôznej farby máte proti jednému súperovi 50% šancu na výhru. Pri narastajúcom počte súperov sa však potenciál vašej kombinácie výrazne mení vo váš neprospech!

Skôr ako si teda odpoviete na otázku, či dorovnať BB alebo nie, pozrime sa na veľkosť banku. Ak napr. hráte Hold'em s blindami 5/10 USD a traja hráči vošli do hry, je na vás dorovnať 5 USD, aby ste mohli súperiť o bank vo výške 45 USD (traja hráči pred vami po 10 USD, váš SB 5 USD plus 10 USD BB). Táto situácia vám dáva pot odds 9 ku 1 alebo 10%. Pre vás to znamená, že potrebujete vyhrať aspoň jednu z desiatich hier, aby ste v dlhodobom horizonte svojim dorovnaním nestrácali. Na to, samozrejme, potrebujete štartovnú kombináciu, ktorá má prinajmenšom potenciál na výhru 10% proti ďalším štyrom súperom (3 limpers + BB).

Podme však ďalej. Ak vložíte vašu štartovnú kombináciu do pokrového kalkulatára spolu so štyrmi náhodnými kombináciami vašich súperov, budete prekvapení, koľko "hole cards" spĺňa kritérium 10%. Ako mnoho situácií v pokri má to jeden háčik. Musíme si uvedomiť, že naši súper (okrem BB) pravdepodobne nevošli do hry s neperspektívnymi kombináciami. Je nepravdepodobné (aj keď nie nemožné), že hráč z pozície "uder the gun" vojde do hry so 7-2 rôznej farby alebo 10-2 vo farbe. Preto treba v našom rozhodovaní vziať do úvahy, s akými kombináciami naši súper pravdepodobne vošli do hry. Medzi typické "limpers" kombinácie patria A-K, 3-3, Q-10s alebo A-7s. V prípade A-K treba vziať do úvahy, že sú hráči, ktorí s touto kombináciou spomaľujú hru.

Keď teraz porovnáme našu kombináciu s predpokladanými kombináciami súperov, uvidíme, či sú čísla na našej strane alebo nie. Ak napr. držíme na ruke A-6 naša šanca proti štyrom vyššie uvedeným kombináciám je 9%, čo je menej ako pot odds 9 ku 1 alebo 10%. V tomto prípade majú kombinácie súperov equity: A-K – 22%, A-7s – 15%, 3-3 – 21% a Q-10s – 33%. Dorovnanie BB z pozície SB s A-6 proti štyrom súperom je teda z dlhodobého hľadiska neperspektívne. Oproti tomu kombinácia A-8 má equity presne 10%, čo je hranica, ktorá vás opodstatňuje dorovnať BB.

V nasledujúcej tabuľke sú uvedené príklady štartovných kombinácií SB a ich potenciál proti štyrom súperom so "štandardnými" dorovnávacími kombináciami - A-K, A-7s, 3-3 a Q-10s.

| SB drží: | A-6 | K-7 | Q-8 | J-7 | 10-7 | 9-7s | 8-5 | 7-4 | 7-2 | 2-3s |
|------------------------------------|-----|-----|-----|-----|------|------|-----|-----|-----|------|
| SB šance na výhru (v %) | 9 | 4 | 12 | 12 | 5 | 17 | 14 | 10 | 5 | 12 |
| A-K: šance na výhru (v %) | 22 | 21 | 24 | 26 | 26 | 22 | 22 | 24 | 25 | 24 |
| A-7s: šance na výhru (v %) | 15 | 17 | 18 | 14 | 16 | 14 | 16 | 14 | 15 | 19 |
| 3-3: šance na výhru (v %) | 21 | 25 | 21 | 21 | 24 | 20 | 18 | 20 | 22 | 12 |
| Q-10s: šance na výhru (v %) | 33 | 33 | 24 | 27 | 29 | 27 | 30 | 32 | 33 | 33 |

Legenda: písmeno "s" za karetní kombináci znamená suited, teda v barvĕ, napr. A-7s

Zhrnutie

Uvedené podmienky sú modelové a možno ich ľubovoľne meniť. Zaujímavý je napr. pohľad na čísla proti trom alebo dvom limpers alebo desiatim. Takisto si možno pozrieť, aké sú naše šance, ak je medzi limpers hráč, ktorý s párom es A-A vojde nenápadne do hry.

V každom prípade vám môžu tieto čísla veľa napovedať o vašich šanciach zo SB a v konečnom dôsledku vám ušetria mnoho peňazí.

Pokerová matematika v praxi - 3. díl



Dnes sa pozrieme na ďalšiu situáciu, ktorej musíme v pokeru často čeliť a tou je stávka súpera na riveru. Všetky karty sú už na stole, videli ste, ako váš súper hral pred flopom, na flope i na turne. Ostáva teda zodpovedať jedinú otázku: zložiť, dorovnať alebo navýšiť? Pri hľadaní odpovedi vám okrem iného opäť môže pomôcť pokerová matematika.

autor: **Martin Kováčik**, externí redaktor Poker24.cz

Bluf na riveru

"Na flope musíš ukázať, aký si kvalitný hráč, na riveru musíš ukázať, či máš aj dostatočne pevné nervy."

Prečo je záverečné kolo stávok natoľko kritické a vyžaduje si veľakrát chladnú hlavu, značnú dávku objektivity a disciplíny? Pokiaľ sa partia dostala až na river, práve tu sa rozhoduje, kto vyhrá veľakrát už značný bank. Nemusí to byť vždy hráč s najsilnejšou kombináciou. Často je to práve hráč, ktorý svoju kombináciu správne prezentuje ako najsilnejšiu (blafuje) alebo je to hráč, ktorý silnejšiu kombináciu má a správne blufujúceho hráča "prečíta".

Je prekvapivé, koľko hráčov na riveru blufuje v snahe vyhnáť súperov so silnejšou kombináciou z hry. O blufovaní sa na našom webe objavilo viacero článkov, preto skôr ako prejdeme k samotným číslam, pozrime sa len na jeden aspekt úspešného blufovania:

"Aby bol bluf úspešný musí vyzerať dôveryhodne."

Príklad z nedávno odvysielanej partii v TV

Sedíte na buttone s AQ. Všetci pred vami zložili, vy navýšite, SB zloží a BB dorovná. Na flop príde 9Q4. BB checkne, vy navýšite, BB opäť navýši a vy dorovnáte. Turn je K. Obidvaja checkujete. Na river príde 9. Na stole sú teda: 9Q4K9. BB ide all-in. Pri pohľade na stôl a na priebeh hry je logický a správny ťah svoje karty zložiť. (Podotýkam, že turnaj bol v prvých kolách a veľkosť banku oboch súperov bola zhruba rovnaká).

V tomto prípade je jednoduché uveriť, že váš pár Q je porazený, pretože tento bluf "pôsobí dôveryhodne". Ano, televízny divák (na rozdiel od hráča s A-Q) mal možnosť vidieť, že hráč na BB držal na ruke A2!!! Vráťme sa však k pokrovej matematike a k otázke, či dorovnať súperovu stávku na riveru.

Ak ste schopní so svojimi kartami poraziť len čistý bluf (držíte napr. Ace-high) je dorovnanie predovšetkým v Limit Hold´eme otázkou pot odds, ktoré v prevažnej väčšine dokážu vaše dorovnanie ospravedlniť. Napr. ak je bank 9 USD a je na vás dorovnať ďalší 1 USD, potrebujete prichytiť súpera pri blufovaní jedenkrát z desiatich hier, aby ste sa dostali na breakeven. Predpokladá sa, že blufovanie na riveru sa u hráčov pohybuje okolo 10%, čo vám v tomto prípade dáva celkom slušné šance. Samozrejme, treba vziať do úvahy aj vašu schopnosť odhadnúť hráča, či používa blufovanie alebo nie a ak áno, ako často.

Sú však situácie, kedy dorovnanie stávky z pohľadu pot odds nie je korektné, napr. v hrách, kde sa až po river checkuje a až na riveru sa súper rozhodne vsadiť.

Príklad

Bank je 60 USD v 10/20 USD Limit Hold´em hre a váš súper na riveru vsadí 20 USD. Bank je teraz 80 USD, čo vám odds 4:1 pri dorovnaní. Ak ste schopní poraziť len čistý bluf (máte napr. Ace-high) potrebujete, aby váš súper blufoval aspoň v 25%, čiže v jednej zo štyroch hier. V tomto prípade je dorovnanie korektné. Ak však vášho súpera nepoznáte, ideálne je vychádzať z predpokladu, že blufuje v 10% prípadov (upozorňujem, že toto číslo nie je exaktné, je to len hrubý odhad, s ktorým sa nemusíte stotožniť!). Znamená to, že ak dorovnáte túto stávku 10krát, bude vás to stáť 200 USD a vyhráte len jeden bank 80 USD. Vaša čistá strata bude 120 USD! Dorovnanie z tohto pohľadu korektné nie je.

Na začiatku sme si povedali, že ak hráč správne prezentuje svoju kombináciu, má šancu vyhrať bank, aj keď nie je najsilnejšia. Často sa s podobnou situáciou stretnete, ak na river dorazí tretia karta vo farbe. Napríklad na flope sú dve karty v diamondoch a na river príde 8a váš súper vsadí. Vy máte pár a zvažujete či dorovnať alebo nie. Pot odds sú v poriadku, ale treba sa ešte pozrieť aj na kombinácie, ktoré vás v danom momente porážajú a akú mal súper pred riverom šancu, že jednu z týchto kombinácií urobil.

Príklad

Na stole sú tieto karty: 5QK38. Pokiaľ súper vsadí a NEBLUFUJE, najčastejšie kombinácie, ktoré drží na ruke sú: flush, set osmičiek alebo dva páry.

1. Flush

Ak nedržíte na ruke žiadnu kartu v diamondoch znamená to, že súper trafil jednu z deviatich outs na flush, čo predstavuje 20,5% pravdepodobnosť. Ak držíte jednu kartu v diamondoch, musel trafiť jednu z ôsmich outs, čo znižuje jeho šance, a ak sú vaše "hole cards" obidve v diamondoch, urobili ste flush vy, čo môže prezentovať súboj flush vs. flush. Predpokladajme, že nedržíte na ruke žiadne diamondy a súper teda urobil flush s 20,5% pravdepodobnosťou.

2. Set

Ak súperovi pomohla 8urobiť set, trafil na rivery jednu z dvoch outs, čo predstavuje pravdepodobnosť 4,5% za predpokladu, že vy na ruke nedržíte žiadnu osmičku.

3. Dva páry

Šanca, že súper urobil na rivery dva páry je podmienená 6-outs (po tri outs pre každú kartu, ktorú súper drží na ruke), čiže pravdepodobnosť je 6/44 alebo 13,6%.

Ak sčítame všetky pravdepodobnosti, dostaneme číslo 38,6%, zaokrúhlene 40% šancu, že súper urobil jednu z uvedených kombinácií. Existuje teda 40% šanca, že súper neblufuje. Ak vás porážajú len tieto tri kombinácie, vaša šanca na úspech je až 60%, čo aj v prípade, že vám bank ponúka pot odds 1:1 je profitabilné stávkou dorovnať.

Podobným spôsobom je možné rozanalyzovať každú hru pred dorovnaním stávky na rivery a podľa toho zareagovať.

Záver

Rozhodnutie, či dorovnať stávkou na rivery vám pokrová matematika uľahčí, ale nie je možné zabudnúť aj na ďalšie rozhodujúce faktory. Z nich určite treba vziať do úvahy priebeh partie pred flopom, na flope, na turne, či ide o cash games alebo o turnaj, výšku banku vás i vášho súpera, image súpera a takisto aj váš image pri stole apod. Ak sa rozhodnete dorovnať, váš súper neblufoval a vyhral, získate aspoň cenné informácie, s akými kartami súper vstupuje do hry a ako ich v jednotlivých fázach partie prezentoval, čo vám môže pomôcť v ďalších súbojoch.

[Často se ptáte](#)

Co znamenají položky v SETTINGS v Paradise poker herně?

V záložce SETTINGS (nastavení), kterou naleznete v každém okně s otevřeným stolem (pozor: liší se od SETTINGS ve vstupním okně Paradise poker herny), můžete zaškrtnutím jednotlivých položek nastavit následující funkce:

- **sound effects** - zapnout zvukové efekty
- **disable chat bubbles** - vypnout chat bubliny
- **auto post blinds** - zapnout automatické posílání blindu
- **muck losig hand** - v případě prohry automaticky složit karty bez ukázání soupeřům
- **show hand value** - zobrazovat pravděpodobnost na výhru
- **never show winning hand** - v případě výhry nikdy neukazovat karty soupeřům

Co je to kicker?

Kicker je karta, která rozhoduje o vítězi, jestliže mají dva nebo více hráčů stejnou výherní kombinaci. Kicker je nejvyšší karta, která není vázána v žádné pokerové kombinaci a která doplňuje pěti vybraných karet. Kicker může být vybrán jak z karet v ruce, tak z karet společných. S kickerem se setkáte, pokud máte v ruce čtveřici (four of a kind), trojici (three of a kind), dva páry (two pair), pár (pair) nebo pouze vysokou kartu (high card). V případě postupky (straight), barvy (flush), postupky v barvě (royal a straight flush) a full house se kicker nevyskytuje, rozhoduje nejvyšší karta v kombinaci.

Co je to raked hand?

Raked hand je partie pokeru, ve které jste vsadili skutečné peníze a nesložili karty před flopem. Pro účast ve vybraných online turnajích je podmínkou účasti odehrát určitý počet raked hands; pokud ji nesplníte, bude vás o počtu chybějících raked hands informovat aplikace poker herny při pokusu o přihlášení do turnaje.

Co znamená \$10+1 Freeze Out?

Otázka: V online poker herně jsem viděl turnaj, který měl v názvu \$10+1 Freeze Out. Co to znamená?

Odpověď: \$10+1 říká, že za účast v turnaji celkem zaplatíte 11 USD. Deset dolarů přispíváte do společného banku na výhry, 1 USD je registrační poplatek, který platíte herně za zprostředkování turnaje. **Freeze Out** znamená, že z turnaje vypadnete ve chvíli, kdy Vám dojdou žetony.

Co jsou to rebuy a add-on turnaje?

Otázka: Narazil jsem na turnaje, u kterých bylo uvedeno rebuy nebo add-on. O co jde?

Odpověď: **Rebuy** turnaje nabízí hráčům možnost dokoupit si do určité doby od zahájení turnaje (většinou do první přestávky) nové žetony. Hráč si přikupuje za částku odpovídající startovnímu (bez registračního poplatku) počet žetonů, který měl na začátku turnaje. **Add-on** je nabídka dokoupení žetonů, kterou před první přestávkou obdrží každý hráč, který zůstal ve hře. Opět za startovní (buy-in) obdrží startovní počet žetonů. Další rozdíl mezi rebuy a add-on je v tom, že zatímco add-on je jen jeden, počet rebuy může být neomezen.

Co je to raked hand?

Otázka: Snažil jsem se přihlásit do jednoho freeroll turnaje a aplikace poker herny mi oznámila, že nemám odehraný dostatečný počet raked hand. Co to znamená?

Odpověď: Raked hand je partie online pokeru, ve které jste vsadili skutečné peníze a nesložili jste karty před flopem. Pro účast ve vybraných online turnajích je podmínkou účasti odehrát určitý počet raked hand; pokud ji nesplníte, bude vás o počtu chybějících raked hand informovat aplikace poker herny při pokusu o přihlášení do turnaje.

Co to znamená muck?

Otázka: Při hře v online poker herně, v situaci kdy prohraju, aplikace automaticky složí karty a napíše MUCK. Co to znamená?

Odpověď: **Muck** označuje situaci při závěrečném porovnávání výherních kombinací, kdy hráč, který prohrál má právo složit karty, aniž by je ukázal protihráčům. Muck je v aplikaci poker herny nastaveno automaticky. V okně stolu, u kterého hraje, je záložka SETTINGS a v ní volba MUCK LOOSING HANDS. Doporučujeme mít ji stále zaškrtnutou, je zbytečné ukazovat soupeřům jaké karty jste měl, i když jste prohrál.

Při hře jsem viděla na stole dva banky. Co to znamená?

Otázka: Již při několika partiích pokeru jsem zažila situaci, kdy se na stole se objevily dva banky. Proč k tomu došlo a jakým způsobem se banky dělí mezi hráče při závěrečném ukázání karet?

Vedlejší bank (sidepot) vzniká ve chvíli, kdy některý z hráčů nemá žetony na dorovnání sázky protihráčů. To se zpravidla děje ve dvou situacích. Zaprvé hráč, když má hráč méně žetonů než je výše minimální možné sázky. Druhým a častějším případem je situace, kdy jdou alespoň dva hráči all-in (každý s jiným počtem žetonů). All-in znamená, že hráč vsadil všechny své žetony; v turnajích je běžné, že all-in jde i více hráčů současně.

Postup při **vyhodnocování výherních kombinací** je následující. Obecně platí, že hráč bojuje pouze o ten bank, do kterého vložil žetony (peníze). Pokud vyhrál hráč, který vsadil nižší počet žetonů, vyhrává pouze sumu, kterou vsadil doplněnou o dorovnávací sázky protihráčů. Zbývající žetony v banku získává hráč, který měl druhou nejlepší kombinaci. Při více hráčích je situace totožná, pouze vzniká více vedlejších banků.

Příklady od zeleného stolu

Tři hráči: první z hráčů šel all-in s 25 USD, druhý all-in s 35 USD, třetí dorovnal 35 USD (nešel all-in). V hlavním banku je tedy 75 USD (3x25 USD) a soupeří o něj všichni tři hráči, ve vedlejší banku je 20 USD (10 USD navýšení druhého hráče a 10 USD dorovnání třetího) a soupeří o něj pouze druhý a třetí hráč. Nejprve se vyhodnotí kombinace druhého a třetího hráče, vítěz bere vedlejší bank. Poté se vyhodnotí kombinace všech tří hráčů, vítěz bere hlavní bank.

Čtyři hráči: první z hráčů vsadil 25 USD, druhý 35 USD, třetí 45 USD a poslední (nešel all-in) dorovnal 45 USD. V hlavním banku je tedy 100 USD (4x25 USD) a soupeří o něj všichni čtyři hráči, v prvním vedlejší banku je 30 USD (3x10 USD) a soupeří o něj pouze druhý, třetí a čtvrtý hráč, v druhém vedlejší banku je 20 USD (2x10 USD) a soupeří o něj pouze třetí a čtvrtý hráč. Nejprve se vyhodnotí kombinace třetího a čtvrtého hráče (druhý vedlejší bank), poté druhého, třetího a čtvrtého hráče (první vedlejší bank) a nakonec se vyhodnotí kombinace všech čtyř hráčů a vítěz bere hlavní bank.

Co znamená vnh, ty, lol, gg?

Otázka: Při online pokeru občas hráči v chatu píšou vnh, ty, lol nebo gg. Co tyto zkratky znamenají?

Jsou to zkratky nejčastějších komentářů, které si hráči vyměňují v průběhu, především ale po skončení partie. Pokud například některý z hráčů pochválí vaše karty po vyhrané partii hláškou nh (nice hand), je běžným zvykem odpovědět ty (thank you).

brb = be right back (hned se vrátím)

bye = good bye (nashledanou)

gg = good game (dobrá hra)

gh = good hand (dobrá ruka)

gl = good luck (hodně štěstí)

lol = laugh out loud (hlasitě se směju)

n1 = nice one (pěkná hra)

nh = nice hand (pěkná ruka)

np = no problem (bez problému)
omg = oh my god (ó, můj bože)
sb = small blind (malá sázka naslepo)
thx = thanks (děkuji)
ty = thank you (děkuji)
vnh = very nice hand (velmi pěkná ruka)
wp = well played (dobře zahráno)
zzzzzzzz = nezdržuj

Jak hrát JJ?

Otázka: Hraju poker asi měsíc a několikrát jsem dostal do ruky JJ. Vždy jsem dorovnal sázku protihráčů před flopem, někdy i navýšenou, a stejně jsem pokračoval i v dalším průběhu hry. Bohužel jsem nikdy nevyhrál. Jak mám tuto kombinaci hrát?

JJ je obecně považována za jednu z nejtěžších startovních kombinací v pokeru. Je dostatečně lákavá, aby hráče donutila dorovnat jakoukoli sázku před flopem, avšak její síla není nijak výrazná a často ji porazí silnější kombinace.

Jak hrát JJ? Samozřejmě záleží na mnoha okolnostech jako velikost stolu (u stolu pro pět je relativní síla JJ vyšší než u stolu pro deset hráčů), na typu hráčů u stolu (hrajete-li s opatrnými protihráči, kteří se hry účastní pouze se silnými kombinacemi, pak je síla této kombinace slabší než hrajete-li s uvolněnými hráči, kteří hrají vše, co jim přijde do ruky), v úvahu berte také vaši pozici u stolu (jste-li v zahajovací pozici je těžší navýšit sázku než situace v pozdní pozici, kdy vidíte, že většina hráčů složila karty nebo pouze dorovnala sázku).

Strategie pro začátečníky

Před flopem hrajte JJ agresivně, navyšte sázku, čímž setřesete část hráčů, a sledujte, co se bude dít. Pokud někdo dorovná nebo dokonce navýší, lze očekávat, že má silnou kombinaci. Rozhodně si však počkejte na flop. Pokud se na něm objeví další J do trojice a zbylé dvě karty nedávají naději na sestavení silnější kombinace, zvyšte sázky. Pokud se na flopu objeví A, K a Q a některý z hráčů zvýší sázku, složte karty. Objeví-li se na flopu libovolná dvojice karet a někdo navýší, lze očekávat, že má třetí kartu v ruce, pak složte karty. Věříme, že zpočátku bude velmi obtížné zahodit karty jako JJ, ale sami uvidíte, že dlouhodobě to vašim žetonům velmi prospěje.

Poker slovník

A

a pair (one pair)

výherní kombinace v pokeru - jeden pár čili dvojice karet se stejnou hodnotou

all-in

situace, kdy hráč vsadí všechny své žetony do banku; poté, co tak učiní, vzniká druhý bank, o který hrají jen zbývající hráči; all-in hráč hraje pouze o původní bank, do kterého vsadil své žetony

ante

sázka povinná pro všechny hráče, vkládá se před zahájením každé partie; nezapočítává se do výše sázek v daném sázkové kole, ale je součástí banku (v Texas Hold'em cca 1/10 small blindu); v Seven Card Stud, ve výši od 1/6 do 1/3 nižšího limitu sázek)

B

bank (pot)

žetony, které hráči v dané hře vsadili, bank, o který se hraje

bet

vsadit žetony do banku

big blind

druhá povinná sázka v pokeru – velká sázka naslepo, platí pro v pořadí druhého hráče za hráčem, který by měl rozdávat karty

blind

povinná sázka v pokeru, týká se v pořadí prvního (small blind) a druhého hráče (big blind) za buttonem (tedy hráčem, který by měl rozdávat karty)

bring - in (bring - in bet)

povinná sázka v Seven Card Stud, obvykle ve výši 1/2 - 2/3 nižšího limitu sázek

buy - in

počáteční vklad do hry nebo částka, kterou je třeba zaplatit jako zápisné do turnaje

button (dealers button)

speciální žeton označující hráče, který by měl rozdávat (v pokeru Texas Hold'em a Omaha), v praxi se o tuto činnost stará profesionál označovaný jako dealer, při online pokeru tuto činnost automaticky vykonává počítač

C**call**

dorovnění sázky protihráče

calling station

označení pro hráče pokeru, který téměř vůbec nesází, ale velmi často dorovňuje sázky protihráčů

check (knock)

označení pro situaci, kdy jste se rozhodli nevsadit, ale chcete pokračovat ve hře (možno pouze v situaci, kdy žádný z hráčů před vámi nevsadil)

chip

ekvivalent peněz při pokeru - žeton

clubs

barva karet - kříže

community cards (flop)

první tři společné karty při hold'emu, vyloženy najednou barvou nahoru

D**dealer**

dealer je hráč, který je na řadě s rozdáváním karet, bývá označen žetonem s písmenem D (dealer's button). V praxi se o tuto činnost stará profesionální krupiéř, při online pokeru automaticky rozdává počítač.

dealers button (button)

speciální žeton označující hráče, který by měl rozdávat (dealer)

diamonds

barva karet - káry

draw

situace, kdy pro vytvoření pokerové kombinace potřebujete jednu kartu, flush draw – čekáte na pátou kartu v barvě, straight draw – čekáte na poslední kartu do postupky

door card (third street)

první odkrytá karta v Seven Card Stud pokeru, vyložená třetí v pořadí

F

fifth street (river)

pátá (poslední) společná karta vyložená na stůl v Texas Hold´em a Omaha pokeru, stejně se nazývá i kolo sázek po ní následující, v Seven Card Stud pokeru označuje taktéž v pořadí pátou kartu, avšak tuto dostává každý hráč a je vyložena barvou nahoru

flop (community cards)

první tři společné karty při hold´emu, vyloženy najednou barvou nahoru

flush

výherní kombinace v pokeru - 5 karet stejné barvy

fold

odstoupení ze hry složením karet

four of a kind (poker)

výherní kombinace v pokeru - čtveřice karet se stejnou hodnotou

free card

pokud se v daném kole neuskutečnily žádné sázky, mají hráči možnost podívat se na další kartu "zadarmo"

freeroll turnaj

typ pokerového turnaje se zápisným zdarma (hráči nemusí platit vstupní poplatek)

fourth street (turn)

čtvrtá vyložená společná karta v Texas Hold´em a Omaha pokeru, stejně se nazývá i kolo sázek po ní následující, v Seven Card Stud pokeru označuje taktéž v pořadí čtvrtou kartu, avšak tuto dostává každý hráč a je vyložena barvou nahoru

full house

výherní kombinace v pokeru – trojice (three of a kind) a dvojice (a pair)

H

heads-up

situace v pokeru, při které spolu hrají pouze dva hráči, jedná se i o samostatnou variantu pokeru

hearts

barva karet - srdce

high cards

nejslabší výherní kombinace v pokeru - vysoká karta – A, K, Q, či J

high - low split

varianta pokeru, kdy se výhra dělí mezi hráče s nejvyšší a nejnižší kombinací

hole cards (pocket cards)

karty, které hráč pokeru dostane na začátku hry, spoluhráči tyto karty nevidí

hold´em (texas hold´em)

nejoblíbenější varianta pokeru na světě

HORSE

označení pokerového pětiboje, skládá se z počátečních písmen Hold´em, Omaha, Razz, Stud a Eight or Better

K

kicker

nejvyšší nepárová karta v ruce, rozhoduje při rovnosti pokerových kombinací

knock (check)

označení pro situaci, kdy jste se rozhodli nevsadit, ale chcete pokračovat ve hře

L

limit

varianta pokeru, kdy je stanovena minimální i maximální sázka, stejně jako počet navýšení sázek (bet)

M

muck

označuje situaci při závěrečném porovnávání výherních kombinací, kdy hráč složí karty, aniž by je ukázal protihráčům

multi tourney

typ pokerového turnaje pro větší počet hráčů, hraje se u více stolů (opakem jsou single turnaje hrané pouze v rámci jednoho stolu)

N

no limit

varianta pokeru s neomezenými sázkami, hráči mohou vsadit kdykoli jakoukoli sumu

no limit hold´em (NLH)

varianta pokeru – texas hold´em s neomezenými sázkami

O

odds

pravděpodobnost šance na výhru v procentech

omaha

varianta pokeru – každý hráč dostane do ruky čtyři karty, na stole je pět karet společných, kombinaci je možno sestavit pouze ze dvou karet v ruce a tří ze stolu

one pair (a pair)

výherní kombinace v pokeru - jeden pár - dvojice karet se stejnou hodnotou

online poker

poker, který můžete hrát prostřednictvím internetu, umožňuje velmi nízké sázky či hru zdarma

outs

označení pro karty, které ještě mohou přijít do hry a které vám mohou vytvořit pokerovou kombinaci

P

pair (a pair, one pair)

výherní kombinace v pokeru - jeden pár - dvojice karet se stejnou hodnotou

pocket cards (hole cards)

karty, které hráč pokeru dostane na začátku hry, spoluhráči tyto karty nevidí

pot (bank)

všechny žetony, které hráči v dané hře vsadili, bank, o který se hraje

pot - limit

varianta pokeru, kdy je možno sázet až do výše banku (potu) v daném okamžiku

R

razz (seven - card stud low)

varianta seven - card stud pokeru - výhra připadne hráči s nejnižší kombinací

river (fifth street)

pátá (poslední) společná karta vyložená na stůl, stejně se nazývá i kolo sázek po ní následující

raise

navýšení sázky protihráče

reraise

znovunavýšení sázky, která již byla navýšena

royal flush

nejvyšší výherní kombinace v pokeru – královská barva – postupka s esem jako nejvyšší kartou (10, J, Q, K, A), všechny karty ve stejné barvě

S

seven - card stud (stud)

varianta pokeru - každý hráč dostane na začátku hry tři karty, z nichž dvě jsou otočeny barvou dolů, na stole jsou čtyři karty společné, kombinaci je možno sestavit ze všech sedmi karet

seven - card stud eight or better (seven - card stud high - low split)

varianta seven - card stud pokeru - výhra se dělí mezi hráče s nejvyšší a nejnižší kombinací

seven - card stud low (razz)

varianta seven - card stud pokeru - výhra připadne hráči s nejnižší kombinací

showdown

ukázání karet po závěrečném kole sázek s cílem zjistit, kdo z hráčů má nejlepší výherní kombinaci a vyhrává bank

single tourney

typ pokerového turnaje, který se hraje se pouze u jednoho stolu (opakem jsou multi turnaje hrané na více stolech)

sixth street

označuje v pořadí šestou kartu v Seven Card Stud pokeru, dostává ji každý hráč a je vyložena barvou nahoru

small blind

povinná sázka v pokeru – malá sázka naslepo, platí pro v pořadí prvního hráče za hráčem, který by měl rozdávat karty, obvykle je to polovina velké sázky naslepo (big blind)

spades

barva karet - piky

straight

výherní kombinace v pokeru -postupka - pět po sobě následujících karet

straight flush

výherní kombinace v pokeru – postupka v barvě - pět po sobě následujících karet, všechny ve stejné barvě

stud (seven - card stud)

varianta pokeru - každý hráč dostane na začátku hry tři karty, z nichž dvě jsou otočeny barvou dolů, na stole jsou čtyři karty společné, kombinaci je možno sestavit ze všech sedmi karet

suited cards

popisuje situaci při hold ´emu a omaze, kdy má hráč v ruce karty stejné barvy

T**texas hold ´em (hold ´em)**

nejoblíbenější varianta pokeru na světě

third street (door card)

první odkrytá karta v Seven Card Stud pokeru, vyložena třetí v pořadí

three of a kind (trips)

výherní kombinace v pokeru - trojice – tři karty se stejnou hodnotou

trips (three of a kind)

výherní kombinace v pokeru - trojice – tři karty se stejnou hodnotou

turn (fourth street)

čtvrtá společná karta v texas hold ´emu a omaze, stejně se nazývá i kolo sázek po ní následující

two pair

výherní kombinace v pokeru - dva páry čili dvě dvojice karet se stejnou hodnotou

[Doyle Brunson: legenda mezi legendami - 1. díl](#)



Pokud byste se hráčů pokeru zeptali, kdo pro ně symbolizuje to nejlepší v této hře, zřejmě nejčastěji by bylo zastoupeno jméno Doyle Brunson. Každé odvětví lidské činnosti má své nezapomenutelné velikány, naprosto výjimečné osobnosti, které dalece přesáhnou své obyčejné lidské rozměry a stanou se legendami. Přesně tím je Doyle Brunson.

Doyle Brunson se ještě za svého života stal pokerovou ikonou, modlou tisíců hráčů a jakýmsi moudrým kmotrem velké pokerové rodiny. Doyle je pro poker tím, čím je Michael Jordan pro basketbal, Babe Ruth pro baseball či Pelé pro kopanou. Když jsem dával dohromady zajímavosti z Brunsonova života, uvědomil jsem si, že bude velmi těžké shrnout jeho profil do několika odstavců, protože s tak úchvatnými životními osudy se člověk setkává jen velmi zřídka. Jelikož by byla velká škoda něco vypouštět, bude kromě základního profilu připraven i doplňující článek, který se bude zabývat osudy, názory a kariérou tohoto pokerového génia podrobněji.

Doyle Brunson se narodil v roce 1933 v malém, ospalém texaském městečku Longworth. Tím bylo víceméně určeno jeho mládí, které prožíval stejně jako jeho vrstevníci v typickém farmářském prostředí venkova. Obrat přišel na střední škole, kdy se z vytáhlého mladíka stala rázem atletická hvězda. Doyle byl vynikajícím běžcem na středních tratích a ještě lepším basketbalistou. To mu otevřelo cestu na Hardin-Simmons University, v jejímž dresu dosáhl až k NBA draftu. V něm byl vybrán slavnými Lakers, kteří v té době sídlili ještě v Minneapolis, ale jeho profesionální kariéru zastavil ještě před jejím začátkem nešťastný pracovní úraz při prázdninové brigádě, při kterém si nadvakrát komplikovaně zlomil pravou nohu.

Ten okamžik připravil svět možná o velkou basketbalovou hvězdu, ale na druhé straně odstartoval kariéru asi největšího pokerového hráče všech dob. Doyle se přeorientoval velmi rychle a v polovině 50. let již křížoval Texas od města k městu jako čistokrevný gambler. V těchto divokých začátcích byla profese profesionálního hráče hodně nebezpečná a tak není divu, že si Doyle na své cesty brzo našel partáky. A nebyl to nikdo jiný než další pokerové legendy Johnny Moss a Amarillo Slim, kteří v pozdějších letech zářili na pokerovém nebi s podobnou intenzitou, jako hvězda jejich věrného přítele.

Doyle se postupně propracovával z temných nelegálních heren až do neznámějších amerických kasin. Díky tomu, že se od prvopočátku svého hraní snažil najít stoly s nejvyššími možnými sázkami a byl u nich úspěšný, byl jeho kapitál dostatečný na to, aby mohl pravidelně hrát s nejlepšími hráči té doby. Byl u toho, když se v Las Vegas zrodila World Series of Poker (WSOP) a od prvních ročníků byl aktivním účastníkem. Svůj první titul získal již v roce 1976 v No Limit Texas Hold'em, ten zatím poslední, desátý, v roce 2005 ve stejné hře, ale v short-handed variantě. Se svými deseti tituly se dělí o první příčku historických tabulek s Johnny Chanem a po WSOP 2006 čerstvě i s Philem Hellmuthem.

Přesto, že Texas Hold'em nebyla pokerová varianta, se kterou začínal svou kariéru, stala se jeho nejoblíbenější a v ní se také stal naprostým mistrem. Jeho specialitou jsou cash games o ty nejvyšší možné sázky, ke kterým pravidelně zasedá v kasinech Las Vegas, kam jako většina profesionálů brzy přesídlil i s celou rodinou. Jen pro zajímavost, pro Doylea je dnes nejnižší hrou Limit Hold'em s limitem sázek 4 000/8 000 USD. Ve svém věku (v roce 2006 oslavil 73. narozeniny) si zachovává obdivuhodnou svěžest a pozitivní myšlení a stále je schopen konkurovat nové, nastupující generaci hráčů.

Kromě dokonalé hry je i uznávaným teoretikem a autorem zřejmě nejúspěšnější knihy o strategii pokeru Super System, která vyšla v roce 1974 a stala se na dlouhá léta vodítkem pro celé generace hráčů. Jelikož ani po letech neztratila nic ze své vyhovídací hodnoty, rozhodl se Doyle pod tlakem nových okolností knihu přizpůsobit současným podmínkám, přizval několik špičkových hráčů současnosti a výsledkem byl v roce 2004 vydaný Super System II.

Doyle Brunson je mimořádně vytížený člověk, který jen těžko hledá volná místa ve svém věčně nabitém programu. Je ozdobou společenských i kulturních akcí a patří k nejváženějším ambasadům pokeru ve společnosti. Svou životní cestou výrazně přispěl k tomu, jaký je poker dnes. Muž, který téměř celý život strávil u pokerového stolu, však již začíná pomalu přemýšlet o odpočinku. Sám s úsměvem tvrdí, že jeho charisma se už pomalu ztrácí a že pro pokerového profesionála není nic horšího než nastupující stařecká senilita. Jeho tajným přáním pro klidné prožití zbytku života je o samotě stojící domek v divočině státu Montana, kam často jezdí navštěvovat svého velkého přítele a vítěze H.O.R.S.E. turnaje na WSOP 2006, Chipa Reese.

[Doyle Brunson: legenda mezi legendami - 2. díl](#)



Životní příběh Doylea Brunsona, bez pochyby největší legendy světového pokeru, by byl skvělou předlohou k napínavému celovečernímu filmu. Ten příběh je tak neuvěřitelný, že se až nechce věřit, že ho psal sám život a ne hollywoodský scenárista. Další pokračování seriálu o Doyle Brunsonovi se blíže podívá na jeho hráčské začátky.

Ze stodoly do NBA

Doylovo mládí ani v nejmenším nenaznačovalo, že by z něj měl v několika letech vyrůst nejlepší světový pokerový hráč. Ztracen mezi nekonečnými lány polí v rodné vesnici, která čítala všehovšudy asi 100 obyvatel, to dlouho vypadalo, že z něj nemůže být nic jiného než pokračovatel farmářského rodu. Jeho největším snem v době hospodářské recese byla možnost studia na vysoké škole. Vzhledem k finančním možnostem jeho rodiny šlo však dlouho skutečně pouze o sen. Jedinou reálnou možností bylo získání sportovního stipendia. Doylův otec pracoval ve volném čase jako správce místní tělocvičny a tak měl malý Doyle kde odstartovat svou sportovní kariéru.

Na střední škole ve Sweetwater se naplno projevil jeho sportovní talent. Byl zařazen do basketbalového All-State výběru a k tomu dokázal zvítězit v texaském školním atletickém šampionátu v běhu na 1 míli. Dveře na univerzitu byly otevřeny dokořán. Dostal přes 100 nabídek k bezplatnému studiu, ale nakonec se rozhodl pro poměrně neznámou Hardin-Simmons University, protože byla v nedalekém Abilene a navštěvovalo ji několik jeho kamarádů. Na univerzitě zazářila jeho sportovní hvězda v plné síle. Doyle byl druhý v mílařských atletických tabulkách státu Texas a navíc byl vyhlášen MVP (nejúspěšnějším hráčem své basketbalové konference). Brzy přišlo to, co se dalo očekávat. Doyle byl draftován profesionálním klubem NBA Minneapolis Lakers (později L.A. Lakers) a měl v té chvíli vyhráno.

Osudným okamžikem v jeho životě se stal obyčejný prázdninový den při letní brigádě. Doyle, zvyklý od mládí tvrdě pracovat, si chtěl přivydělat pár dolarů ve chvílích volna, přesto, že ho čekal podpis profesionální smlouvy. Při převozu nákladu v místní cementárně se začaly napytlované tuny cementu sesouvat, Doyle instinktivně přiskočil, aby sesutí zabránil, ale pytle ho zavalily a rozdrtily mu nohu.

Doyle Brunson a jeho poslední pracovní poměr

Doyle měl ve svém životě pouze jediný stálý pracovní poměr. Poté, co pochopil, že se jeho zraněná pravá noha nedá nikdy zcela do pořádku a že s jeho sportovní kariérou je definitivní konec, začal uvažovat o práci učitele-trenéra. Tuto možnost však rychle zavrhl poté, co si prohlédl platové tabulky v této profesi. Soustředil se na dokončení studia a pomalu si začal přivydělavat hraním karet s ostatními studenty. Po absolvování nastoupil jako referent prodeje u firmy Burroughs Corp., která se zabývala prodejem a distribucí kancelářských potřeb. Když však Doyle uviděl svůj první výplatní šek, byl jeho první a zároveň poslední pracovní poměr u konce. V té době byl už totiž schopen vyhrát svou týdenní mzdu v jediném potu v kterékoliv texaské pokerové herně. A ty se staly pro další období jeho pracovištěm.

Bitva o bank, bitva o přežití

Poté, co se Doyle definitivně rozešel se svým zaměstnavatelem, začal být poprvé ve svém životě plně závislý na výhrách z pokeru. V té době by mu už k obživě nestačily příležitostné partie studentů a musel se plně přeorientovat na vyšší privátní hru v podsvětí. Nelegální hráčská doupata byla po celém Texasu, ale Doylovým teritoriem byla oblast na sever od Fort Worth.

Kumulace heren, hráčů a tím i peněz zde byla mimořádná, ale zároveň to byla logicky i oblast pro pokerové hráče maximálně nebezpečná. Loupeže, přepadení a vraždy tam byly v padesátých letech minulého století zcela běžné. Doyle tvrdí, že ta doba byla pro něj největší školou života. Ve svých vzpomínkách se do těchto dob často vrací. Pokerový hráč musel být v každém okamžiku ostražitý. Nesměl se nechat chytit policií, nesměl se nechat podvést ve hře, nesměl si nechat svou výhru ukrást, musel svůj kapitál dobře hlídat a bezpečně uschovávat. A v neposlední řadě se nesměl nechat zabít.

Riziko bylo tím větší, čím vyšší hry se člověk účastnil. Sám Brunson byl přepaden a oloupen tolikrát, že to po letech dokáže jen těžko spočítat. Dodnes často zmiňuje jednu nelegální hru na Exchange Avenue ve Fort Worth, kdy se uprostřed partie náhle rozletěli dveře, dovnitř vtrhla maskovaná ozbrojená banda a zastřelili hráče hned vedle něj. To byl samozřejmě dost pádný důvod k tomu, aby nechali všechny peníze na místě a zběsile se zachránili útekem. Gangsteři používali velmi tvrdé zstrašovací metody a Doyle pocítil na svém krku několikrát ostří nože.

Když v klidu a pohodě domova hrajeme poker online, neuvědomujeme si, co všechno museli hráči ještě před několika desítkami let kvůli své vášni vytrpět. V jednom rozhovoru Doyle Brunson vzpomíná i na jedno z největších přepadení v Austinu.

„Byla to velká ilegální herna. V tom domě bylo v plném proudu několik stolů, když ti maskovaní chlápci vymlátili všechna okna a jako přepadové komando byli v několika okamžicích uvnitř. Naskládali nás s rukama na zátylku čelem ke stěně a my si všichni navíc museli stáhnout kalhoty ke kolenům, abychom měli co nejvíce ztížený pohyb. Posbírali všechny peníze ze stolů a vybrali všechno z našich kapes. Pak nám jeden z nich oznámil, že nemají dost času nás důkladně prohledávat, takže máme dobrovolně odevzdat úplně všechno, co máme jinde než po kapsách. „Pak osobně vyberu čtyři z vás a ty si detailně prošacujeme.“ řekl. „Pokud u těch vybraných najdeme jediný dolar, všem vám zpřerážíme nohy!“

„V ten moment začali hráči ochotně upozorňovat na další skryté stovky dolarů. Byl jsem obyčejně ten nejvyšší a hodně jsem na sebe upozorňoval. I tenkrát si mě jejich boss vybral, přistoupil ke mně s upilovanou brokovnicí a zeptal se mně na organizátora hry. Nechtěl jsem být zrádce a tak jsem mu odpověděl, že nevím. Vrazil mi vši silou pažbu pušky do břicha, až jsem se skácel jako podřátý. Zeptal se znovu a když i potom dostal zápornou odpověď, praštil mě puškou seshora do hlavy. Pak mi přiložil hlaveň mezi oči a řekl, že mi dává poslední šanci. Věřte, že v té chvíli už nebyla vhodná doba na bluff a já okamžitě na toho člověka ukázal.“

Partáci na cestě

Po těchto zkušenostech byl nejvyšší čas na trochu větší starost o vlastní bezpečí. Byl čas najít pár přátel a navzájem si krýt záda. Všude tehdy číhal někdo, kdo chtěl pokerového hráče obrát o jeho peníze. Ať už jakoukoliv cestou. A tak poznal Doyle Sailora Robertse a Amarillo Slima.

[Doyle Brunson: legenda mezi legendami - 3. díl](#)



Ve chvíli, kdy Doyle Brunson poznal Sailora Robertse a Thomase Austina Prestona (aka Amarillo Slima), začala pro tuto trojici nová životní etapa. Všichni tři dali dohromady své vyhrané úspory a jako partneři začali s tímto, na svou dobu, velmi slušným bankem objíždět jihozápad USA. Tradičními zastávkami byla místa, kde se hrál poker s nejvyššími sázkami.

V té době byli Doyle a Sailor pravděpodobně nejlepšími hráči v Texasu. Amarillo Slim oba tyto pokerové mistry vhodně doplňoval. On jediný se ovšem upínal i na jiné druhy hazardních her. Zatímco Doyle se Sailorem hrávali takřka denně, Amarillo Slim byl jako hráč hodně vybíravý a často čekal na vhodnou příležitost ke hře. Když ale poznal slabé hráče, dokázal toho dokonale využít. A je to právě Amarillo Slim, jehož životní osudy budou námětem pro film, jehož natáčení připravuje na příští rok nikdo jiný, než Miloš Forman! Taky se tak těšíte?:-)

Počátky moderní pokerové strategie

Každý den probíral Doyle se Sailorem celé hodiny různé herní situace, se kterými se u stolu setkali. Analyzovali jednotlivé partie, rozebírali hráče a jejich strategii. A to byla velmi náročná a vyčerpávající činnost. Posudte sami.

„Tenkrát v těch dobách nebyly počítače, internet, odborné články a magazíny“, vzpomíná Doyle. „Propočítávali jsme všechny matematické aspekty hry a začali je používat ve chvílích, kdy ostatní hráči hráli pouze intuitivně. Oproti dnešním možnostem, šlo tenkrát všechno daleko pomaleji. Rozdávali jsme stovky a tisíce náhodných partií a potom zdoulhavě analyzovali startovní kombinace. Dnes se správné základy naučí každý začátečník velmi rychle. Stačí si přečíst několik odborných publikací a máte ty nejlepší základy. Od samého začátku víte, jak správně hrát jednotlivé kombinace a specifické situace. Tím vším jsme se my museli dlouho a pracně prokousávat.“

I legendy se od někoho musí učit

Kromě těchto společně trávených hodin se Sailorem měl Doyle ještě jeden nevyčerpatelný zdroj informací. Byl jím Johnny Moss. V té době absolutní světová špička, ne-li vůbec nejlepší světový hráč. Právě jeho dokázal Doyle nekonečné hodiny detailně sledovat při hře a později toho dokonale využít ke zdokonalení vlastních dovedností.

„Johnny byl v té době naprosto fenomenální hráč. Když mu bylo kolem 50, byl pravděpodobně na svém vrcholu a řeknu vám, že to byl asi nejlepší hráč, jakého jsem kdy viděl. Ale pak, jak stárnul a šlo mu na 70 a 80, všechno to postupně ztratil a ti, kdo ho neznali z dřívější doby, začali říkat, že není zas tak dobrý a že kolem jeho osoby kolují přehnané legendy. Ale já vím, že byl nejlepší ze všech. Já sám se teď dostal do věku, kdy mě pravděpodobně čeká podobný pád“, vzpomíná Doyle na svůj velký vzor.

První pokus o dobytí Las Vegas

Doyle, Sailor a Slim postupně budovali svůj bank. Spolupráce se vyplácela. Navzájem si kryli záda, dokázali ubránit své peníze i ohlídat se navzájem proti nepoctivé hře oponentů. A jak se říká, s jídlem roste chuť. Stále častěji mezi sebou mluvili o Las Vegas. Lákala je možnost dostat se k té nejvyšší možné hře, zúročit léta zkušeností a své úspory rozmnožit mnohem rychleji.

V roce 1964 měli všichni tři k dispozici na tu dobu neskutečných 160 000 USD a shodli se na tom, že nastala ta správná chvíle. V Las Vegas bylo jediné místo, které nabízelo skutečný high stakes poker (poker s vysokými sázkami). Bylo to v dnes již neexistujícím kasinu Dunes. Jedině tam jste v šedesátých letech mohli hrát hru s blindy 500/1000 a ante 100 USD. Tyto částky byly v polovině 60. let obrovské. Ostatně pro většinu pokerových hráčů by byly i dnes, při úplně jiné hodnotě dolaru.

V této hře u stolů nečekal nikdo jiný než ti nejlepší z nejlepších tehdejšího pokerového světa. V čele stál velký boss Dunes, Syd Wyman, a dalšími pravidelnými účastníky, kteří čekali na nové oběti, byli např. Sarge Ferris a Puggy Pearson.

„V některých momentech jsme tenkrát měli dojem, že jsme se stali obětmi rafinované podvodné hry, ale nebylo tomu tak“, říká o debaklu, který následoval Doyle. „Hlavně Puggy Pearson měl tenkrát až neuvěřitelné štěstí. Shodou okolností si ho vybíral právě ve chvíli, kdy jsme s ním zasedli ke stolu my. Přišli jsme v neuvěřitelně krátké době téměř o všechny naše úspory.“

Přesto, že to byla tvrdá a krutá lekce, Doyle si dobře všiml toho, že jeho oponenti nebyli nijak mimořádně zkušenější a správně odvodil, že byl prostě v nesprávný moment na nesprávném místě. Dobře se ze svého prvního nezdaru v Las Vegas poučil a své poznatky využil po pár letech, kdy se do výhnné Nevadské pouště vrátil, aby se stal pokerovým králem.

Konec velké trojky

Brzy po této katastrofě se partnerství Doyle Brunsona, Sailora Robertse a Amarillo Slima rozpadlo. Částečně ze zklamání, částečně proto, že si už všichni tři neměli navzájem co dát a byl čas vykročit dále každý svou vlastní cestou. Mnozí z vás si pomyslí, jak kruté si zahrál osud s touto trojicí. Někteří možná kývnou uznale hlavou nad tím, jak se z toho všichni tři dokázali

obdivuhodně vzpamatovat a nenechali se dostat až na úplné dno. Realita je ovšem jiná. Pokud už jednou umíte hrát poker tak, jak Doyle, Sailor a Amarillo Slim, nikdy z vás nemůžou být žebráci. Byla jen otázka času, kdy si každý z nich nastřádal solidní sumu k dalším pokusům v opravdu velkých hrách.

Příliš bohatý invalida na výsluní

Doyle se na konci šedesátých let naopak začal potýkat s trochu jiným problémem. Se svojí rodinou žil nadále v Texasu, ale jen těžko mohl utajit výši svých příjmů. Byl schopen vydělat pokerem takové peníze, že mezi svými farmařickými sousedy žil vysoce nad poměry. Ke zdůvodnění svého bohatství používal různých kliček a vytáček, mluvil o vysoké pojistce za svou částečnou invaliditu atd. Až začátkem let sedmdesátých, kdy už jako absolutní pokerová hvězda hrával téměř výhradně v Las Vegas, problém se svými příjmy přestával řešit. Bylo to v době, kdy se o pokeru začalo poprvé hovořit jako o hře založené na zkušenostech, znalostech a talentu. Bylo to v době, kdy se schylovalo k velkému třesku, v době, kdy se blížil zrod nového pokerového věku.

WSOP č. 1

Jako jeden z nejlepších hráčů byl u toho, kdy se v Las Vegas začala rodit myšlenka založit tradici turnaje, ve kterém se utkají nejlepší z nejlepších o titul šampióna. Nejlepší hráči Ameriky se scházeli rádi. Hodně se popichovali, kdo je vlastně nejlepší a přesně to nedalo spát Jacku Binionovi. V roce 1970 otevřel tento nevadský milionář ve svém kasinu oficiální poker hernu a vpustil do ní veřejnost. V tom samém roce zaranžoval první veřejný turnaj nejlepších z nejlepších. O titulu tenkrát rozhodovali samotní hráči, ale na nátlak medií se již v následujícím roce hrálo podle předem přesně daného schématu a World Series of Poker (WSOP) byla na světě!

Doyle byl od prvních okamžiků u všeho podstatného, co se v tomto „novém“ pokerovém světě událo. V těch dnech také definitivně opustil se svými přáteli tajné herny a uzavřené, skryté pokerové stoly a vrhly se před objektivy kamer a fotoaparátů jako noví hrdinové, jako nové mediální hvězdy.

[Doyle Brunson: legenda mezi legendami - 4. díl](#)



A máme tu závěrečný díl seriálu o Doyle Brunsonovi. Jeho životním osudům jsme se věnovali podrobněji než je zvykem, ale věříme, že vás jeho fascinující život zaujal podobně jako nás. Poslední část je kaleidoskopem jeho názorů, životních zkušeností a rad inspirovaných dlouholetým hraním pokeru, které jsme vybrali z jeho knih a poskytnutých rozhovorů.

Doyle o svém rozhodnutí stát se pokerovým profesionálem:

„Není to tak jednoduché rozhodnutí, jak by se mohlo někomu na první pohled zdát. Tohle rozhodnutí totálně změní váš život. Dokud člověk hraje jen tolik, aby měl na živobytí, i když velmi slušné, pořád ještě není profesionálem v pravém slova smyslu. Mnoho hráčů se jím vlastně ani nikdy nestane, neboť profesionálem se stáváte v momentě, kdy do hry jdete zpravidla se vším, co jste doposud ve vašem životě dokázali nastřádat a právě toto vědomí svazuje mnoha hráčům ruce. Jako profesionál věnujete pokeru celý zbytek svého života a jen těžko se s tím dá něco dělat. Já jsem učinil definitivní rozhodnutí poté, co mi lékaři v mých osmdvaceti letech zjistili rakovinu ve chvíli, kdy jsem byl čerstvě ženatý a čekali jsme rodinu. Ta nemoc všechno změnila. Vlastně jsem ani moc nevěřil tomu, že bych se mohl zcela vyléčit a byl jsem připravený na to, že brzo umřu. Také proto bylo mé rozhodnutí jednodušší. Chtěl jsem prostě ve zbytku svého života dělat to, co mi bylo nejmilejší, a nemyslel jsem na následky.“

Doyle o hraní a rodině:

„Nebudu vám lhát, že tyto dvě věci se dají skloubit. Dělal jsem, co se dalo, ale jako profesionální hráč nemáte moc na výběr a svou práci musíte ve většině případů upřednostnit. Já jsem nebyl výjimkou, a pokud vím, stejně je na tom většina profesionálů i dnes. Ale to je věc, která se nedá změnit. Patří to k tomu zásadnímu rozhodnutí, které musíte před zahájením své profesionální dráhy dobře zvážit. Musíte se dobře uvědomit, že tím zásadně ovlivníte život nejen svůj, ale i osudy svých nejbližších.“

Doyle o sázení obecně:

„Od pokeru je hodně blízko ke všem jiným formám hraní. Ani já jsem se tomu nemohl vyhnout. Kromě pokeru jsem občas hrál všechno, kde se hrálo o peníze. Hrál jsem a dodnes hraji o hodně vysoké sumy v golfu. Pokud totiž máte jednu penize a víte, že je vyděláte znovu a znovu, je sázení na všechno možné jakousi formou odreagování. Ale nechtěl bych tím říct, že jsem nějak bezmyšlenkovitě prohrával peníze, které jsem vydělal pokerem! Naopak. Byl jsem ve svých sázkách vždycky velmi rozvážný a myslím, že jsem byl většinou schopný poznat, do které sázky jít a ze které couvnout. V tom jsem byl velmi úspěšný. Dodnes hodně sázím na sportovní zápasy. Ovšem ne tak, jako většina sportovních sázkařů. Vybírám si jediný zápas, většinou basketbalový, u kterého je podle mého názoru bookmakery špatně určený kurz na výsledek a na ten pak vsadím opravdu hodně.“ (v Las Vegas je mezi sázkaři veřejným tajemstvím, že Doyle sází na jediný sportovní utkání částku okolo 100 000 USD).

Doyle o svém nejvyšším vyhraném banku:

„Lidé se mě často ptají na to, jaká byla má nejvyšší vyhraná částka v jediné partii. Pamatuji si to ještě velmi živě, protože ten bank byl opravdu gigantický! Bylo to v jedné dobře utajené nelegální hře v Kentucky. U stolu byl tenkrát i velmi bohatý drogový dealer a právě s ním jsme šli all-in. On hrál s párem es. Já měl také pár, ale na rozdíl od něj mi přišla třetí karta. V tom banku bylo tenkrát přes tři čtvrtě milionu dolarů.“

Doyle o nečisté hře a podvádění:

„V době, kdy jsem začínal, bylo podvádění považováno pomalu za něco normálního, co ke hře patří. S partnery jsme si museli dávat opravdu dobrý pozor a navzájem se hlídat. Přistižený hráč se sice už nestřílel jako dobách Divokého západu, ale normálně byl vykázan ze hry a pokračovalo se dál. Dnes, kdy poker udělal takový pokrok a hrají ho miliony lidí na světě, stává se nečistá hra stále řidším jevem, ale rozhodně nikdy nevyzmizí. Vyplyvá to už ze samotné podstaty hry a podstaty člověka. Vždycky se najdou jedinci, kteří by pro peníze udělali cokoli a podvodná hra je pro ně to nejmenší. Já věřím čestnému slovu víc než sebelepší smlouvě. Naučil jsem se to v dobách, kdy jsme se v pokeru pohybovali na hranici legality a disponovali jsme obrovskými částkami v hotovosti. V naší branži by byl člověk, který poruší své slovo a chová se nečestně, vyřízený. A já se tak choval i mimo karetní stůl. Ale obchodníků a podnikatelů jsem nikdy nevěřil tak, jako kterémukoliv z profesionálních hráčů.“

Doyle o pokeru současnosti:

„Poker se hodně změnil od dob, kdy jsme začínali my. Ale ze svého kouzla neztratil nic. Získal úplně nové rozměry s nástupem médií a internetu. Zachvátil téměř všechny generace, všechny sociální skupiny. Hraje se zrovna tak o statisíce dolarů, jako o desítky centů. Nejlepší hráči se v popularitě začínají přibližovat celebritám z jiných odvětví lidské činnosti. Ten úžasný boom, který přišel před pár lety, nemůže trvat do nekonečna, ale věřím, že je ve světě pořád hodně prostoru pro zvyšování popularity pokeru. Neznám jiné sportovní odvětví, nebo hru, kde by se setkávali tak strašně rozdílní hráči. Rozdíly najdete všude. Ve věku, ve finančních možnostech, v úrovni hry. Ale nic nebrání tomu, aby tito hráči mohli hrát u jediného stolu a aby i začínající amatér porazil zkušeného profesionála. Je to dáno poměrně vysokým faktorem štěstí, který může v pokeru dopomoci k výhře komukoliv. A to je to, co najdete jenom v pokeru a co ho dělá pro lidi tak přitažlivým.“

Doyle o hráčském štěstí:

„Každý hráč potřebuje štěstí. Štěstí je v pokeru hodně důležité a dělá mezi jednotlivými hráči v krátkodobém horizontu velké rozdíly. Dnes už je spousta hráčů, kteří velmi dobře vědí, jak poker hrát a štěstí je to, co v turnaji nebo v sérii rozdělí startovní pole na ty úspěšné a neúspěšné. Pouze se štěstím se však samozřejmě hrát nedá. V tomto směru se poker hodně podobá loterii. Pokud budeme hrát všichni stejně chytrě a dobře, máme vlastně všichni stejné množství losů pro závěrečné losování a vyhraje ten šťastnější. My profesionálové máme oproti amatérům a méně zkušenějším hráčům těch losů přece jen trochu víc, ale to vůbec neznamená, že by těmi šťastnějšími nemohli být právě oni.“

Doyle o své herní filozofii:

„Největší roli na cestě k úspěchu hraje schopnost číst lidi, číst hru, která se u stolu hraje a znát matematické zákonitosti pokeru. Tím nechci říct, že dobrý hráč musí být i dobrý matematik, ale bez pochopení a užití matematiky pokeru nemůžete dlouhodobě vyhrávat. Umění číst hru a protihráče je pak tím nejdůležitějším faktorem. A není lepší cesty jak toto umění zvládnout, než přes porážky. Každá chyba, každá porážka z vás dělá lepšího a zkušenějšího hráče. Berte proto vaše prohry s nadhledem a snažte se na ně dívat jako na placení školného. Umění číst protihráče je natolik důležité, že pokud ho opravdu zvládnete, nepotřebujete ke hře ani vidět své karty. Pokud totiž dokážete rozpoznat, co má váš protihráč, dokážete mu vsugerovat, že máte lepší kombinaci než on nebo naopak včas složit. Troufám si tvrdit, že většinu amatérských hráčů bych v dostatečném množství partií dokázal porazit, aniž bych se na své karty vůbec podíval.“

Doyle o intenzitě hraní:

„My jsme si před padesáti lety moc nelámali hlavu s tím, kdy hrát, o kolik, kdy skončit a kdy pokračovat. To proto, že jsme museli za hrou dlouho a úměrně cestovat. Většina z nás hrála tak dlouho, dokud buď všechno neprohrála, nebo dokud všechno neprohráli soupeři. Někdy jsme skončili i proto, že už jsme prostě nemohli dál únavou. Běžně jsme hráli v kuse 24 hodin a ani 36 hodinové maratóny nebyly výjimkou. Nikomu z dnešních hráčů bych už tuto cestu nedoporučoval. Dnes je tolik možností, jak hrát poker, že je třeba si vybírat a vědět, kdy je správný čas přestat, jakou hru a proti komu hrát. Na cestě k úspěchu to může být ten nejdůležitější faktor.“

Doyle o svém životě s pokerem:

„Já jsem nikdy nebral poker jako zábavu, jako rozptýlení nebo relaxaci. Vždycky to pro mě byla práce, můj zdroj obživy. Bral jsem své hraní vždy velmi zodpovědně. V životě jsem se pokusil vydělat peníze i jinak, ale ty pokusy často skončily nezdarem. Poker je to, co umím nejlépe a ten mě vždycky pomohl moje neúspěchy kompenzovat. Mé obrovské štěstí je to, že svoji práci miluju. Většina lidí něco podobného v životě nepozná. Hrají pro peníze, ale peníze ve hře nevnímám. Nikdo nemůže být v pokeru úspěšný, pokud jeho chování ve hře ovlivňují myšlenky na následky v případě nezdaru. V pokeru musíte hrát v daný moment to, co považujete za jediné správné a nesmíte myslet na to, co se stane, pokud se mýlíte. Vaši hru to pak hrubě ovlivňuje. Pokud se plně soustředíte na to jak vyhrát a ne na to kolik, peníze pak s výhrou přicházejí automaticky a po skončené hře je vždycky dost času si je dobře přepočítat. Jsem už starý muž a jsem nesmírně šťastný za to, co jsem v životě zažil a za to, že jsem ho mohl prožít při hraní pokeru. Pokud byste se mě zeptali na moji představu dokonalého života, odpovím jednoznačně. Od rána do večera hrát cash games. To je to, co bych ostatně rád dělal až do své smrti.“

Allen Cunningham: tichá voda břehy mele



Cunningham, Cunningham? Neznáte? To je vcelku pochopitelné. Allen Cunningham není žádná mediální hvězda a jeho jméno není slyšet tak často, jako jména jiných hráčů absolutní světové špičky. Ale jeho herní zkušenosti, schopnost odhadnout situaci a neustále se zdokonalovat, z něho dělají do budoucna hráče s pravděpodobně největším potenciálem.

Allen je typickým hráčem tzv. nové generace. Poté, co staří klasici v čele s Doylem Brunsonem dostali poker na veřejnost a připravili mu půdu pro neopakovatelný boom, přišli začátkem devadesátých let do profesionálního pokeru mladé tváře s poněkud jiným, dravějším přístupem ke hře. Ti dnes vytváří ostře sledovanou skupinu, kolem které se točí veškeré pokerové dění a která čeká na nové, mladší vyzývatele, kteří je na pomyslném vrcholu mají postupně nahrazovat. A Allen je mezi nimi jedním z absolutně nejúspěšnějších.

Vzhledem k tomu, co už Allen v pokeru dokázal a s ohledem na jeho mládí, bych si již dnes troufnul prohlásit, že jméno Cunningham bude jednou v pokerovém světě nesmrtelné.

Babi, bacha, jdu all-in!

Narodil se v roce 1977 v kalifornském Riverside, ale jako většina profesionálů dnes žije v Las Vegas. Od malinka dokazoval svůj talent pro karetní hry tím, že s železnou pravidelností porážel všechny rodinné příslušníky v domácí hře. V hraní pokračoval víceméně ze zábavy i na střední škole, ale opravdu naplno se pokeru začal věnovat při studiu na losangeleské UCLA (University of California, Los Angeles). Zcela systematicky začal vylepšovat svou hru v kalifornských indiánských kasínech, která umožňují hru hráčů již od 18 let. V tomto směru můžeme najít vzácnou podobnost s kariérou letošní hvězdy WSOP, Jeffem Madsenem.

První profi krůčky

Po dosažení americké plnoletosti (v USA v 21 letech) už tomuto talentu nestálo nic v cestě k prvním profesionálním úspěchům. Brzy se mu začala vyplácet turnajová specializace a v roce 1999 si připsal svůj první velký titul v 7 Card Stud na mistrovství USA v Atlantic City. V tom samém roce se vydal i na svůj premiérový WSOP do Las Vegas a záhy se sblížil s Flackem, Iveyem, Negreanem a Juandou, kteří zahajovali svou profesionální kariéru ve stejné době. Jejich společné putování po světových turnajích jim pomohlo zásadně k mimořádnému zdokonalení. Celé hodiny diskutovali navzájem vlastní zkušenosti, omyly a nejdůležitější partie, studovali ostatní hráče a předávali si cenné informace.

Úspěchy, úspěchy a zase úspěchy

Jak už jsem zmiňoval v úvodu, není Allen typickou obletovanou hvězdou, ale výčet jeho dosavadních úspěchů jasně ukazuje, proč je většinou novinářů, odborníků a pokerových analytiků označován za nejvíce nedoceneného hráče světové špičky. Během své dosavadní kariéry totiž Allen více než stokrát dosáhl v turnajích na vyplácené pozice, je držitelem čtyř titulů z WSOP a celkově si z této akce odvázel výhru již pětadvacetkrát! Byl to právě on, kdo zachraňoval čest profesionálů u finálového stolu na WSOP 2006 v hlavním turnaji, kde se však nakonec musel spokojit pouze se 4. místem. Velmi úspěšný je i v sérii WPT (World Poker Tour), kde sice titul ještě nezískal, ale může být hrdý na svou účast u dvou finálových stolů a celkových osm vyplácených pozic. Po krátkém hraní s kalkulačkou byste se dostali na celkovou sumu přes 8 milionů dolarů, a to pouze z oficiálních turnajů!

Opatrnost má zlaté dno

Pokud budete mít někdy možnost sledovat Allenovu hru, pravděpodobně vám neunikne jeho trochu odlišný styl hry. Na rozdíl od svých nejbližších přátel hraje totiž velmi rozvážně až opatrně. Svě žetony rozmnožuje trpělivou hrou bez výrazných výkyvů. Málokdy se dostává do finančního tlaku a křivka jeho výher není sice strmá, ale zato obdivuhodně nepřetržitě stoupající. Často si před svým rozhodnutím bere delší čas na analýzu situace, než je všeobecně obvyklé, ale jeho dedukce bývá většinou správná.

Budoucí poker legenda?

Allen Cunningham nezáří, neupozorňuje na sebe, nestrhává pozornost médií svým vystupováním a na veřejnosti je dokonce plachý až stydlivý, ale nikdy neodmítá promluvit se svými fanoušky, poradit a podpořit. Vedle pokeru ho nezajímají žádné další marketingové aktivity. Allen se plně soustředí na svou práci pokerového profesionála. Neustále studuje a zdokonaluje své geniální analytické schopnosti. To všechno jsou pádné důvody k tomu se domnívat, že se do budoucna může právě tento skromný mladík stát jednou z největších pokerových legend.

Sam Farha: pokerový Humphrey Bogart – 1. díl



U pokerového stolu ho okamžitě poznáte podle elegantního zevnějšku, neodolatelného úsměvu a nonšalantního pohrávání si s nezapálenou cigaretou. Je držitelem dvou zlatých náramků pro vítěze turnaje WSOP, na oficiálních turnajových výhrách si přišel na více než 2 miliony USD. Je světoznámou pokerovou celebritou. Dámy a pánové, Sam Farha!

Sam „Sammy“ Farha hraje s nejlepšími pokerovými hráči světa. A jelikož od stolu dost často odchází s jejich penězi, může být právem považován za absolutní světovou špičku. Jeho agresivní a nepředvídatelný styl hry, založený na schopnosti přečíst a následně zastražit soupeře se stal fenoménem, který výrazně ovlivnil pokerovou herní strategii a zajistil Samu Farhovi místo v pokerové síni slávy.

Emigrace do kolébky pokeru

Sam Farha se narodil v roce 1959 v Bejrútu, hlavním městě Libanonu. Krátce po vypuknutí občanské války v jeho rodné zemi v roce 1975 emigroval do Spojených států. V roce 1977 zahájil studium na Friends University ve Wichtě v Kansasu. Krátce po úspěšném absolvování studia zamířil do Houstonu v Texasu, kde žije doposud.

Kdo si hraje, nezlobí

Již v ranném věku se u Sama projevoval talent pro hry kombinující postřeh, uvažování a náhodu. Jako mladík vynikal v pinballu, kulečnicku a navíc byl úspěšným účastníkem soutěží ve hře Pac-Man (zajímavostí je, že v této hře exceluje i další pokerová hvězda současnosti [Phil Ivey](#)). Ve všech třech hrách dosahoval slušných výsledků a především po emigraci do USA vydělával i nemalé peníze. V jedné hře Pac-Man vyhrál 5000 USD a jeho pinballové umění ho dostalo až na titulní stránku časopisu.

Jak se stát profesionálem

Zásadní zvrat v Sammyho životě přišel, když si s přáteli zahrál svou první pokerovou partii v životě. Farha na to vzpomíná:

"Celý život miluji hry, obzvláště ty karetní. Karty hraju od malička a jsem v nich dobrý. Ale poker jsem hrál poprvé až v Americe. Bylo to na Silvestra na počátku 80. let. V Libanonu máme tradici, že se poslední den v roce hrají karty, abyste zjistili, jak na tom budete po následující rok se štěstím. Někdo navrhl poker. Jelikož jsem ho nikdy nehrál, přátelé mě rychle zaskvětili do pravidel a pustili jsme se do toho. Moc se mi to tenkrát líbilo."

A byla to láska na první pohled. Hráčské sklony se opět probudily a Farha rychle prošel přes domácí hry za 50 centů k vyšším sázkám v soukromých pokerových klubech v Houstonu. Farha se učil především pozorováním hry zkušenějších hráčů. Jeho hra se zlepšila natolik, že vyhrál své první velké pokerové peníze.

Brzy na to se s vyhranými 2000 USD vydal do Las Vegas, kde je více než trojnásobně rozmnožil na 7000. Pravidelné hraní pokeru navíc dramaticky zlepšovalo jeho hráčské dovednosti. Po čtyřech letech se Sammy cítil natolik dobrým hráčem, že se rozhodl opustit zaměstnání a investovat své peníze do profesionální pokerové kariéry. Psal se rok 1990.

Sam Farha a WSOP

První zlatý náramek z World Series of Poker získal Sam Farha v roce 1996 po vítězství v turnaji Pot Limit Omaha se startovním 2500 USD. Jeho výhra tehdy činila 145 000 USD. Ke svému prvnímu náramku se však nedostal zcela přímou cestou, svoji roli sehrála i náhoda. Farha totiž hrál pouze cash games, na turnaje se díval jako na souboje stovek hráčů, z nichž mnozí patří mezi nejlepší na světě, což ho nijak nelákalo. Farhovi se však v cash games nedařilo a tak se na naléhání přátel rozhodl zkusit něco nového - první velký živý turnaj v životě. A vyšlo to.

Na druhý zlatý náramek si musel Sam Farha počkat dlouhých deset let. V roce 2006 porazil Phila Iveyho, pětinasobného držitele zlatého náramku WSOP, v turnaji Omaha Hi/Lo se startovním 5000 USD. Farhův triumf tentokrát doprovodilo 398 560 USD.

Král Omahy

Sam Farha je v současnosti považován za nejobávanějšího hráče short-handed Pot Limit Omahy na světě. Prý je v ní tak dobrý, že s ním ostatní profesionálové hrají Omahu pouze v kombinaci s jinou pokerovou variantou, aby měli možnost zahojit se v případě prohry.

Farha podle svých slov preferuje Pot Limit variantu Omaha, protože není tak nebezpečná jako No Limit. Mistr varuje: „I nejlepší hráči na světě s ohromnými herními banky zažijí horké chvíle a smůlu ve hře.“ Pot Limit nabízí podle Farhy možnost vysokých výher, avšak následky případných chyb nejsou tak zdrcující jako v No Limit.

[Sam Farha: pokerový Humphrey Bogart – 2. díl](#)



U pokerového stolu ho okamžitě poznáte podle elegantního zevnějšku, neodolatelného úsměvu a nonšalantního pohrávání si s nezapálenou cigaretou. Je držitelem dvou zlatých náramků pro vítěze turnaje WSOP, na oficiálních turnajových výhrách si přišel na více než 2 miliony USD. Je světoznámou pokerovou celebritou. Dámy a pánové, Sam Farha!

Zrození poker celebrity

Ačkoli je Sam Farha fenomenálním hráčem Omaha, všeobecnou známost mu přinesl Texas Hold'em. Stalo se to na WSOP v roce 2003. Do finálového heads up v hlavním turnaji v Texas Hold'em proti sobě usedli Sam Farha a [Chris Moneymaker](#). Zatímco Farha byl v té době již respektovaným profesionálem, Moneymaker byl neznámý amatér, který si místo na WSOP vybojoval v online kvalifikaci.

Moneymaker však nakonec vyhrál a odnesl si 2 500 000 USD. Pro Američany to bylo zrození dalšího amerického snu. Sam Farha sice na další zlatý náramek nedosáhl, ale svým způsobem vyhrál také. Díky obrovskému mediálnímu zájmu se přes noc stal pokerovou celebritou. Bez nadsázky lze říci, že se stal nejznámějším poraženým ve finále hlavního turnaje WSOP. Navíc se seznam jeho oficiálních turnajových výher se rozrostl o položku 1 300 000 USD:-)

Jen pro zajímavost. O několik měsíců později proběhla přehrávka heads up mezi Farhou a Moneymakerem. Tentokrát byl úspěšnějším Farha.

Šťastná cigareta

Ačkoli je Sam nekuřák, při hře ho můžete často vidět s nezapálenou cigaretou v ústech. Sam to vysvětluje tím, že je pověřivý a jeho talismanem pro štěstí je právě nezapálená cigareta. Když prohraje bank, tak si cigaretu vždy vymění za novou. Celé to prý vzniklo na WSOP 2003. Sammymu se nedařilo v cash games a jeden kamarád mu podával cigaretu. Sammy odpověděl, že přeci nekouří. Kamarád mu řekl, ať si ji jenom dá do pusy. Tak se stalo a Sammy ji navíc po každém prohraném banku vyměnil za novou. Od té doby se prý štěstí přiklonilo zpět.

High Stakes Poker

Jako drtivá většina profesionálů si Sam Farha vydělává především v cash games s velmi vysokými sázkami. Nejlepší cash games jsou podle něj v Las Vegas, kde jejich hraním tráví čtyři měsíce v roce. Vzhledem k agresivnímu stylu hry se výkyvy jeho herního banku pohybují v řádu šestimístných čísel. Připočteme-li k tomu jeho vrozenou schopnost bavit okolí a osobní charisma, není problém pochopit, proč je tento výstřední pokerový milionář častým hostem v televizních přenosech High Stakes Poker.

Když mistr nehraje

Farhovy pokerové aktivity se však neomezují pouze na hraní. V současné době píše knihu, jejíž pracovní název zní „Štěstí nestačí“, spolupracuje na přípravě počítačové hry a pokerové série pro televizi. Farha je také mluvčím pro Harrah's Casino v Las Vegas, které je pořadatelem World Series of Poker.

Sam Farha radí:

- Držte emoce na uzdě, zvláště ve chvíli, kdy prohráváte.
- Uvědomte si, že když jdete all-in, zcela vyloučíte ze hry dovednost a plně spoléháte na štěstí.
- Některé startovní kombinace fungují pouze v short-handed hrách. U plného stolu se s nimi vystavujete nebezpečí, protože je proti vám více karet ve hře.
- V cash games můžete chybovat, ale bude vás to hodně stát.
- V turnajích naopak není pro chyby místo. Neriskujte, nejdůležitější je zůstat trpěliví.

Dokud máte alespoň jeden žeton, máte šanci!

Platnost těchto slov dokázal Farha na již zmiňovaném hlavním turnaji WSOP 2003. Osm partií před koncem druhého hracího dne prohrál Farha all-in s Barry Greensteinem. Farha už vstával od stolu, ale pak zjistil, že mu zbylo asi 5000 žetonů, protože Greenstein měl před all-in méně žetonů. Průměrné množství žetonů však v tu chvíli bylo 80 000.

Farhovi se ani nechtělo pokračovat, ale Greenstein ho přesvědčil, aby to zkusil. Sammy šel dvakrát za sebou naslepo all-in a pokaždé zdvojnásobil. I v posledních šesti partiích toho hracího dne Farha rozmnožil své žetony a uzavíral s 58 000. Farha nakonec v turnaji skončil druhý.

[Barry Greenstein: ze života poker profesionála](#)



Tento článek by měl být lehkým varováním pro všechny, kdo sní o kariéře pokerového profesionála. Když se člověk začne hlouběji zajímat o to, jak žijí světoví hráči ve svém volném čase, jaký mají život mimo poker, rodinné zázemí, přátele, s hrůzou si začíná uvědomovat, že hrát poker na této úrovni je jedna z nejnáročnějších profesí.

Peníze vydělané profesionálním pokerem nepadají hráčům do klína jen díky tomu, že jsou ve světové špičce a svou práci ovládají naprosto precizně. Život pokerového profesionála v dnešní době je jeden velký, nekonečný koloběh cestování, turnajů, nocí strávených v hotelových pokojích a u stolů, kde se hraje v jediné partii o částky, které normální smrtelník nevydělá ani za rok.

Nedávno jsem v radiu slyšel zajímavou zpodobňující zvěř jednoho z mých nejoblíbenějších hráčů, špičkového profesionála Barryho Greensteina. Ten rozhovor nebyl ani tak o pokeru samotném, jako spíš o tom všem, co musí hráč absolvovat, aby se mohl kochat opojným pocitem vítězství po poslední vyhrané partii. Barry zde otevřeně hovořil o tom, co si běžný fanoušek pokeru ani neuvědomuje.

Se vzrůstající popularitou se stává také program vrcholových hráčů stále nabitější. Pryč jsou doby, kdy se dalo celý rok hrát v Las Vegas, Kalifornii nebo v několika dalších amerických pokerových centrech. V současnosti se už pořadatelům jen těžko nacházejí vhodné termíny pro pořádání nových a nových vrcholných akcí. Svůj velký turnaj chce mít alespoň jednou do roka snad každé světové kasino a European Poker Tour (EPT) se stala tak lukrativní, že ji může vynechat jen málokterý profesionál.

Barry Greenstein není výjimkou a podle jeho vlastních slov je hraní v městech po celém světě vzrušující a motivující. Tak to alespoň vypadalo zpočátku. Dnes tento top hráč přiznává, že na nějaké hlubší poznávání měst, ve kterých nastupuje k turnajům, absolutně nezůstává čas. Program pokerového hráče je navíc úplně odlišný od jeho „kolegů“ v jiných sportech. Pokerový hráč totiž potřebuje hrát pokud možno pravidelně a velmi často. Není čas na soustředění, tréninkové soustředění a speciální přípravu.

Barry je z domova dlouhých šest měsíců v roce. Většinu času tráví hraním psychicky vyčerpávajících cash games v Las Vegas. Barry je jedním z mála, který se trvalému přesídlení do Nevady stále brání, a proto tráví spoustu času pouze přelety z Los Angeles do Vegas a zpět. Jiná možnost, pokud chce být co nejvíce se svojí rodinou ani neexistuje.

„Pokud hraji například v Evropě, vždycky se těším na to, že si najdu čas prohlédnout si všechna ta překrásná města jako Londýn, Barcelona, Kodaň, ale realita je daleko krutější. V probíhajícím turnaji nikdy nevíte, kdy budete vyřazeni. Pokud se tak stane, obvykle už přesně vím, kde bych měl být na druhý den a přesunuji se tak rychle, jak jen to jde.“

Cestování hotely, taxíky, to vše není zrovna levná záležitost a hráč musí dobře naplánovat, co bude jeho další zastávkou. Pro ty nejlepší se jedná o akce, na kterých je možnost získat částku řádově kolem 100.000 USD. Nekonečné noci v uzavřených saloncích u pokerových stolů s vysokými sázkovými limity nejsou žádnou výjimkou. Barry je přitom považován za jakéhosi pokerového Robina Hooda, protože velká část z jeho výher putuje na charitu.

Typickou příhodu dodal Barry na závěr svého rozhovoru. Šlo o World Poker Open turnaj v Memphisu. „Vyčlenil jsem si na ten turnaj určité finanční prostředky i čas. V turnaji se mi nevedlo moc dobře a tak jsem hrál ještě po skončení denního programu cash hru. I tam jsem neměl své nejlepší dny a celá akce se začala stávat vysoce ztrátovou. S nízkým objemem žetonů pro další den jsem se tedy rozhodl z turnaje vypadnout a přesunout se co nejrychleji do Las Vegas. Protože jsem reálně předpokládal své vypadnutí, rezervoval jsem si letenky na 6:45, odhlásil předčasně svůj hotelový pokoj, pobalil zavazadla a v poledne zasedl ke stolu. Šel jsem all-in do velmi nejisté partie s obrovským potem a vyhrál. Ten den jsem se v turnaji zachránil a okamžitě po ukončení hracího dne jsem se vrhl do další cash hry, abych co nejvíce snížil své ztráty. V 6 hodin ráno jsem si znovu vyzvedával klíče na recepci, abych si dopřál pár hodin spánku. Opět jsem nevěřil tomu, že bych se mohl v turnaji udržet, a proto jsem se řádně sbalený před polednem odhlásil a rezervoval si let na 4:15, tedy jen pár hodin po tom, co se rozdaly první karty. I tuto letenku jsem nakonec rušil, protože jsem ten turnaj tenkrát naštěstí vyhrál, ale to běhání s taškami tam a zpět, ty nervy a nejistota, kde člověk bude hrát příští večer a co ho to všechno bude stát, je asi to nejtýpější, co dnes patří k naší práci.“

Všechno to, co provází profesionálního hráče jeho kariérou, popsal Barry Greenstein ve své knize „Ace on the River“, která vyšla v loňském roce. Je věnována všem dětem profesionálních pokerových hráčů a současně je i jeho osobní zpodobňující, ve

keré se veřejně omlouvá svým šesti dětem (4 synové a 2 dcery ve věku 17 až 31) za to, co díky pokeru nestihl v roli jejich otce.

Barry zná dobře cenu svého volného času a tak jako řada jiných profesionálů rád využívá možnosti cestovat na delší vzdálenosti v soukromém tryskáči Gulfstream IV vydavatele časopisu Hustler, Larryho Flynta. Tento luxusní stroj pro 14 pasažérů má ve svém parku i několik leteckých společností, které se zaměřují na klienty jako je právě Barry Greenstein. To v případě, kdy není Flyntovo letadélko k dispozici.

Pro zajímavost, u společnosti NetJets je nejnižším požadavkem na zákazníka zakoupení karty, která vás opravňuje k 25 hodinám letu. Tato karta, která vás vpustí na palubu G IV stojí maličkost - 319 000 USD.

No řekněte, není ten život profesionálního hráče krásný?

[Gus Hansen: geniální maniak - 1. díl](#)



Gus Hansen, čtyřnásobný šampion World Poker Tour, hrající pod přezdívkou „Great Dane“ patří bezpochyby k nejvýraznějším osobnostem světového pokeru. Jeho kontroverzní herní styl, který soupeře přivádí k šílenství, mu vynesl zasloužený respekt a nezapomenutelně ho zapsal nejen do pokerové historie, ale i do srdcí mnoha fanoušků.

Gus Hansen (celým jménem Gustav Hansen) se narodil 13. února 1974 v dánském hlavním městě Kodani. V mládí byl zapáleným sportovcem. Věnoval se několika atletickým disciplínám, vynikal především v tenisu. Dalším koníčkem Guse Hansena byla matematika a čísla obecně. Když do jeho života vstoupil backgammon, bylo o jeho osudu rozhodnuto. Gus této hře naprosto propadl. Začal se backgammonu intenzivně věnovat a zdokonaloval se do té doby, až byl připraven otestovat své dovednosti v soubojích s profesionálními hráči.

Pokerové začátky

Gus Hansen se s pokerem seznámil v roce 1993 v poker herně Ocean View v Santa Cruz v Kalifornii, kam se dostal v rámci studentské stáže. Gus však v té době poker vnímal spíše jako příjemnou kratochvíli, než jako životní cestu. Po absolvování univerzity v Dánsku a odkroucení civilní služby se Gus vrátil do Spojených států, zakotvil v New Yorku a živil se profesionálním hraním backgammonu.

Bůh ví, kde by Gus skončil, kdyby se v backgammonových klubech neseznámil s Huckleberry Seedem a Philem Laakem, kteří mu představili různé varianty pokeru, především Stud. Jelikož backgammon podobně jako poker vyžaduje schopnost propočítávat pravděpodobnosti a dělat nelehká rozhodnutí, cítil se Gus při hraní pokeru jako ryba vodě. Tentokrát už jiskra přeskočila.

WSOP 1996: pokus první

V roce 1996 si Gus poprvé zahrál na World Series of Poker, ale jak sám přiznává, jeho šance na výhru byly mizivé, protože s No Limit Hold 'em měl velmi malé zkušenosti. Poté, co hned první den vypadl, se rozhodl, že začne více trénovat, testovat různé způsoby hry a herní styly. Od té doby se experimentování a promíchávání různých stylů stalo nedílnou součástí jeho hry.

V roce 1997 se Gus Hansen kromě backgammonového profesionála stal i profesionálním hráčem pokeru. O rok později se už Gus věnoval pokeru více než backgammonu a stále častěji vyrážel do pokerových heren a kasin v Las Vegas. Poker uspokojoval jeho soutěživého ducha a Gus se rychle stal obávaným hráčem.

Gusův herní styl

Gus Hansen je proslulý svou loose-aggressive hrou, která je díky jeho schopnosti perfektně přečíst soupeře a správně se rozhodovat na flopu jeho mocnou zbraní. Sám Gus k tomu říká: „Pravděpodobně hraju dvakrát tolik startovních kombinací než ostatní profesionální hráči, což znamená, že sahám i po horších kartách. Pokud hráči s dobrými kartami vsadí, rád je navyšuju, jelikož mě baví testovat jejich reakce. Samozřejmě, že riskuju v dané partii prohru, ale příště budu mít díky tomu při vzájemné konfrontaci podstatně lepší informace.“

Nezaujatému pozorovateli by se mohlo zdát, že Gus je typický hyper agresivní maniak. To je sice pravda, ale jen zčásti. Síla Gusovy hry spočívá v tom, že svými vysokými sázkami dostává soupeře do nepříjemné situace, kdy se musí rozhodnout, zda investují mnoho svých žetonů, aby zjistili, zda Gus opravdu blafuje. Gus si může dovolit hrát i startovní kombinace, které většina poker hráčů považuje za nehratelné, protože má excelentní hru na flopu i po něm a dokáže perfektně odhadnout své soupeře. Když si k tomu přidáte jeho výrazné matematické schopnosti, pak tu máme hráče, kterého je potřeba se bát.

Gus říká: „Obvykle mám horší karty, ale poker je o tom, že kontrolujete hru a děláte nejlepší možná rozhodnutí ve všech fázích hry. Podstupuji riziko, které nikdo další není ochoten podstoupit, ale pokud si myslím, že to stojí za to, nemám důvod z partie utíkat.“

Skutečnost, že se Gus se pouští do situací, do kterých se jiní hráči neodvážejí, dělá z jeho hry divácky přitažlivou podívanou. Samozřejmě čas od času se i mistr tesař utne, ale Gusovy úspěchy ukazují, že tento styl hry může přinášet šťavnaté ovoce, pokud je používán promyšleně a s kuráží.

Gus Hansen: geniální maniak - 2. díl



Gus Hansen, čtyřnásobný šampion World Poker Tour, hrající pod přezdívkou „Great Dane“ patří bezpochyby k nejvýraznějším osobnostem světového pokeru. Jeho kontroverzní herní styl, který soupeře přivádí k šílenství, mu vynesl zasloužený respekt a nezapomenutelně ho zapsal nejen do pokerové historie, ale i do srdcí mnoha fanoušků.

World Poker Tour

Gus Hansen zazářil na pokerovém nebi jako supernova, když v květnu 2002 zvítězil v turnaji World Poker Tour na Five Diamond World Poker Classic v Las Vegas. Ve finálovém heads up turnaji se startovním 10.000 USD porazil Johna Juandu, posledního ze 145 soupeřů, získal svůj první titul šampiona WPT a přilepšil si o 556.460 USD. Gusova premiéra ve světě velkých poker turnajů dopadla nadmíru zdařile. To, co však v několika měsících následovalo, si jistě Gus nepředstavoval ani ve snu.

V únoru 2003 Gus své vítězství zopakoval v turnaji WPT na L.A. Poker Classic v Los Angeles. Startovní pole 136 hráčů dalo dohromady prizepool 1.360.000 USD, Gus si za své vítězství odnesl 532.490 USD. O pouhý měsíc později Gus zvítězil v dalším turnaji WPT, tentokrát v Bad Boys of Poker v kasinu Bellagio v Las Vegas. V prosinci 2003 skončil v dalších dvou turnajích WPT na finálovém stole, za 3. a 6. místo si odnesl dalších 276.426 USD.

Své fenomenální tažení završil 1. místem na WPT Caribbean Adventure v lednu 2004. Turnaje se startovním 7.500 USD se zúčastnilo 221 hráčů, prizepool dosáhl 1.657.500 USD a Gus si za prvenství 455.780 USD. Výhrou v tomto turnaji Gus Hansen získal čtvrtý titul šampiona WPT, což doposud nikdo nepřekonal (Barry Greenstein a Tuan Le mají po třech titulech).

V roce 2004 byl jedním z prvních tří hráčů, kteří byli uvedeni do síně slávy World Poker Tour Walk of Fame (společně s Doylem Brunsonem a Jamesem Garnerem).

Poker Superstars Invitational

V únoru 2005 Gus Hansen vyhrál premiérový ročník šampionátu Poker Superstars Invitational s nejvyšším startovním v poker historii - každý z osmi hráčů zaplatil 400.000 USD! Turnaje se kromě Guse Hansena zúčastnili Johnny Chan, Phil Ivey, T.J. Cloutier, David „Chip“ Reese, Howard Lederer, Doyle Brunson a Barry Greenstein. Šampionát měl neobvyklou strukturu, sehrály se dvakrát tři turnaje, jejichž výsledky rozhodli o počtu žetonů ve finále. Gus Hansen klání vyhrál a získal 1.000.000 USD.

European Poker Tour

Při svých toulkách prestižními světovými turnaji samozřejmě Gus nemohl vynechat ani European Poker Tour. Ačkoli Gus potvrdil své kvality, úspěch z WPT nezopakoval. V březnu 2005 skončil na €10.000 EPT Grand Final v Monte Carlu na 16. místě s výhrou €15.800 (211 hráčů), v září na €4.000 EPT Barcelona Open 2005 obsadil 5. místo s výhrou € 78.000 (327 hráčů).

Cash games

V roce 2005 se Gus rozhodl omezit účast na turnajích a věnovat se cash games. V roce 2006 se objevil v druhé sérii High Stakes Poker, kdy v jediné partii proti Danielovi Negreanu vyhrál 575.000 USD. Negreanu držel 66, Hansen 55 a společně karty byly 9-6-5-5-8. V té době to byl největší bank, o který se v sérii High Stakes hrálo. Tento rekord byl již překonán. Patrik Antonius a Sammy Farha bojovali ve čtvrtém dílu série v listopadu 2007 o bank 998.800 USD.

Jennifer Harman: ostrá dáma od pokeru



Ve světě profí pokeru existuje jen málo hráčů, kteří na sebe poutají takovou pozornost, jako tahle dáma. Má prostě všechno, co lidé milují a poker celebritou se stala i bez okázalého vystupování na veřejnosti. Nejenže umí poker pekelně dobře a vydělává jeho hraním neuvěřitelné peníze, ale navíc je atraktivní žena.

Jennifer se narodila a vyrůstala v nevadském Renu, což už samo o sobě jaksí usnadňuje cestu k pokeru. Její otec hrával poker pravidelně doma s ostatními rodinnými příslušníky a přáteli. Jennifer byla už jako malá holka touto hrou fascinována a dokázala se dívat celé hodiny. Jednoho večera po sérii porážek ji frustrovaný otec vyzval, aby pokročila limity 50/100. V té chvíli si myslel, že hůř už stejně hrát nemůže ani jeho malá dcera. Když se hráči rozcházel, měl pan Harman svůj počáteční vklad nejen zpět ale dokonce několikanásobně navýšený. To bylo malé Jennifer 8 let.

Jennifer si trpělivě počkala do svých jednadvacátých narozenin a hned poté začala hrát poker profesionálně. Do té doby pracovala jako servírka v kasinu, aby alespoň tak byla v centru dění. Zpočátku neměla dostatečný kapitál na to, aby mohla hrát u stolu s vyššími sázkami a tak se na dlouhou dobu držela při zemi. Její běžnou hrou byl tenkrát limitovaný 10/20 a 20/40 Texas Hold'em. Časem byla schopna postoupit na vyšší sazky, ale poměrně dlouho nepřekročila limity 50/100. Byla hodně pracovitá a rychle se z ní začala stávat spíčková specialista na limitovanou cash hru. Neustále toužila po vyšších a vyšších sázkách. Právě to se jí jako mnoha hráčům před ní mohlo stát osudným.

V roce 1993 řešila řadu osobních problémů, a to se začalo negativně odrážet v její hře. Neodhadla své finanční možnosti a bez dostatečného banku se pustila do vyšší sázkové úrovně. Po sérii porážek se ocitla téměř na mizině. Místo, aby se stáhla do pozadí a smířila se se skutečností, že z ní nikdy nebude opravdový profesionál, půjčila si od svých známých 50 000 USD a okamžitě se vrhla do hry s ještě větší vervou. Byla odhodlaná dostat se až na samotný vrchol. Znovu a znovu se přes sázky 75/100 až 100/200 dostávala blíže a blíže k opravdu vysoké hře a znovu a znovu přicházely porážky a návrat k nižším sázkám. Tento kruh se opakoval dlouhých 8 let, ale vyplatil se. Poučena z předchozích chyb brzy své dluhy splatila a již relativně finančně zajištěná začala svou zářnou profesionální kariéru.

Jennifer je postavou velmi malá. Přes 150 cm výšky se dostala jen tak tak a při váze kolem 50 kg by se dalo očekávat, že ji v pokerových hernách snadno přehlédnete. Opak je pravdou. Tato usměvavá blondýnka ve svém oblíbeném koženém křiváku je dnes v Las Vegas jednou z nejpopulárnějších osobností a všude, kde se objeví, poutá obrovskou pozornost okolí nejen svou hrou, ale i svým milým, přátelským a sympatickým vystupováním. Sama o sobě tvrdí, že její vzezření a fakt, že se jako jedna z prvních žen pustila do hraní „velkého“ pokeru, zpočátku hodně pomohly. Ostatními hráči byla často podceňována a toho dokázala maximálně využívat. Přesto, že je to ryzí cash specialista, občas hrává i turnajový poker a dokonce se chce na tento druh hry stále intenzivněji zaměřovat. Jejím dobrým rádcem je i blízký přítel Daniel Negreanu, který ji hodně pomohl ve vylepšení její turnajové a no limit hry. Je to právě on, kdo při každé příležitosti rozhodně prohlašuje, že Jennifer je nejlepší ženská hráčka všech dob a patří do nejužší světové špičky vůbec.

Přesto, že se velkých turnajů zúčastňuje jen okrajově a spíše pro rozptýlení, je držitelkou dvou titulů ze soutěží World Series of Poker (WSOP). Ten první z roku 2000 je vysloveně raritou, protože ho v turnaji „deuce-to-seven“ získala i přes to, že tuto pokerovou variantu hrála vůbec poprvé v životě. Prostě si jen před turnajem nechala od přátel vysvětlit pravidla, zasedla ke stolu a vyhrála. Druhý titul má z roku 2002 z turnaje Texas Hold'em Limit s buy-in 5 000 USD. Ten z ní také udělal první ženu, která získala dvě vítězství v otevřených turnajích na WSOP. Speciálního dámského turnaje, který je každoročně na programu WSOP se neúčastní, protože jak ráda s úsměvem říká, ve stejnou dobu se hrají turnaje s daleko lukrativnějšími výhrami.

Jennifer žije se svým manželem Marcem Traniellem, také pokerovým hráčem, v Las Vegas. Kde také jinde by to také měla tak blízko do práce? Pokud zrovna nehraje poker, ráda tráví čas doma se svými psy. Má jich hned několik a to se ještě o některé dělí se svým bývalým přítelem Toddem Brunsonem, dalším známým poker profesionálem. Přesto, že jí rozchod s ním stal hodně sil, dodnes zůstávají dobrými přáteli. Ve svém manželství je nyní maximálně spokojená, protože jak sama říká, v její práci je velmi důležité mít vedle sebe člověka, který jako hráč přesně chápe její stavby po návratu z nevydařeného dne. Doma se může náležitě ventilovat a uvolnit frustraci, aniž by to nějak narušilo rodinný život.

Bylo to právě v době probíhající WSOP před dvěma lety, kdy musela Jennifer podstoupit akutní transplantaci ledviny. Při stále se zhoršujícím stavu bylo pro ni velmi těžké nalézt vhodného dárce, kterým se nakonec stala její neteř. Po trpkých zkušenostech z těch beznadějných dnů a následně úspěšné operaci se vrhla s vervou jí vlastní na charitu a spoustu času dnes věnuje práci pro její organizaci CODA (Creating Organ Donation Awareness), která informuje širokou veřejnost o důležitosti darování orgánů a bourání mýtů s tím spojených.

Jennifer dnes můžete pravidelně potkávat v kasinu Bellagio, který je nejznámějším místem pro high stakes poker (poker s velmi vysokými sázkami) v Las Vegas. Jejími protihráči jsou největší esa profí pokeru a specialisté na cash hru Doyle Brunson, Phil Ivey, Johnny Chan nebo Chip Reese. Je jednou z opravdu mála hráčů na světě, kteří jsou i při nejvyšších sázkách schopni perfektně zvládat psychické vypětí a pravidelně vyhrávat. A věřte, že nejnižšími sázkami v této vybrané společnosti jsou 4000/8000 USD. Výjimkou nejsou ani dny, kdy se hraje se sázkovou strukturou od 20 000/40 000 USD a minimální buy-in je 1 000 000 USD!

Jennifer Harman má při svém mládí celou pokerovou budoucnost před sebou. O tom, že je již dnes naprosto vyzrálým a zkušeným profesionálem, svědčí i fakt, že jí Doyle Brunson požádal o zpracování kapitoly Limit Hold'em ve své slavné knize Super System II. A většina hráčů se shoduje na tom, že právě tato kapitola je z celé knihy nejlepší.

Phil Hellmuth Jr.: pokerový spratek – 1. díl



Snad každý z nás slyšel jeho jméno. „Pokerový spratek“, jak je Phil Hellmuth mnohými přezdíván, je znám svým velmi sebevědomým a egoistickým chováním, které se projevuje zejména v situacích, kdy mu štěstí zrovna nepřeje. I když Phil nepatří mezi nejoblíbenější hráče, rozhodně patří mezi nejlepší turnajové hráče na světě.

Začátky pokerové kariéry

Phil Hellmuth se narodil 16. července 1964 v Madisonu (Wisconsin, USA) jako nejstarší z pěti dětí. Poker začal hrát při studiu na univerzitě ve Wisconsinu v roce 1985. Nejprve začal hrát cash games na nízkých limitech. Pokerem byl natolik fascinován, že se pokerových dýchánek účastnil i několikrát týdně. Philovi se dařilo. Postupně se propracovával na stále vyšší a vyšší limity a také začal hrát turnaje se startovním 100 USD. Ještě v průběhu studií se Philovi podařilo z pokerových výher uhradit všechny studentské půjčky a ještě mu zbylo 20.000 USD v banku.

Na základě těchto úspěchů se Phil rozhodl zkusit své štěstí jako profesionální hráč pokeru. A kde jinde než v Las Vegas. Zde se však dravému mladíkovi příliš nedařilo a téměř celý svůj bank prohrál. Vrátil se zpět do rodného města, kde hrával s učiteli, doktory a právníky a kde této hře zcela dominoval. Znovu vybudoval svůj herní bank a rozhodl se zkusit štěstí podruhé.

Tentokrát byl výlet do Las Vegas o poznání povedenější. Phil se díky svým pokerovým schopnostem, ohromné motivaci uspět a neustále se rozrůstajícímu hernímu banku dokázal rychle začlenit mezi pokerové profesionály. Jelikož byl schopen si ze svých výher zajistit slušné živobytí, rozhodl se opustit studia na univerzitě, což vzbudilo velkou nevoli jeho rodičů. Již brzo se ale mělo ukázat, že to bylo od Phila správné rozhodnutí.

WSOP – zrození legendy

Phil hrál na World Series of Poker (WSOP) poprvé v roce 1988. Premiéra dopadla nad očekávání dobře. Phil se zúčastnil dvou (z celkových 12) turnajů a v obou skončil in-money. V turnaji \$ 1,500 Seven-Card Stud Split obsadil v poli 206 hráčů 5. místo a odnesl si svou první velkou turnajovou výhru 15.450 USD. Dále skončil na 33. místě v hlavním podniku WSOP, turnaji \$ 10,000 No Limit Hold'em, kterého se tenkrát účastnilo 167 (!) hráčů a který nakonec vyhrál Johnny Chan. Philovy výsledky však byly pouze začátkem neuvěřitelné série, která zatím nemá ve světě pokeru obdoby.

Všechno začalo o rok později, v roce 1989, kdy se tehdy 24letému Philovi podařilo jako nejmladšímu hráči v historii vyhrát hlavní turnaj WSOP, získat zlatý náramek a čestné místo na zdi slávy vedle jmen jako Doyle Brunson, Stu Ungar nebo Johnny Chan. Z neznámého mladíka se přes noc stala legenda a od té doby kraluje Phil Hellmuth turnajům WSOP jako nikdo jiný.

Turnaje vs. Cash Games

Philovy statistiky v turnajových kláních jsou úžasné, což se ale nedá říci o jeho výsledcích v cash games. Na rozdíl od jiných věhlasných jmen (Brunson nebo Ivey) nepatří Hellmuth mezi nejlepší „all-round“ hráče. Sám říká, že myšlenka možnosti ztráty velké sumy peněz při cash games, je pro něho velmi deprimující. Specializuje se tedy zejména na turnajovou variantu Texas Hold'em pokeru.

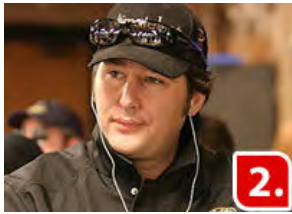
Kromě vítězství ve WSOP turnajích se Phil 2x umístil u finálového stolu na World Poker Tour, avšak na vítězství v tomto prestižním turnaji prozatím nedosáhl. V roce 2005 dokázal porazit dalších 64 slavných profesionálů v jednom z nejprestižnějších turnajů posledních let - National Heads-Up Poker Championship. Ve finálovém heads up se setkal s Chrisem „Jesus“ Fergusonem, kterého dokázal porazit ve dvou ze tří kol a odnesl si s sebou historicky první vítězství v tomto turnaji a také 500.000 USD.

Za celý život si v turnajích dokázal vydělat 9.580.000 USD, což ho řadí na 4. místo v žebříčku nejvíce vydělečných hráčů světa. Před něj se protlačili pouze Jamie Gold, Joe Hachem a Daniel Negreanu. (V tomto žebříčku jsou zahrnuty pouze výsledky z turnajů, výhry z cash games nejsou započítány).

High Stakes Poker: Hellmuth 2-7 vs. Matusow K-K (thx to Embreas)

Tohle video je názornou ukázkou toho, jak agresivně a riskantně dokáže Phil hrát v high stakes cash games, zvláště poté, když se někdo otře o jeho ego:-)

Phil Hellmuth Jr.: pokerový spratek – 2. díl



Snad každý z nás slyšel jeho jméno. „Pokerový spratek“, jak je Phil Hellmuth mnohými přezdíván, je znám svým velmi sebevědomým a egoistickým chováním, které se projevuje zejména v situacích, kdy mu štěstí zrovna nepřeje. I když Phil nepatří mezi nejoblíbenější hráče, rozhodně patří mezi nejlepší turnajové hráče na světě.

„I can dodge bullets baby“

Phil Hellmuth je bezesporu jedním z nejlepších turnajových hráčů světa, jeho chování tomu však mnohdy neodpovídá. Je znám svým velmi sebevědomím až arogantním vystupováním. Skoro po každé prohrané partii je schopen osočit protihráče, že zahrál špatně a že měl pouze velké štěstí, na druhou stranu, po každé vyhrané či dobře zahrané partii pronáší citace, ve kterých své jméno vynáší téměř do pokerového nebe.

Někteří ho kvůli jeho povaze milují, jiní nesnášejí. Jisté je, že je svými výstupy velmi znám a často jinými hráči také parodován. Extravagantní výstupy však Philovi neodmyslitelně patří a myslím, že bychom přišli o hodně, kdyby Phil Hellmuth zvládal své bad beats s ledovým klidem jako například Phil Ivey.

Phil za svůj život pronesl také několik legendárních hlášek. Při jedné partii na WSOP 2005, dokázal na stole složeném z 4-4-A-Q složit AK proti soupeři který držel AA, poté co mu soupeř ukázal své karty, vstal Phil a pronesl směrem ke své ženě: „Zlato, tato hra mě měla zničit, až na to, že zapomněli na důležitou věc! Umím se vyhýbat kulkám, bejby!“. Mezi nejznámější patří zřejmě hláška, kterou vyslovil po vypadnutí z WSOP 2004, kdy řekl: „Kdyby v pokeru nebylo zastoupeno štěstí, vyhrál bych všechny WSOP“.

Phil Ivey: kdo je víc? - 1. díl



Nedávno jsem slyšel vtip. „Svět už není, co býval. Všechno se obrací naruby. Německu se už nechce do žádné války, nejlepší rapper je běloch a nejlepší golfista je černocho.“ A nejlepší pokerový hráč je také černocho, dodávám. A shodou okolností ho přezdívají Tiger Woods pokeru. Tím hráčem je Phil Ivey.

I když to Philovi skalní fanoušci neslyší rádi, má s Tigerem Woodsem, největší golfovou hvězdou současnosti, mnoho společného. Oba jsou mladí, oba jsou velmi bohatí, oba prolomili nadvládu bílých šampionů a jsou momentálně ve svém oboru pravděpodobně nejlepší na světě.

Kdo čeká od životních osudů tohoto mladého pokerového profesionála stejné vzrušení a až detektivní napětí jako v případě předchozího seriálu o Doyle Brunsonovi, bude patrně zklamán. Ale tak jako všechno kolem nás, mění se i způsoby, jakými se dostat na pokerový Olymp.

Dětství: zrození životního snu

Phil se narodil v roce 1976 v kalifornském Riverside, ale jeho rodiče ho hned ve třech měsících odvezli ze státu pokerovými hernami posetého na opačný konec USA, do New Jersey. Na východním pobřeží Phil vyrostl a tam také udělal své první karetní krůčky. Jako velkou většinu amerických dětí ho pokeru naučil dědeček s babičkou. S nimi odehrál své první pokerové partie v pětikaretním studu (5 Card Stud). Samozřejmě zůstalo ještě dlouho u niklakových sázek, ale poker malého Phila postupně totálně očaroval. Jeho dědeček byl velmi dobrým lektorem a učil svého vnuka všemu, co se mu mělo posléze hodit. Záměrně podváděl, rozdával karty zespod balíčku, aby donutil Phila všimnout si všech důležitých drobností ve hře. Zhruba od třinácti let byl Phil definitivně rozhodnutý o své budoucí profesi. Před svými rodiči a dokonce ve škole před svými učiteli se netajil tím, že je rozhodnutý stát se profesionálním karetním hráčem.

Účel světlí prostředky

Když mu bylo 16 let, dostal první pozvání na partii živého pokeru, ke které se u nich doma scházeli přátelé jeho otce. Když začal v této domácí hře naprosto dominovat, začal hledat možnost, jak zvýšit frekvenci svého hraní a jak se dostat na vyšší herní úroveň. A zásadní zlom v jeho životě měl přijít již velmi brzy. V osmnácti si Phil obstaral falešný identifikační průkaz na jméno Jerome Graham. Tím si otevřel cestu do pokerových heren v Atlantic City a mohl odstartovat svojí zářnou kariéru. Jméno z falešného průkazu používal Phil i později v online hernách. Používal několik různých modifikací, ale největší respekt si vydobyl pod přezdívkou „No Name Jerome“ a „No Home Jerome.“

Pac Maniak

Do této doby spadá také Philova úspěšná dráha hráče videoher. Nevím, nakolik má talent pro tento druh hry vliv na vývoj pokerového hráče, ale určitá spojitost tam určitě bude. Phil byl jako hráč videoher naprosto geniální. V jedné z reportáží jsem ho viděl hrát hru Pac Man na návštěvě u jeho přítele Barryho Greensteina a nevěřil jsem svým očím! Barry mu pro tyto příležitosti koupil celý videostůl, jak ho můžeme vidět v různých zábavných hracích centrech. V tabulce nejlepších výsledků tam za jménem Ivey zela naprosto nepřekonatelná propast. Phil je v „požírání vajíček v bludišti“ považován za neoficiálního mistra světa. Nutno říci, že to, co on v této hře dokáže, se naprosto vymyká běžnému lidskému chápání.

Učení se z chyb a omylů

Ale vraťme se k pokeru. Phil není typem hráče, který by poker nějak důkladně studoval. Vždycky dal na svou vlastní hlavu a na své vlastní zkušenosti. Tvrdí, že tisíce odehraných hodin se nedají ničím jiným nahradit. Jako hráč je naprosto komplexní a nepreferoval nikdy žádnou pokerovou variantu. Ale pozor! Rozhodně by se mýlil ten, kdo by si myslel, že Phil od začátku pouze vyhrával. Sám vzpomíná na to, jak musel své zkušenosti z prvních let hraní draze platit. Byl však hráčem, který se ze svých chyb a omylů dokázal velmi rychle učit, což ostatně dělá doposud. Nakonec i podle jeho vlastních slov je to nikdy nekončící proces zdokonalování každého hráče. I toho nejlepšího z nejlepších.

Přesto, že hrál od prvopočátků své kariéry všechny varianty pokeru, tušil, že se No Limit Hold'em stane postupně dominantní a nejpobulárnější variantou a začal se na něj přece jen více soustředit. Proto je dnes tak trochu zarážející, že mu právě v této variantě titul z největší pokerové události, World Series of Poker (WSOP), stále uniká.

První zlatý náramek

Když se Phil Ivey konečně dočkal jednadvacátých narozenin, rozloučil se s falešnou identitou a začal u pokerových stolů hrát pod svým vlastním jménem. První velký úspěch na sebe nenechal dlouho čekat. Ve věku pouhých 23 let šokoval na WSOP 2000 pokerový svět, když u finálového stolu turnaje Omaha pot limit s buy-in 2500 USD vypálil rybník nejen svému jmenovci Philu Hellmuthovi, ale i legendárnímu Amarillo Slimovi! Hvězda do té doby neznámého mladíka začala strmě stoupat. O dva roky později přidal ke svému premiérovému titulu hned tři další (Stud 8 or Better, Stud a H.O.R.S.E.) a v loňském roce zopakoval svůj premiérový triumf v Omaha pot limit, tentokrát s buy-in 5000 USD.

Blížící se postrach WSOP?

V souvislosti s dosavadními pěti tituly a s ohledem na Philovu mládí a stále se zdokonalující herní projev se řada odborníků již dnes snaží odhadnout, kolika titulů je tento hráč schopen dosáhnout? Phil Ivey naprosto vážně uvažuje o celkovém počtu třiceti náramků! A to přesto, že šance na vítězství v kterémkoliv turnaji WSOP se neustále snižují s tím, jak neuvěřitelným tempem narůstá počet kvalitních hráčů, kteří v létě do Las Vegas přijíždějí.

Milionové výhry

Kdybychom ve výčtu jeho dosavadních úspěchů nezůstali pouze u WSOP, bude Philova dosavadní bilance ještě úctyhodnější. Počet turnajů, ve kterých obsadil vyplácené místo, překročil sedmdesátku a to mluvím samozřejmě pouze o turnajích s tím nejvyšším zařazením! Tato čísla potvrzují, že se jedná o hráče, který může být přes své mládí právem řazen do nejužší světové špičky. Toto tvrzení podpoří i více jak 6 milionů dolarů, které Phil Ivey ve své dosavadní turnajové kariéře na turnajových výhrách získal. Turnaje jsou však pro Phila především záležitostí prestiže a příležitostí potkat se s přáteli. Částka, kterou vydělal v cash games, je mnohonásobně vyšší.

Recept na úspěch? Ultra agresivita!

V době, kdy se většina hráčů ve snaze prosadit se v obrovské konkurenci specializuje alespoň na jednu pokerovou variantu, je Phil Ivey schopen porazit kohokoliv a v čemkoliv. Jeho styl se nedá označit jinak, než ultra agresivní. Tento hráč jde prostě přes mrtvolu tím nejrazantnějším způsobem, jaký si můžete v pokeru představit. Mnozí tvrdí, že i to je jeden z důvodů, proč v minulosti ztratil šance na vítězství v několika skvěle rozehraných turnajích a proč doposud nezískal žádný z WSOP titulů v No Limit Hold'em. On sám naopak skálopevně věří tomu, že jde správnou cestou, která se musí přes dílčí neúspěchy v konečném efektu vyplatit.

Tichá voda banky mele

Od svých nejbližších přátel z profesionálního okruhu se liší tím, že při hře téměř nekomunikuje. Phil není u stolu příliš zábavným společníkem. Bez jeho velkých sluchátek, které eliminují všechny okolní zvuk, ho u stolu téměř nenajdete. Jeho iPod jej dokonale chrání od všech rušivých vlivů a udržuje ho v dokonalé koncentraci na hru. Několikrát potvrdil v různých rozhovorech, že bez dokonalé koncentrace prostě nedokáže hrát. Jeho klíč k úspěchu tkví v naprosto maximální koncentraci a sledování i těch nejmenších a sotva postřehnutelných detailů. Jakmile se přistihne při tom, že není schopen se maximálně soustředit, raději hru elegantně opouští.

Jako většina světové špičky se Phil i s manželkou, svou láskou ještě ze středoškolských let, brzy odstěhoval do Las Vegas. Hlavním důvodem stěhování nejlepších hráčů do Las Vegas je to, že jenom tady mohou téměř denně hrát o částky, které se nikde jinde na světě na pokerových stolech neobjevují. Phil to pochopil velmi brzy a zákonitě se připojil ke skupině sdružené kolem Doylea Brunsona, Jeniffer Harman, Chipa Reese a dalších, která hraje v uzavřených VIP saloncích hotelu Bellagio opravdový high-stake poker, kde základní sázky v jednotlivých partiích dosahují hodnoty i 100 000 USD.

Proč je Phil Ivey momentální světová jednička? Je totiž hráčem, kterého za nejlepšího považují právě jeho protihráči a konkurenti. A nedali to najevo v nějaké anketě. Vyjádřili to tím, že mu na několik dnů světili jako nejlepšímu z nejlepších svých několik milionů, protože věřili, že jsou v těch nejlepších rukách!

O desítkách milionů dolarů, které se v Las Vegas točily v uzavřené hře začátkem letošního roku, o tom, jak Phil Ivey zachraňoval finance i čest profesionálních hráčů a jak vyhrál během pouhých tří dnů neuvěřitelných 16,5 milionu, se však dočtete až v dalším pokračování.

Zatím zpět na zem a hodně štěstí v tom našem malém, poctivém pokeru:-)

[Phil Ivey: kdo je víc? - 2. díl](#)



Za několik týdnů uplyne rok od největší pokerové partie všech dob. Partie jako z pera hollywoodských scénáristů. Partie o nervech z ocele, milionech dolarů, jednom pádu a jednom těžko opakovatelném triumfu. Ale narozdíl od filmového příběhu s párem hvězd stříbrného plátna seděli proti sobě dva velcí hráči - Andy Beal a Phil Ivey.

Ještě než se přeneseme zpět v čase do uzavřených prostor hotelu Wynn, abychom alespoň pomyslně proklouzli za záda ochranky do přísně střeženého VIP salonku, kde se celé drama odehrávalo, povězme si něco víc o Andrew Bealovi.

Bezpochyby se jedná o velmi zajímavou postavu a to nejen z hráčského hlediska. Tento miliardář je jedním z těch, kdo své peníze opravdu vydělal naprosto sám, začínající od nuly, bez pomoci rodičů či cizího kapitálu. Svůj první dům koupil jako devatenáctiletý mladík za 6 500 USD a začal ho okamžitě pronajímat za 119 dolarů měsíčně. A během následujících let vybudoval doslova impérium, postavené na obchodě s nemovitostmi a bankovnictví. Když bylo na začátku 90. let jasné, že Andy už chudým neumře, začal se věnovat i jiným zálibám, než jen vydělávání peněz.

Vypracoval svou vlastní matematickou teorii a vzápětí nabídl veřejnosti 100 000 USD za její potvrzení či vyvrácení. Ale hlavně začal pravidelně navštěvovat Las Vegas. Jeho vášní byl především blackjack a jako ve všem byl i v hazardu brzy velmi úspěšný. Andy chtěl být vždycky nejlepší a v hraní chtěl vždycky vyhrát peníze, proto se naučil v blackjacku, jinak hře založené na štěstí, karty počítat. To mu sice začalo přinášet nová a nová vítězství a finanční zisky, ale také první zakázky vstupu do předních Nevadských kasin. Tato informace se ve městě hazardu brzy rozkřikla a bylo jen otázkou času, kdy Andy v Las Vegas v podstatě dohrál.

I to byl důvod k tomu, že se začal intenzivně zajímat o poker. Velmi brzy se díky své pílí a houževnatosti vypracoval na úroveň, která mu dovoľovala zasednout k jednomu stolu i s mnohem zkušenějšími hráči. Jak postupně vylepšoval svou hru, začal se pomalu dostávat do problému, s kým vlastně hrát, protože ho jako většinu velmi bohatých lidí neuspokojovalo hrát o běžné částky. A tam někde je i začátek našeho příběhu o největší partii všech dob. Andy totiž neměl na vybranou a pokud chtěl hrát o opravdu velké peníze, musel kontaktovat „Korporaci“. Korporací je v Las Vegas obecně označována skupina profesionálů sdružená kolem Doyle Brunsona, která hrává pravidelně limit hold 'em o nejvyšší možné částky. S nikým jiným na světě Andy high stakes hrát nemohl, ledaže by to byl sebevrah, kterému je naprosto jedno, že přijde lehce o pár milionů dolarů.

Doyle Brunson na jeho nabídku přistoupil a kolotoč peněz se mohl začít pomalu roztáčet. Nikdo tenkrát ještě netušil, jakých šílených obrátek může dosáhnout. Korporace začala pravidelně prověřovat Andyho hráčské schopnosti a základní sázky se postupně navyšovaly. A Andy byl velmi schopný a učenlivý. Při jeho návštěvách Las Vegas ho postupně prověřili i ti nejlepší z nejlepších. Začátkem loňského roku už proti Bealovi hrávala jen opravdová smetánka (Doyle Brunson, Todd "Darkhorse" Brunson, Ted Forrest, Jennifer Harman, Howard "The Professor" Lederer, Phil Ivey, Gus Hansen a Barry Greenstein) a po vzájemné dohodě se blindy dostávaly občas až na hodnotu 100 000/200 000 USD!

Ač to zní jakkoliv neuvěřitelně, Andy byl schopný proti výkvětu světového pokeru nejen obstát, ale i tvrdě záuťčit. To, že se blíží něco naprosto mimořádného, dobře vycítil další úspěšný podnikatel, Steve Wynn, který pro tyto šílené partie přetáhl Andyho Beala a Korporaci z tradičního Bellagia do své chlouby, nejnovějšího a nejmodernějšího vegasského hotelu Wynn, aby tím ještě zvýšil jeho prestiž. Pod přísným dohledem se všichni zúčastnění vrhli do nejšílenějšího pokeru, který se ve světě kdy hrál. Andy neměl svůj den 5. února 2006, kdy při nejvyšších sázkách prohrál poměrně lehce 3,3 miliony USD a Las Vegas pouští chvatně a velmi zatrpklý. Ale jen na několik dnů.

Hned na následující týden sjednal s Korporací nové kolo limit hold 'em s až stotisícovými základními sázkami. A tehdy šokoval celý pokerový svět, když v nekonečných partiích mezi 12. a 15. únorem doslova obral nejlepší světové profesionály o více než 13,5 milionu dolarů! Skupina kolem Doyle Brunsona byla totálně zaskočena. Většina z hráčů přišla o skutečně velké peníze, ale to největší ranou byla pošramocená pověst a silně nabourané ego „neporazitelných“.

Ihned poté, co se Andy Beal vrátil triumfálně do Dallasu, začala Korporace vyjednávat o možnosti dalšího setkání, ale moc šancí na opakování se Doyle Brunsonovi nedávaly. Andyho program byl v té době již hodně nabitý a všichni ho chtěli nechtěli museli akceptovat. Přece jen se nejednalo o pokerového profesionála, ale především o podnikatele a mocného finančníka. Ale Andy nakonec přece jen svolil, i když pod poněkud zvláštní podmínkou. Jako milovník heads-up pokeru si vyžádal partii pouze proti jedinému hráči, který měl Korporaci zastupovat hned v nejbližším možném termínu. A tak se zrodilo největší pokerové klání všech dob. Partie, která byla pro ambiciózního Andyho Beala na dlouhou dobu poslední, partie, která zachránila Korporaci profesionální čest a partie, která nepřímou určila nejlepšího hráče světa současnosti.

Korporace dobře znala Andyho přednosti v heads-up pokeru. Beal byl touto variantou doslova posedlý a dokázal ji poctivě trénovat celé hodiny s použitím speciálních analytických a matematických metod. Hodně pracoval na tom, aby byl pro ostatní

hráče co nejméně čitelný, aby odstranil i ty nejmenší emoční projevy, které by mohly jeho protivníkovi ulehčit hru a strategii. Svá rozhodování v jednotlivých sázkových kolech oznamoval naprosto stejným hlasem, stejným způsobem a šel dokonce tak daleko, že se pomocí stopek naučil hlásit své sázky v naprosto stejných časových intervalech. Pro Korporaci bylo proto nezbytné vybrat ze svého středu toho nejlepšího. Někoho, kdo nepodlehne tlaku odpovědnosti, někoho, kdo je dostatečně silný a odolný, kdo se dokáže dlouhé hodiny maximálně koncentrovat, někoho, kdo se dostane do hlavy Andyho Beala.

A tím vyvoleným se stal Phil Ivey. A v ten okamžik se stal i nekorunovaným pokerovým králem současnosti. Náš příběh skončil 23. února 2006. Andy Beal zcela vyčerpaný rezignoval po třech dlouhých dnech, kdy se v šíleném tempu přehazovaly po stole žetony s desetitisíčovými hodnotami v limit hold ´em 30 000/60 000 a posléze už 50 000/100 000. Po tři dny vynášel personál a dealeri hotelu Wynn tajné informace z partie, která by byla pravděpodobně jedním z nejsledovanějších televizních přenosů všech dob. Ale její kouzlo spočívalo právě v tom, že nešlo o mediální show, nešlo o vysílací práva, komentátory a loga sponzorů. Šlo o poker v té nejčistější podobě, šlo o souboj dvou velkých hráčů. Jeden z nich se do světa pokeru po této zdrcující zkušenosti už možná nikdy nevrátí a jednoho z nich čeká pravděpodobně kariéra, které přepíše jednu pro vždy pokerovou historii.

V těch třech únorových dnech vyhrál Phil Ivey Korporaci 16,6 milionu dolarů. A buďte si jistí, že je dnes připraven vyhrát jakoukoliv částku proti komukoliv na světě!

[John Juanda: tichý profesionál](#)



Známý také jako „profesionál profesionálů“ a pro své příjemné vystupování má přezdívku „Mr. Nice Guy“. Je většinou svých kolegů označován za jednoho z nejlepších turnajových hráčů současnosti v mnoha variantách pokeru. Za zhruba deset let, co hraje profesionálně, vydělal jen na turnajích přes 6.800.000 USD.

Cesta do USA

John Juanda se narodil 8.7. 1971 v Medanu v severní Indonésii. Říká, že je to oblast Sumatry, odkud pochází ta nejlepší káva. Ačkoli vyrostl v Indonésii, má čínský původ. Jako prvorozený syn měl řadu privilegií a to mu také později pomohlo dostat se do Spojených států. Do USA se dostal v roce 1990, kdy nastoupil na Oklahoma State University. Později se odstěhoval do Seattlu. Na škole byl hvězdou v běžích od 200 do 5000 metrů (tři roky ho nikdo neporazil). Měl tehdy jako brigádu prodej biblí jako podomní prodejce. Ačkoli říká, že je celoživotním buddhistou, získal ocenění za prodej biblí.

Pokerové začátky

Jeho první seznámení s pokerem proběhlo při letu do USA v roce 1990. Jeho kamarád vyndal balíček karet a naučil ho základy hry a také pořadí výherních kombinací. Hned první kombinaci do rukou dostal Royal Flush a byl z toho velmi překvapen a nemohl uvěřit, že by měl takové štěstí. Stejně tak protihráč měl Royal Flush. Kamarád mu potom prozradil, že karty namíchal před touto první hrou. Než letadlo přistálo, naučil se Juanda základy pokeru a již svého soupeře porážel.

S pokerem začínal na menších turnajích v Los Angeles s nízkým buy-in mezi 50 – 300 USD. Úplně první výhry dosáhl 3.8. 1997 na turnaji 100\$ Limit Hold ´em v Los Angeles a získal 14.440 USD. Už v roce 1999 se mu podařilo dostat se na turnajích WSOP dvakrát na final table. A výhry se začaly závratně stupňovat: 15.12. 2000 na turnaji 2000 United States Poker Championship vítěz a získává 159.000 USD. O několik měsíců později, 11.4. 2001 získal svojí tehdy nejvyšší výhru v turnaji \$5.000 Championship No Limit Hold ´em The Second Annual Jack Binion World Poker Open v Tunice, a to 283.240 USD.

Vítězství v turnajích WSOP

Další úspěchy na sebe nedaly dlouho čekat, na turnaje WSOP se po úspěšném začátku v roce 1999 stále vrací a v roce 2002 se dočkal svého prvního náramku pro vítěze turnaje WSOP. V sezóně 2002 to byl turnaj v méně známé pokerové variantě \$1500 Triple Draw Lowball Ace to Five. Získal 49.620 USD. V tomto ročníku se mu podařilo být na Final Table v turnajích WSOP hned 4x. Nejen ve zmiňované variantě Triple Draw Lowball Ace To Five, ale také v turnajích 7 Card Stud Hi-Lo, Pot Limit Hold ´em a Limit Hold ´em.

Další dva náramky pro vítěze turnajů WSOP získává v následujícím ročníku 2003. Na turnaji \$2500 Seven Card Stud Hi-Lo Split 130.200 USD a \$2500 Pot Limit Omaha 203.840 USD. Celkem k dnešnímu dni má 38 umístění In Money na turnajích WSOP. Nejlépe v hlavním turnaji (Main Event) skončil 31. a to v roce 2005.

V roce 2002 ho časopis Card Player Magazine označil za „Tournament Champion of the Year“ (Turnajový šampión roku). V letech 2001 byl vždy na druhém místě v hodnocení tohoto prestižního časopisu jako „Player of the Year“ (Hráč roku). Má také tři ocenění „Best All-Around Player“.

Ostatní turnaje

Na konkurenční sérii WPT dosud žádný titul nezískal, ale na Final Table se umístil hned 6x (1x 2., 1x 3., 1x 4., 2x 5. a 1x 6. Umístění In Money 14x.

Byl několikrát hostem televizní série Poker After Dark. (Hráno jako Short Handed turnaj pro 6 hráčů, vítěz bere všechno). Tam jednou zvítězil a získal 120.000 USD. V jednom dílu této řady turnajů jsem ho mohl sledovat a jeho analytická, klidná a bezchybná hra je opravdu zážitek. Když připočtu ještě vystupování u stolu (protiklad takových bláznů jako Hevad Khan, Mike „The Mouth“ Matusow nebo Humberto Brenes), tak kdybych měl osobně vybírat nějakého profesionála jako soupeře, byl by to právě Juanda.

Z řady jeho úspěšných turnajů musím uvést vítězství 9.11. 2004 na PPT World Poker Finals v Mashantucket, tam v Heads Up porazil Švýcara Chrise Biglera a získal 225.000 USD. V roce 2004 se dostal hned 15x na Final Table v různých turnajích.

V listopadu 2005 byl hostem v Monte Carlu, na řadě různých turnajů. Téměř půl milionu dolarů vyhrál v Monte Carlo Millions Consolation Tournament. Byl šestý na Monte Carlo Main Event a 2. ve Full Tilt Poker.net Invitational Live From Monte Carlo, (tam ho překonal jen Phil Ivey).

Juanda vyhrál 1.000.000 Australských dolarů (asi 733.000 USD) na Crown Australian Poker Championship ve variantě Speed Poker. (Tam má každý hráč na rozhodnutí jen 15 sekund). Tam mu byl finálovým soupeřem Jeff Lisandro.

Kromě úspěchů na turnajích WSOP se stal šampiónem také na následujících prestižních turnajích: Jack Binion World Poker Open, Hall of Fame Classic, Four Queens Poker Classic, World Poker Finals, Legends of Poker, California State Poker Championship a L.A. Poker Classic.

Pozorování protihráčů

Jeden z klíčů k úspěchu, byla ze začátku jeho kariéry neznalost angličtiny. Juanda vysvětluje, že když se dostal do USA, pomohla mu se „čtením“ soupeřů při hře. Když na něho někdo mluvil a on nerozuměl, sledoval jeho pohyby těla a tváře a snažil se rozpoznat, co soupeři říkají. Tato vlastnost není prý důležitá jen u pokeru, ale i v normálním životě: „Je to jako v kině, když studujete postavy, kdo je kladná a kdo záporná postava ve filmu.“

John Juanda říká, že hraje hodně startovních kombinací. Pozorování oponentů je prý ale zásadní: „Nejdůležitější věc je sledovat soupeře, to dělá hráče jako Phil Ivey a Chris Ferguson tak dobré.“

Také říká, že málo kdy se vrací do hry s rebuy, buď prostě vyhraje, nebo jde domů.

V jednom interview pro Poker Player Magazine řekl: „Rada pro začínající hráče: hrajte raději hry s nižším startovním, vybudujte si sebejistotu a bank, a pak se teprve pouštějte do velkých her.“

JJ: „Snažím se co nejvíce vyhrávat, ale respektuji každého, s kým hraju. Když prohraju, nejsem rozčilený.“ Pro Juandu je příznačné gentlemanské vystupování u stolu, sebekontrola a chování dosažené s pomocí buddhismu.

John vysvětluje, že když hrajete poker na nejvyšší úrovni, není důležité, jaký druh konkrétně to je, ale když porazíte protihráče psychologů, nemají šanci vyhrát.

Hráči o Juandovi...

Daniel Negreanu, který se s Juandou seznámil na začátku jeho kariéry v roce 1996, vypráví: „Johnova úžasná vlastnost je hospodaření s penězi. Když jsem za ním někdy přišel, že jsem prohrál peníze a chtěl si půjčit, tak on se vždy ptal, jak se to stalo, že jsem prohrál a pak mi vysvětloval, kde jsem přesně udělal chybu.“ Někdy mu také spolu s Allenem Cunninghamem říkali „Papa John“, protože měl vždy chuť je poučovat.

Negreanu se o Juandovi vyjádřil jako o nejvíce podceňované a opomíjené superstar současnosti: „Bez pochyb, Juanda je nejúspěšnější turnajový hráč na světě posledních 5 let.“

[Howard Lederer: pokerový profesor - 1. část](#)



Howard Lederer. "Profesor", "Bubba" a poté co zhubnul i "Bub". Pokerový profesionál, komentátor, autor naučných videí pro hráče a pořadatel kempů. Tento nesmírně odhodlaný a soutěživý chlapík má doma již 2 náramky z WSOP. V turnajích vydělal přes 3 miliony USD a již deset let hraje úspěšně High Stakes Poker, v němž nastřádal mnohem víc.

Rodina "gamblerů"

Roku 1964 se v městečku Concord ve státě New Hampshire v USA narodil malý Howard Lederer. Jeho rodina byla založena nejen akademicky, ale také byla poměrně zatížena na hazard. A tak byl mladíček vtažen do tajů mnoha her. Jeho rodiče chtěli trávit co nejvíce času s dětmi a právě hraní karet, šachů či backgammonu patřilo mezi oblíbené způsoby, jak udržet všechny pohromadě.

První soupeř: otec

Howardův otec, Richard Lederer, byl spisovatel, jazykovědec a učitel. Právě on nejvíce povzbuzoval a podporoval svého syna a jeho zaujetí pro hru. Byl to jeho první opravdový protivník. Společně sváděli vášnivé bitvy bez slitování, jako by ani nebyli příbuzní. Díky talentu žák svého učitele začal porážet a jeho první cíl tak byl splněn. Howard dodnes věří, že ho táta nikdy nenechal úmyslně vyhrát.

Od šachovnice ke kartám

Po dostudování střední školy se přestěhoval do New Yorku, kde navštěvoval prestižní univerzitu Columbia. Byl zde však ještě jeden důvod k stěhování. Howard se těšil nadání v šachu. Patřil mezi velké talenty a tak začal navštěvovat herny, jichž je v tomto městě početně. A právě tam propadl kouzlu hry, jež se nazývá poker. Dva roky ho intenzivně trénoval, trávil u něho většinu svého času, někdy i 80 hodin za týden. Stejně jako drtivá většina dnešních profesionálů v začátcích hodně prohrával, avšak díky svému odhodlání se to brzy změnilo.

Mayfair Club

Když začal Howard pravidelně vyhrávat, našel si jiný dočasný "příbytek". To bylo období, v němž se nejvíce naučil. V tento čas se začala rozvíjet nová varianta Texas Hold'em No Limit. A právě skupinka návštěvníků Mayfair klubu s ní experimentovala mezi prvními. Strávili u ní obrovské množství času. A to nejen hraním, ale také diskutováním a plánováním strategií. Klub se pak stal vlajkovou lodí této varianty nejen v největším městě USA. Ze známých hráčů zde získávali zkušenosti třeba Dan Harrington (vítěz hlavního turnaje WSOP 1995), Steve Zolotow (2 náramky WSOP) a Erik Seidel (8 náramků WSOP). Poslední zmiňovaný patří mezi nejvíce respektované hráče dle našeho rodáka z Concordu.

První triumfy

Prvním vyhraným turnajem byl Limit Hold'em na 7th Annual Diamond Jim Brady. Stalo se to 15. srpna roku 1991. Lederer vyhrál sice jen 41 tisíc dolarů, ale připsal si skalp Men Nguyena, jenž skončil osmý. Dalšími výhrami skončila jeho účast v sérii Hall of Fame Poker Classic v roce 1994. První úspěch si zde připsal v turnaji No Limit Deuce to Seven Draw \$2.500. O rok později titul na soutěži Hall of Fame Poker Classics úspěšně obhájil a opět to bylo v turnaji No Limit Deuce to Seven Draw.

Sestry

Pro rodinu Ledererů je typická také soudržnost. A tak velký bráška začal učit umění pokeru i svou mladší sestru Annie, kterou však u pokerových stolů nehledejte pod příjmením Lederer, ale Duke. Ano, Annie Duke je Howardova sestra. Traduje se, že spolu hráli celé dny a večery, aby sestra získala tolik potřebné zkušenosti. Nakonec to netrvalo dlouho a díky svému úsilí a pomoci od sourozence se z ní stala profesionálka. V roce 2002 se o Annie otřela hvězda pokeru. Daniel Negreanu pronesl nevhodné komentáře jejím směrem. Odpověď na sebe nenechala dlouho čekat. Howard se své sestry zastal a veřejně Daniela zkritizoval, ten se později omluvil a z těch dvou se stali dobří přátelé.

Katy, Howardova druhá sestra, sice zkoušela tuto karetní hru také, ale proslavila se něčím jiným. Talentovaná byla po otci a tak psala poezii. V jedné knize se zaměřuje na vyrůstání v rodině plné hazardu. Pokud byste o ni měli zájem, nazývá se Poker Face: A Girlhood Among Gamblers a Katy za ní získala hned několik ocenění. Mezi jinými si ji prestižní časopis Esquire zvolil za jednu z nejlepších v roce. Kniha se soustředí hlavně na její někdy nefunkční vztahy s rodiči a sourozenci.

Las Vegas

Obdivovateli filmů Stanleyho Kubricka začínal být Big Apple těsný. Protože když vyhrával, žádné závratné částky to nebyly. Tehdy se ho zmocnila touha posunout se o úroveň výše. A tak se v roce 1993 přestěhoval do města plného jeho lásky - hazardu. Začal žít v Las Vegas a vyhledával zde High Stakes cash games. Město se mu tak zalíbilo, že v něm zůstal dodnes.

World Series Of Poker

Poprvé se turnaje WSOP Howard zúčastnil ve svých 23 letech v roce 1987 a hned při své premiéře skončil in-money. Byl to turnaj Limit Hold'em \$1.500 a "Bubba" získal za své 13. místo dvojnásobek startovního. Porazil přitom legendu, Stu Ungara, a to nemůže říct mnoho lidí. Prozatím své nejlepší umístění v hlavním turnaji WSOP udělal „Profesor“ v tomtéž roce jen o pár dní později. Skončil na skvělém pátém místě a připsal si výhru 56 250 dolarů. Toho roku triumfoval poprvé v hlavní soutěži Johnny Chan, jenž si to zopakoval i o rok později.

Svůj první zlatý náramek vyhrál v roce 2000 na turnaji WSOP Limit Omaha Hi/Lo \$5.000. V heads-up narazil na dnes již silného soupeře, jímž byl Allen Cunningham. V té době to však byl Allenův první final table, a tak s tímto mladíčkem, neměl ostřílený profík velké problémy, zvláště, když byl chipleader. Howard Lederer vyhrál svůj první titul na největším pokerovém turnaji světa, a to na devatenáctý pokus. Odměna? 198 tisíc amerických dolarů.

Druhé vítězství přidal o rok později v No Limit Deuce to Seven Lowball \$5.000. U finálového stolu si zahrál i se svým přítelem z Mayfairu, Erikem Seidelem. V souboji jeden na jednoho se pak potkal s Freddyem Deebem, jenž už zde také jednou

triumfoval. Lederer nenechal nikoho na pochybách a vyhrál. Po turnaji řekl: "Deeb byl pro mě výzvou. On je v turnajích velmi dobrý, obzvláště, když má dostatek žetonů." Nakonec všechny žetony pobral právě "Profesor" a získal tak 165 870 dolarů.

Celkově jenom na turnajích World Series Of Poker vyhrál doposavad Howard Lederer přes milion dolarů.

Howard Lederer: pokerový profesor - 2. část



Howard Lederer. "Profesor", "Bubba" a poté co zhubnul i "Bub". Pokerový profesionál, komentátor, autor naučných videí pro hráče a pořadatel kempů. Tento nesmírně odhodlaný a soutěživý chlapík má doma již 2 náramky z WSOP. V turnajích vydělal přes 3 miliony USD a již deset let hraje úspěšně High Stakes Poker, v němž nastřádal mnohem víc.

World Poker Tour: Season 1

Říká se, že WPT Howarda Lederera natolik uchvátila, že právě díky ní přisedlal z cash games na turnaje. Ohromným úspěchem skončilo hned první Howardovo tažení sérií WPT. V hlavním turnaji se startovním 10.000 USD na World Poker Finals 2002 porazil všech 88 soupeřů. A byli to soupeři těžcí. Patřil k nim Andy Bloch i jeden z nejlepších současných hráčů, Phil Ivey. Ten se také stal v průběhu klání chipleaderem, „Bubbovi“ však chodily karty a Ivey skončil na bramborové příčce. Toto vítězství patří mezi nejcennější, jakých kdy Howard Lederer dosáhl - dostal za něj také náležitou odměnu 320.400 dolarů.

Howard vyhrál i WPT turnaj \$ 5.000 Limit Hold'em na Poker Million II v březnu 2003. Soupeřem mu byl i 21letý student Daniel Coupal, Kanadčan s českými kořeny. Nejmladší hráč turnaje zahrál all-in s 7-5 a právě Lederer ho vyřadil ze hry a Coupal skončil šestý. Poté Howard vyřadil ještě další dva soupeře a v heads-up proti němu seděl Chip Jett. Howard dostal 10-8 a protivník K-2. Na flop přišlo 10-8-K. Jett vsadil, ale díky dorovnání profesora mu to nebylo nic platné. Potom přišla nic neřešící 7 a Q, což znamenalo další triumf na WPT pro Lederera a odměnu 289.150 dolarů.

První série WPT byla pro Profesora ohromně úspěšná. Na výročních cenách WPT 2003 dokonce získal cenu pro hráče roku. V dalších ročnících série WPT, však už tento úspěch nezopakoval.

Andy Beal

Obyvatel Las Vegas si klání o velké peníze skutečně zamiloval. A to se mu samozřejmě jednou vymstít muselo. Patřil totiž do skupiny profesionálů, jenž se utkali proti texaskému miliardáři Andy Bealovi. Tato neslavně známá "korporace" nebo "syndikát", jak se jí přezdívalo, sdružovala taková esa jako Doyle Brunson (10 náramků WSOP), Ted Forrest (5), Phil Ivey (5), Chau Giang (3), Jennifer Harman (2) a nechyběl ani "Profesor". Howard prohrál asi 2 miliony dolarů a byl kvůli tomu obrovsky zklamaný. Tvrdil, že za jeho porážkou stojí pouze špatné karty, jež mu chodily. S Andym si pak zahrál ještě třikrát a pokaždé vyhrál. V roce 2004 ho dokonce "okradl" o sumu přesahující 9,3 milionů dolarů. Tím se revanšoval, ovšem obrovská porážka mu musela zůstat v mysli dodnes.

Cheeseburger za 10 000 dolarů

Dlouhou dobu trpěl Howard Lederer obezitou. Doyle "Texas Dolly" Brunson mu proto, jak vypadal, vymyslel přezdívku "Bubba". Lederer podstoupil operaci, jejímž cílem bylo zmenšit žaludek, aby si váhu snížil. Aby si váhu udržel pravidelně chodí běhat a hraje basketbal. Díky této skutečnosti mu byla jeho přezdívka zkrácena na pouhé tři písmena - "Bub".

K udržení zdraví mu také pomohlo, že byl vegan. Tuto svoji zásadu však nejméně jednou porušil. Jeho kolega David Grey se s ním totiž ve věru hry vsadil o 10.000 USD, že nesní maso. A tak si Howard poručil cheeseburger a snědl ho, čímž donutil Greye peníze vyklopit.

Komentátor

Lederer není jen zdatným hráčem, ale i výborným komentátorem. Ve své domovské poker herně - v níž hraje i Phil Ivey - poskytuje své analýzy a komentáře v sekci "Learn from the Pros" (učte se od profíků). A komentuje také dění na Poker Superstars Invitational Tournament.

"The Professor"

Díky výborným výkonům na postu komentátora, provozování naučných kempů, také kvůli vydání instruktážního videa a v neposlední řadě zásluhou jeho stylu hry, jímž je znám, mu byla přidělena přezdívka "The Professor". Jeho vystupování k tomu opravdu svádí. Všechny své situace pečlivě analyzuje a rozvažuje. U stolu vystupuje klidně, k čemuž přispívá i fakt, že aplikoval do pokeru zvláštní prvek - zen, který vychází z filosofie zen buddhismu.

Učte se od něj

Pokud byste chtěli znát některé ze strategií tohoto obdivovatele Chipa Reese, není nic snazšího, než si koupit Howardovo instruktážní video - Secrets of No Limit Holdem. Howard také hostuje v pořadech Poker Superstars a Poker: Learn from the Pros vysílané americkou televizní společností FOX. To je však pouze základ, pokud byste se do pokeru chtěli opravdu ponořit, přihlaste se na Howard Lederer Poker Fantasy Camp.

Co bude dále?

Hráč, k jehož oblíbeným soupeřům patří Doyle Brunson či Phil Ivey, se chce nadále zlepšovat. Má před sebou jeden velký cíl - výhru na hlavním turnaji WSOP. Zatím ho můžete potkat na No Limit turnajích s vysokým startovním nebo při cash games s vysokými sázkami. Teď se ale pravděpodobně zaměří více na turnaje, protože jsou podle jeho názoru napínavější a zábavnější.

Nyní si žije v Las Vegas se svoji manželkou, synem Mattim a třemi psy. A pokud by se náhodou nudil má v tomto velkoměstě spoustu možností co dělat. Třeba si zajde na své oblíbené Grateful Dead, protože jejich koncertů zatím viděl "pouze" přes 125. Howard je také milovníkem rapové hudby a zapáleným hráčem golfu.

Michael Mizrachi: pokerová drtička - 1. díl



Někteří hráči hrají poker, protože milují vyhrávat peníze. Pak tu jsou tací, kteří vyhrávají peníze, protože milují poker. A právě mezi ně se řadí i Michael Mizrachi, další mladíček na dráze profesionálního hráče pokeru, jenž se po prolomení online hry, rozhodl zaútočit na nejvyšší příčky i v živé hře. Dámy a pánové, The Grinder je tu!

Michael se narodil v roce 1981 a spolu se třemi bratry vyrůstal v Miami na Floridě. Pochází z tradiční židovské rodiny, kde se klade důraz na rodinné štěstí a pohodu, a kde nikdo nikoho nebrání při cestě za něčím, co ho opravdu baví. Takže není divu, že další dva Michaelovi sourozenci jsou také profesionální hráči pokeru. A všichni mají kupodivu největší podporu od jejich mamky. Michael o ní často říká: "Je to ta nejlepší máma na světě, je jako nejlepší kamarád a zároveň pokerový hráč, což mě strašně baví."

Když Michael dospíval, chtěl být doktorem, ale trápily ho vyučovací hodiny, které mu zabíraly čas, který by mohl trávit u pokeru. Dále doslova nesnášel včasné vstávání, když nevypil pět red-bullů, nebyl ve své kůži. A proto se rozhodl nakonec školy nechat a začít se pokeru věnovat na plný úvazek.

Pokerové online začátky

Vůbec první, kdo mu ukázal poker, byl jeho starší bratr Robert, který již byl celkem úspěšným hráčem. Když bylo Michaelovi 16 let, přivydělával si jako číšník, ale za nedlouho zjistil, že je pro něj víc výnosné hrát poker. S bratrem spolu sice rozebírali jednotlivé hry, ale jak sám říká, všechno se učil sám. Nikdy mu Robert neradil jak hrát, neměl nikoho, kdo by na něj dohlížel a nikdy nepřečetl žádnou knihu o pokeru.

Když začínal, hrával každé dvě karty, které mu byly rozdány a když s některými prohrál, tak poté hodiny seděl a rozebíral situaci, proč se tak stalo. Čas, který věnoval rozboru vlastních proher a chyb, mu pomohl nastřádat velký herní bank a naučit se několik různých strategií, jak hrát proti odlišným typům hráčů.

Ve 21 letech hrál Michael jediné online \$5-10 Limit Holdem, později přesídlil na \$30-60 a \$100-200 Limit Holdem. Zajímavé je, že když se rozhodl přemístit na vyšší limity, nikdy neutrpěl tak výraznou prohru, aby se musel vrátit zpět na limity nižší. Postupem času získal slušnou reputaci v online hernách a právě v tuto chvíli si sám dal přezdívku The Grinder (drtič).

The Grinder je v pokeru označení pro hráče, který moc neriskuje - vyhraje jen o něco málo více, než prohraje. A právě to se rozhodl Michael změnit. Podle něj je to někdo jako pit bull, který neustále útočí na své soupeře, nahlodává jejich sebevědomí a nakonec si vezme jejich žetony. „Chci lidem vnutit to, aby si mysleli, že jsem špatný a agresivní, a potom jim vezmu celý jejich stack“, doslova popisuje Michael.

Narození syna a přechod do živé hry

Když se Michael stal úspěšný a známý v online pokeru, dostal chuť předvést své umění i ve hře živé. S přechodem na živou hru si ale počkal do roku 2004 než se mu narodil syn Paul. Ovšem Michael zjistil, že se bude muset poker trochu přeučit. Zvyklý z online pokeru byl najednou překvapen, jaké možnosti ukrývá hra naživo. Proto začal znovu na nižších limitech, učil se číst soupeře, kontrolovat své emoce a až tehdy, kdy se cítil připravený, pohnul se výše a výše.

Po několika měsících získal ohromné čtecí schopnosti soupeřů a stal se specialistou na hru po flopu. Sám věří, že na flopu dokáže přehrát kohokoli: „Viděl jsem spousty flopů a vím, jak zahrát téměř jakékoli karty v jakékoli situaci. Vždy se snažím pozorovat, kdo a jak často vstupuje do hry a to mi dává představu o tom, jaké karty asi drží. Kdy kdo navyšuje z pozice, kdy kdo mimo pozici, proč a kdy někdo navyšuje z bludů ve fázi turnaje, ve které se zrovna nacházíme.“

Jeden z amerických novinářů popsal Michaelův agresivní styl slovy: „Když do hry jen limpnete, tak vás potrestá, když navýšíte, tak vás jednoduše znovunavýší a když na něj zahrajete na flopu, tak vás vystaví all-in.“

„Hodně knih praví, nehrajte proti hráčům s velkým stackem, já hraju, v jejich hlavách se najednou začne honit něco jako - nemůžu uvěřit, že proti mně hraje - a občas položí a začnou hrát opatrněji“, tvrdí také Michael a přidává: „Mám pocit, že se mě ostatní hráči začínají bát, nechtějí se se mnou pustit do hry, vyloženě čekají na hodně silné kombinace, aby se se mnou odvážili vůbec pustit do boje!“

World Poker Tour

V lednu roku 2005 Michael vstoupil do turnaje WPT World Poker Open a dostal se až na final table. Nakonec v konkurenci známých hráčů Daniela Negreanu a Scottyho Nguyen skončil pátý a odnesl si výhru \$288.000. O pouhých několika týdnech později vyhrál L.A. Poker Classic, další ze série turnajů WPT, když porazil celý finálový stůl, zahrnující i hvězdy jménem Ted Forrest a Erick Lindgren. Za tuto výhru si na účet připsal \$1.860.000. Ve čtvrté sezoně WPT (2005-2006) Michael vyhrál Borgata Poker Classic, kde inkasoval \$1.170.000 a na finálovém stole se opět utkal s Erickem Lindgrenem a také skončil druhý na World Poker Open za Scotty Nguyenem a připsal si \$566.000. Celkem má Michael z okruhu WPT 2 tituly pro vítěze a 8x skončil na placených místech.

Michael Mizrahi: pokerová drtička - 2. díl



Někteří hráči hrají poker, protože milují vyhrávat peníze. Pak tu jsou tací, kteří vyhrávají peníze, protože milují poker. A právě mezi ně se řadí i Michael Mizrahi, další mladíček na dráze profesionálního hráče pokeru, jenž se po prolomení online hry, rozhodl zaútočit na nejvyšší příčky i v živé hře. Dámy a pánové, The Grinder je tu!

Famous Bellagio Hand

Během Bellagio's Five-Diamond World Poker Classic vyhrál Michael \$2.000 NLHE turnaj a to převážně díky jedné z nejkurioznějších her, která se kdy v pokeru odehrála. Zbývalo posledních devět hráčů a Michael měl ze všech hráčů nejméně žetonů, ale přeto se mu podařilo probojovat mezi poslední šesticí hráčů a pak to přišlo: jeden z hráčů vstoupil do hry s J-J, druhý ho dorovnal s K-K, Michael navýšil s A-A a další hráč (chipleader) šel all-in také s K-K. Všichni tři hráči dorovnali all-in chipleadera, a když karty na stole nepřinesli nic důležitého, vyhrál Michael bank, který mu výrazně pomohl k v konečné výhře v turnaji.

World Series of Poker

V roce 2005 se povedlo Michaelovi vyrovnat dosavadní rekord sedmi umístění na placených pozicích během jednoho ročníku WSOP. Jeho nejlepší umístění na WSOP 2005 bylo 15. místo v turnaji \$2.000 Pot-Limit Omaha a nejvyšší výhra činila \$33.000 za 230. místo v hlavním turnaji.

V roce 2006 se umístil na placených pozicích celkem 3x. Jeho nejlepší umístění bylo 54. místo v \$1.500 Pot Limit Holdem a nejvyšší výhra \$5.800 v \$1.500 No Limit Holdem.

A v posledním ročníku WSOP 2007 se in-money umístil opět 3x. Když nejlepší umístění bylo zároveň i nejlépe placené, a to když si v turnaji \$1.500 No Limit Holdem odnesl za 56. místo téměř \$12.000.

High Stakes Poker

Michael byl také jedním z hráčů, kteří si zahráli ve druhé řadě série High Stakes Poker. Ke stolu zasedl spolu s ním Daniel Negreanu, Mike Matusow, Antonio Esfandiari, Sam Farha, Phil Laak, Daniel Alaei a Fred Chamanara. Ve video ukázce je nastíněn Michaelův agresivní styl hry, když z big blindu navýší se středním párem, jeho soupeřem je Fred Chamanara.

Daniel Negreanu: Poker Kid - 1. díl



Každý ze známých pokerových profesionálů má své fanoušky a také ty, kteří mu nemohou přijít na jméno. Daniel Negreanu, Kanadán s rumunskými předky, patří ke světlým výjimkám. Ačkoli jeho fanklub patří k nejpočetnějším, doposud jsem se nesetkal s nikým, kdo by ho považoval za nepřijemného či kontroverzního hráče.

Cesta mezi profesionály

Daniel Negreanu se narodil 26.7. 1974 v Torontu v Kanadě. Jeho rodiče Constantin a Ann se odstěhovali do Kanady z Rumunska v roce 1967. Původně se věnoval pool biliáru, ale vášeň k hazardním hrám ho dovedla až k pokeru. Kvůli pokeru opustil v 18 letech, těsně před dokončením, střední školu a účastnil se nejrůznějších ilegálních her v Torontu a okolí. Tam se seznámil s Evelyn Ng, která byla jeho dlouholetou partnerkou a také ona se stala profesionální hráčkou.

Když mu bylo 21 let (konečně legální věk pro hraní pokeru v kasinech USA), vydal se do Las Vegas zkusit štěstí s penězi vydělanými v Kanadě. Nejprve se nedařilo podle jeho představ, musel se vrátit a navýšit finance, než dosáhl prvních velkých úspěchů v roce 1997 a prosadil se konečně i na velkých turnajích.

V srpnu 1997 vyhrál svůj první turnaj \$200 Limit Hold'em v Los Angeles se ziskem 18.000 USD. Vyhrál i dva turnaje World Poker Finals. Za první dva roky působení v USA vyhrál šest turnajů. Největším úspěchem byl bezesporu náramek ze série WSOP, který Negreanu získal v roce 1998 v turnaji \$2.000 Pot Limit Hold'em spolu s výhrou 169.460 USD. Stal se nejmladším vítězem této prestižní ceny a tento rekord držel až do roku 2004.

2000-2003 – Jeden z nejlepších...

V roce 2001 na hlavním turnaji WSOP \$10.000 Main Event byl velmi blízko účasti na Final table a nakonec skončil na 11. místě. O rok později mu druhý náramek série WSOP unikl jen těsně a obsadil druhé místo na turnaji \$ 5.000 Omaha Hi/Lo Split a na Final table se dostal na WSOP tento rok ještě jednou. Negreanu jde od vítězství k vítězství a jeho výsledky v letech 2000-2003 jsou vynikající.

Na turnaji \$5.000 Omaha Hi/Lo Split v květnu 2002 mu další z náramků WSOP unikl jen o vlasek, když ho v závěrečném Heads up porazil Mike „The Mouth“ Matusow.

V sezóně 2003 vyhrál Negreanu svůj druhý náramek na turnaji série WSOP: \$2000 S.H.O.E. se ziskem 100.440 USD. (S.H.O.E. je turnaj složený ze čtyř her: S znamená Seven Card Stud, H No Limit Hold'em, O Omaha Eight or Better a E Seven Card Stud Eight or Better. Někdy je tento turnaj označován jako H.O.S.E.). V posledních letech je na WSOP tento turnaj obohacen ještě o hru Razz a při nejvyšším buy-in 50.000 USD patří k nejprestižnějším na světě.

Na turnajích WSOP 2003 byl 3x na final table. Negreanu se vypracoval mezi absolutní světovou špičku také díky preciznímu odhadu protihráčů a dobré strategii. Nedostává se na tilt a jen málokdy přichází o svou věčně dobrou náladu. Myslím, že to je také jeden z receptů na dobrou hru všeobecně.

2004 - nejúspěšnější rok

Absolutně nejlepším ročníkem jeho dosavadní kariéry je rok 2004. Nejen, že vyhrál svůj třetí a zatím poslední náramek na WSOP (6.5. 2004 v turnaji \$2.000 Limit Hold'em se ziskem 169.100 USD), ale byl vyhlášen i nejlepším hráčem roku série WSOP. Podle hodnocení All Time Money List byl tento rok 2. na světě (o rok předtím 32., následující ročník 2005 již nebyl zdaleka tak úspěšný a až v roce 2006 se dostává opět na výsluní a na 17. celkové místo hodnocení WSOP). Hráčem roku 2004 jej vyhlásil i časopis Card Player a televizní stanice ESPN.

Na sérii WPT vede celkovou historickou tabulku (All Time Money List) a tento rok vyhrál dva z těchto turnajů: \$10.000 No Limit Hold'em Borgata Poker Open v Atlantic City (1. 117.400 USD) a \$15.000 No Limit Hold'em Five Diamond Poker Classic v Las Vegas, kde pobral 1.780.218 USD – jeho vůbec nejvyšší turnajovou výhru. Tady v heads up porazil Humberta Brenese a u finálového stolu byli mezi dalšími Jennifer Harman a Johnny Chan.

2005-2006

Nejlepším turnajem roku 2005 se stal \$10.000 The Sixth Annual Jack Binion World Poker Open, Tunica, kde skončil na třetím místě se ziskem 384.322 USD. Nově otevřené kasino The Wynn Las Vegas Resort Casino v roce 2005 najalo Negreana, aby byl jejich ambasadorem.

Po nepříliš povedeném roce 2005 si Negreanu spravil chuť hned v lednu 2006 vítězstvím v turnaji \$10.000 No Limit Hold'em Jack Binion WSOP Circuit Event v Robinsonville a ziskem 755.525 USD (vedlejší turnaj série WSOP, za který ale není udělován tolik ceněný náramek).

V únoru 2006 byl v anketě čtenářů časopisu CardPlayer Magazine zvolen „Nejoblíbenějším pokerovým hráčem“. S tímto prestižním časopisem Negreanu již dlouho spolupracuje a vydal tam přes 100 nejrůznějších článků.

V červnu 2006 skončil druhý v Tournament of Champions v Las Vegas (prize money 325.000 USD). Jeho přemožitel Mike Sexton, známý televizní pokerový komentátor, si odnesl rovný 1.000.000 USD.

Na WSOP 2006 se Negreanu zúčastnil 5 turnajů. Ve všech dosáhl na placené pozice a ve dvou to dotáhl až na finálový stůl. V hlavním turnaji WSOP 2006 skončil na 229. místě, taktéž in-money.

Na další velký úspěch si musel Negreanu počkat až do prosince 2006, kdy se zúčastnil turnaje WPT \$15.000 WPT Doyle Brunson North American Poker Classic v Las Vegas. Z celkového počtu 583 hráčů skončil na 3. místě a připsal si 592.000 USD. Vítězem se stal Joe Hachem (2.207.575 USD).

Daniel Negreanu: Poker Kid - 2. díl



Každý ze známých pokerových profesionálů má své fanoušky a také ty, kteří mu nemohou přijít na jméno. Daniel Negreanu, Kanaďan s rumunskými předky, patří ke světlým výjimkám. Ačkoli jeho fanklub patří k nejpočetnějším, doposud jsem se nesetkal s nikým, kdo by ho považoval za nepříjemného či kontroverzního hráče.

Doba nedávná

V lednu 2007, pouhých 5 týdnů po 3. místě v turnaji WPT, svůj úspěch zopakoval. V turnaji WPT se startovním 10.000 USD na Gold Strike World Poker Open v Tunice skončil druhý a připsal si 502.691 USD.

TV cash games

V televizi vystupuje v nejrůznějších pokerových pořadech jako Late Night Poker, High Stakes Poker a ve všech dosavadních řadách Poker After Dark. V jednom z pořadů High Stakes Poker zaznamenal i jednu ze svých nejbolestnějších proher, kdy proti Gusovi Hansenovi podlehl s fullhousem proti čtveřici.

Chris Moneymaker: muž, který odpálil časovanou nálož



Málokdo udělal pro poker tolik, co Chris Moneymaker. Neznámý amatérský nadšenec, který hrál poker po večerech pro zábavu, se v roce 2003 kvalifikoval na World Series Of Poker (WSOP). Byl to jeho první živý turnaj v životě a Chris ho vyhrál. Porazil celou tehdejší světovou pokerovou špičku a přes noc se stal miláčkem Ameriky.

Tak jsem si v těchto dnech, kdy celý hráčský svět žije v napjatém očekávání partií, které přinese další, v pořadí již 37. ročník World Series Of Poker (WSOP) a o pokeru se tady v Las Vegas mluví doslova na každém kroku, nechtěně vzpomněl na dny, kdy jsem se s touto nádhernou a vzrušující hrou začal poprvé seznamovat. Proklíkal jsem pár odkazů z Google, přelétl očima několik článků, nakoukl do historie, prohlédl pár fotek. Téměř všude jsem narážel na jedno jméno. Na jméno hráče, který se stal pro poker pojmem, aniž by dokázal jen zlomek toho, co cela plejáda hráčů před ním nebo hráčů nové, nastupující generace. Ten muž se jmenuje Chris Moneymaker.

Chris byl přesně to, co světový poker potřeboval. V době, kdy se o závěrečné fáze turnajů začala zajímat televize, v době, kdy mohl divák sledovat nervydrásající souboje s možností nahlédnout hráčům do karet, v době, kdy se pokerové servery začali objevovat jako houby po dešti, začala popularita především Texas Hold'em poměrně rychle stoupat. Ale to, co následovalo v týdnech a měsících po WSOP 2003, nemá pravděpodobně ve světě obdoby v žádném jiném sportovním odvětví.

Počet účastníků WSOP narůstal sice poměrně pravidelně, ale relativně pomalu. Pro srovnání, od roku 1982, kdy v kasinu Binion's usedlo ke stolům tohoto pokerového mistrovství světa 104 hráčů až do roku 1999 (393 účastníků) se každoročně navyšoval seznam hráčů řádově o desítky. Po prvním masovém impulzu, který dal veřejnosti kultovní pokerový film "Rounders", naskočilo toto číslo v roce 2003 na již solidních 839.

A právě na WSOP 2003 to stalo. Objevil se muž odnikud, muž bez pokerové minulosti, muž s přílehlavým jménem Chris Moneymaker. Jeden z tisíců anonymních, jeden z davu amatérů. A byl to právě on, kdo na svém prvním živém turnaji v kariéře porazil celou světovou špičku a kdo si domu, do rodného Tennessee, odvážel rovných 2,5 milionu dolarů! Z Chrise se stala během několika hodin nejzářivější hvězda na pokerovém nebi. Okamžitě byl miláčkem Ameriky, pro kterou se stal ztělesněním amerického snu. Byl novodobou Popelkou, která dala milionům jiných naději na podobný úspěch. V ten moment, kdy památným full housem porazil v závěrečném heads up handu Sama Farhu, nestálo největšímu boomu posledních let nic v cestě. Poker se vydal dobít svět.

Chris byl úplně normální kluk. Tak jako většina kamarádů chodil nerad do školy, zato si rád hrál. Láska pro karetní hry se u něj projevila poměrně brzo u nekonečných partií bridže s jeho babičkou. Později propadl lákadlu blackjacku, ke kterému ho dovedl otec. Po prvních prohrách na výletních lodích (v USA mohl legálně hrát až od 21 let), na tento druh gamblingu zanevřel a v době svých studií na University of Tennessee se začal intenzivně věnovat kurzovým sázkám na sportovní utkání. Měl dobrý odhad, dokázal sázet trpělivě a disciplinovaně a měl i šťastnou ruku. Poměrně brzy začal vyhrávat značné sumy a přemýšlel o ukončení studií. Jak už to ale v životě bývá, přišla černá série, kterou Chris neustál a během několika hodin jediného hracího víkendů v basebalové MLB přišel o všechno, co do té doby naspořil. Deprimován a ve finančních potížích se už k sázkám v podobném objemu nikdy nevrátil.

Po získání univerzitního diplomu nastoupil jako účetní menšího restauračního řetězce a oženil se. Jako celá řada mladých amerických manželství se zadlužil, koupil dům a připravil se psychicky na nudnou kariéru úředníka s platem kolem 40000 dolarů ročně. Jeho záliba pro hraní ho ovšem neopustila a tak se jako tisíce jiných vrhl na on-line hraní, které v té době začínalo nabývat na popularitě díky své jednoduchosti a finanční nenáročnosti. Chris si záhy velmi oblíbil právě Texas Hold'em a pravidelně po večerech hrával za menší obnosy. Několikrát měl i nutkání vrhnout se do hry naživo, ale v jeho okolí byly možnosti velmi omezené.

Jedné noci se víceméně náhodou, bez specifického záměru zapsal do kvalifikačního turnaje s buy-in 39 USD. Turnaj, ve kterém se účastnilo pouhých 18 hráčů, vyhrál poměrně brzy, čímž se kvalifikoval do dalšího satelitu, ve kterém měl šanci na poměrně zajímavou finanční výhru. O prvních třech místech, která zaručovala místo ve WSOP vůbec neuvažoval. Soustředil se od začátku na disciplinovanou a trpělivou hru, která ho měla posunout na některé z předních vyplácených míst. Omluvil se rodině a známé požádal, aby ho ten večer nerušili. Po několika hodinách seděl u finálového stolu a dokonce se svým objemem žetonů vedl. Právě v té chvíli začal přemýšlet o tom, že svou hru záměrně povede ke 4. místu, které mu garantovalo výplatu 8000 USD.

Po celou dobu turnaje ho on-line sledoval jeho nejlepší přítel, který mu jeho záměr na poslední chvíli rozmluvil a nabídl mu 5000 USD v hotovosti výměnou za poloviční podíl na případném Chrisově profitu v Las Vegas při WSOP. Chris po krátkém váhání přijal a satelit dovedl do vítězného konce. Z dohody nakonec paradoxně sešlo, což ovšem Chris v den jeho velkého vítězství v Las Vegas asi vůbec nemrzelo. Řada komentátorů WSOP tenkrát tvrdila, že měl Chris obrovské štěstí, on sám to ve své autobiografické knize (Moneymaker: How an Amateur Poker Player Turned \$40 into \$2.5 Million at the World Series of Poker) popírá. Hrál často hodně agresivně, v některých případech, při all-in situacích mu sice opravdu pomohla až karta na riveru, ale jak sám tvrdí, jeho šance v těch chvílích bylo hodně reálné a vysoké a jeho sázky proto naprosto odpovídaly situaci, pozici, stavu žetonů a stylu hry protihráčů.

Již následující rok (WSOP 2004) přijelo do Las Vegas 2576 hráčů, tedy třikrát více než v předchozím ročníku. Drtivá většina z nich chtěla dokázat to, co se podařilo jejich idolu. Z hlediska pravděpodobnosti je šance každého zúčastněného hráče na celkové prvenství samozřejmě nižší i v tom případě, že se jedná o nejlepší z nejlepších. Daleko větší roli hraje štěstí nebo rozsazení k jednotlivým stolům. To vše bude stále více nahrávat amatérům a ztěžovat pozice hlavním favoritům. Chris Moneymaker opustil turnaj velmi brzy v all-in sazce právě proti jednomu z nadšenců, jakým byl on sám rok předtím. Vítězem se stal shodou okolností nebo řízením osudu zástupce stejného pokerového serveru, za který po oba ročníky nastupoval Chris. Patentový právník Greg Raymer si již z Vegas odvážel rovných 5 milionů USD a v loňském roce (WSOP 2005) vyhrál další „černý kůň“, Australan libanonského původu, Joseph Hachem. Ten získal historicky zatím nejvyšší výhru, 7,5 milionu dolaru, při účasti neuvěřitelných 5 619 hráčů.

Lze jen těžko odhadovat, kdy se tato závratná čísla ustálí a pokerové šílenství na celém světě mírně opadne. Jisté však zůstává jedno. Chris Moneymaker bude navždy tím, kdo odpálil tuto časovanou nálož a jeho jméno zůstane nesmazatelně zapsáno vedle velikanů jako Johny Moss, Puggy Person, Stu „The Kid“ Ungar, Doyle Brunson, Johny Chan a dalších.

Isabelle Mercier: kráska bez slitování



Isabelle „No Mercy“ Mercier je vystudovaná právnička, ale v soudní síni ji nepotkáte. Tato bývalá TV komentátorka se v roce 2004 rozhodla hrát poker profesionálně, a od té doby brázdí divoké vody předních světových turnajů. Doposud si na oficiálních výhrách vydělala přes 600.000 USD. Na svém kontě má už i titul šampiona WPT.

Mládí

Malá Isabelle se narodila pátého srpna 1975 v městečku Victoriaville v kanadské provincii Quebec. Právě tady se naučila základní pravidla pokeru, který hrávala doma s rodinou jako většina dnešních profesionálů. V té době to pro ni byla jen nevinná zábava.

Po střední škole se rozhodla studovat práva na univerzitě v Montrealu, který je dodnes jejím oblíbeným městem. Tou dobou získávala svoje první zkušenosti s karetními hrami, jelikož pracovala jako dealer v místním kasinu. Avšak ne u pokeru, ale u blackjacku. Když školu vystudovala, pracovala rok jako právník, specializovala se na obchodní právo. Následně se odstěhovala do Paříže, aby studovala prestižní univerzitu Sorbonna, obor mezinárodní právo.

Aviation Club de France

Samozřejmě, že v Paříži musela z něčeho žít, a tak si hledala práci. Osud ji zavál přímo do jednoho z nejlepších poker klubů v Paříži. Začala pracovat v Aviation Club de France, což je klub, kde se každoročně koná turnaj WPT Grand Prix de Paris s buy-in 10 000 EUR, prize pool naposledy obsahoval přes 2 miliony EUR. V ACF se stala manažerkou a pravou rukou francouzské poker legendy Bruna Fitoussiho, vítěze World Heads Up Poker Championship 2001 ve Vídni. Takže se není ani moc co divit, že když ve 23 letech získala diplom na Sorbonně, byl to její poslední kontakt s právnickým světem.

V klubu komentovala pro televizi World Poker Tour Championship. Za tento výkon byla dvakrát nominována na European Poker Awards v kategorii pracovník roku. Dokonce o pokeru i psala, vybral si ji časopis Poker Europe. Její novinářská kariéra však trvala jen dva roky.

Začátky

Postupem času začal poker Isabelle fascinovat. Chtěla se ho naučit pořádně hrát a díky jejím aktivitám to šlo docela rychle. Když si začala myslet, že už hraje na dobré úrovni, udělala něco šíleného, ale zároveň i velice fascinujícího. Byl to hodně sebevědomý krok. V klubu dala výpověď a všechny své věci, s výjimkou kufru a pár kusů oblečení, prodala. Prostě jen potřebovala dostatek peněz na to, aby mohla začít objíždět velké poker turnaje. Toto rozhodnutí jenom podtrhuje její náruživost pro hru.

První velké úspěchy

V roce 2002 se překvapivě umístila na druhém místě v turnaji € 800 No Limit Hold'em na Master Classics of Poker v Amsterdamu, kde porazila například Torstein Iversena, budoucího vítěze European No Limit Hold'em Championship 2003 v Londýně. S druhým místem byla spojená výhra 53.499 USD.

O dva roky později nastal v její kariéře zlom. Dostala se na jeden z turnajů série WPT - na Ladies Night Out II. Byl začátek září 2004 a Isabelle v tomto ženském měření sil, které se konalo v Los Angeles, zvítězila a získala rovných 25 000 amerických dolarů. V heads-up bylo už téměř jisté, že vyhraje, jelikož měla 1 240 000 chipů oproti 260 tisícům. V poslední hře soupeřka Zhang hrála all-in s Q-7, ale naše Kanadanka měla Q-8. Na flop přišlo A-A-2 což nic neřešilo, turn byl však osmička a tudíž už by to byla při nejhorším jen remíza, kdyby přišla další dáma, to se však nestalo a tak se mohla francouzská Kanadanka už se jen radovat z výhry.

„No Mercy“

Na ženském turnaji WPT opět předvedla svoji agresivní hru založenou na zastrašování soupeřů. Díky tomu ji Mike Sexton, známý spíše než hráč jako promotér a komentátor, přejmenoval na Isabelle „No Mercy“ Mercier (no mercy=žádné slitování). Sama následně přiznala, že to její hru zcela vystihuje a ona sama by nedokázala vymyslet nic lepšího. Díky své první výhře a možná i kvůli nové přezdívce si získala jméno a také respekt ostatních hráčů. Dokonce byla nominována v European Poker Awards, tentokrát v kategorii nejlepší nováček.

Pozvánky

Následovaly pozvánky na soutěže nejvyšší kategorie. Ve Francii byla pozvána na tzv. Tournament of Aces, kterého se účastní vždy pět celebrit a jeden profík. Přenos vysílala francouzská televize. Objevila se i ve Velké Británii, kde se zúčastnila British Poker Open 2005, kde však nijak nezazářila, vypadla na pátém místě ještě v kvalifikaci. Největší poctou však byly dvě pozvánky na WPT. Na Invitation Tournament v Los Angeles a na hlavní turnaj \$25.000 No Limit Hold'em Championship v Las Vegas. V hlavním turnaji udělala terno. Skončila na slušném 28. místě a vydělala si přes 55.000 amerických dolarů.

European Poker Tour

Evropským divákům, zvláště pak těm, co sledují Eurosport, se zapsala do paměti díky EPT (když ne kvůli hře, tak možná kvůli jejímu plakátu, jež byl vidět v hracích místnostech). V prvním ročníku, v roce 2005, obsadila na finálovém turnaji v Monte Carlu desátou pozici. V roce 2006 si polepšila. Na EPT French Open v Deauville se vyhoupla na 7. místo a připsala si skoro 60.800 EUR, na EPT European Poker Championships v Londýně skončila šestnáctá. Přesto patřila mezi hlavní „atrakce“ a hlavně propagátory turnaje.

World Series Of Poker

Na WSOP se už pětkrát umístila na placených pozicích. Nejlépe skončila pátá v No-Limit Holdem s buy-in 5000 USD, kde vyhrála 175 tisíc dolarů, zatím nejvyšší částku na oficiálních turnajích. Isabelle má však mnohem vyšší ambice, chtěla by se stát první ženou, která vyhraje hlavní turnaj World Series of Poker. Když se Isabelle zeptáte, co bude dělat na příštím neoficiálním mistrovství světa v pokeru, zcela jistě vám odpoví: „To nevím, ale až se vrátím, chci mít nový náramek.“

Turnaje a zase turnaje

Chcete-li Isabelle potkat, nechodte na cash games, tam ji neobjevíte. Cash games ji nepřitahují, protože by se musela chovat disciplinovaně a trpělivě, zatímco ona dává přednost akci. A tu nachází na turnajích. A i když pořád dává přednost živému pokeru, samozřejmě nepohrdne ani online turnajem.

Osobní život

A tak dále jezdí po soutěžích a bydlí v hotelu na různých místech světa. Spontánní život si užívá. „Jsem svobodná, nemusím vstávat na budík do práce a mohu klidně procestovat celý svět.“ Pokerem žije, bez něj si svůj život nedokáže představit.

Díky svému vzhledu a sympatickému vystupování je mnohými považována za jednu z nejpůvabnějších hráček ve světě pokeru. Vášnivá čtenářka, jež má nejradši knihy Paola Coelho a Pierra Morencyho, je i přesto stále svobodná a bezdětná. Je pro ni těžké najít někoho, kdo by akceptoval její životní styl, zvláště když se neplánuje usadit.

Bojovnice

Do té doby bude hrát a snažit se vyhrát co nejvíce klání a rozmnožit své více než půlmilionové konto výher. Usilovat bude i o změnu pozice všech žen nejen v pokeru. Podle jejího názoru se matematickou a technickou část pokeru může naučit každý. Ženská výhoda tkví v tom, že mají lepší instinkt a dokáží lépe přečíst a odhadnout protivníka.

Sen a skutečnost

Největším snem Isabele je však již zmiňovaný triumf na WSOP. Úplně nejlepší by podle ní bylo, kdyby se u finálového stolu setkala se svými oblíbenci, kterými jsou upovídaní Tony G a Mike Matusow, talentovaný Phil Ivey, její pokerový hrdina Gus Hansen, s kterým pracovala na knize, Sam Farha a Daniel Negreanu. I kdyby u tohoto stolu nevyhrála, byla by to jistě skvělá podívaná.

Brian Townsend: mladíček s ostruhami



Brian dokázal za velmi krátkou dobu to, o čem sní snad každý z nás. Je jedním z nejlepších online cash games profesionálů světa. I když téměř denně hraje s profesionály jako Gus Hansen, Patrick Antoniu či Phil Ivey, stěží byste ho hledali v kasinech či na velkých turnajích. Pod přezdívkou sbrugby totiž kraluje online pokeru na těch nejvyšších limitech.

Brian Townsend se narodil v roce 1982 a vyrůstal v severní části Kalifornie. Vystudoval elektrotechnické inženýrství v Santa Barbaře, ale hned po absolvování zkoušek věděl, že jeho životní cesta povede jiným směrem.

Pokerové začátky

Jak Brian sám říká, začátky jeho pokerové kariéry nebyly nejrůžovější. Poprvé začal hrát online poker v srpnu 2004. Jeho první vklad činil 50 USD a jako všichni začátečníci se vrhl na Limit variantu Texas Hold'em (0,25 USD/0,50 USD). Během krátké doby celý svůj bankroll prohrál. Jeho první neúspěch ho ale vůbec neodradil.

Druhý vklad 300 USD už byl i na jeho poměry studenta docela vysoký. S ním se začal pomalu prokousávat stále vyššími a vyššími limity a jeho hra se začala zlepšovat. V této době vůbec nepomýšlel na variantu No Limit, hrál disciplinovaně Limit hru na více stolech najednou, která mu plně vyhovovala. Po dobu asi 7 - 8 měsíců se dostával na stále vyšší limity. Celé dny věnoval pouze pokeru, když zrovna nehrál, četl všechny možné druhy strategií a rad na internetových fórech a studoval vlastní chyby.

Setkání s No Limit

Jako každý internetový hráč zatoužil po nějaké době po živém pokeru. Proto se o prázdninách v roce 2005 rozhodl zkusit štěstí v Las Vegas. Po pár dnech hraní živého limit pokeru se rozhodl poprvé v životě zkusit variantu No Limit. Neměl ale vůbec štěstí a po pár hodinách hry prohrál téměř všechno, s čím ke stolu přišel. Brian byl z varianty No Limit naprosto nadšen, ale věděl, že na ní ještě není zcela pokerově připraven.

Po návratu domů se vrátil ke své hře 20/40 limit pokeru. Stále studoval své chyby a začal se více zajímat o variantu No Limit. Poprvé začal hrát tuto variantu v prosinci 2005 a to 0,25 USD-0,50 USD NL. Hra pro něho byla až neuvěřitelně snadná. Během necelého roku už hrával pravidelně na stolech s limity 50/100 NL.

Silné a slabé stránky

Brian je znám svým velice agresivním stylem a tím, jak stále stupňuje tlak na své soupeře. Kdykoli cítí v protihráči nějakou slabinu, snaží se jí využít maximálním způsobem. Jeho užasně schopnosti číst své soupeře ho řadí mezi ty nejlepší hráče světa.

Největší Brianovou slabinou je neschopnost stále se soustředit na hru. Podle vlastních slov si při hře dlouhou chvíli krátí čtením nebo chatováním s kamarády. Brian se také přiznává k tomu, že čas od času se dostane do problémů kvůli špatnému výběru.

Továrna na peníze

V současné době hraje pravidelně varianty Texas Holdem No Limit 300/600 USD a Omaha Hi 200/400 USD. Během jednoho dne dokáže vyhrát až 300 000 USD. Sbrugby je nejvíce výdělečným online hráčem na světě. Od začátku letošního roku (pozn. red. je červen 2007) si dokázal ve variantě No Limit vydělat neuvěřitelné 3 000 000 dolarů (zhruba 63 milionů Kč).

Při jednom rozhovoru pro pokerový časopis řekl: „ V současnosti vůbec nemyslím na výši banku, s kterým jdu do hry, hraji stejnou hru jako jsem hrával na 1/2 NL. Při hře nevnímám hodnotu peněz, ale nesnáším, když mě někdo přehraje lepší hrou. Když hrajete No Limit, musíte být připraveni na velké výkyvy. Pamatuji si, když jsem začínal hrát NL, tak prohra 100 USD za den pro mě byla neuvěřitelně velká. Dneska jdu v klidu spát i po prohře 250 000 USD.“

High Stakes Poker

Brian Townsend byl znám pouze pod přezdívkou sbrugby a aba20 až do minulého roku. Tehdy se objevil jako neznámá tvář ve 3. sérii High Stakes Poker. Usedl ke stolu s bankem 700 000 USD a jeho soupeři byli Jennifer Harman, Daniel Negreanu, Sam Farha, Eric Lindgren, Jamie Gold nebo Paul Wasicka. Brian všem ukázal, že i přes svůj věk 25 let je velmi zkušeným a obávaným hráčem.

Brian a živý poker

Brian ale přes úspěšné účinkování v sérii High Stakes Poker prohlašuje, že živá hra je pro něho příliš nudná. Při hře na internetu stihne za hodinu odehrát asi 200 partií. Při živé hře se zvládne pouze asi 20 partií za hodinu. Ze stejného důvodu nerad hraje na turnajích.

Sbrugby je králem online pokeru a je jistě dobrou motivací pro všechny pokerové hráče, ale jak sám říká, jestliže chcete být v pokeru úspěšní, musíte poker milovat.

Perlička na konec

Na závěr přikládáme přepis jedné Brianovy partie z heads-up souboje s limitem 300/600 USD. Jeho soupeřem nebyl nikdo jiný než Phil Ivey. Zajímavé počtení:-)

Table (heads up) - \$300/\$600 - No Limit Hold'em

Seat 1: Phil Ivey (\$73,040)
Seat 2: sbrugby (\$61,499.50)

sbrugby posts the small blind of \$300
Phil Ivey posts the big blind of \$600
The button is in seat #2

*** HOLE CARDS ***
sbrugby raises to \$1,800
Phil Ivey calls \$1,200

*** FLOP *** [Ks 3c 7s]
Phil Ivey checks
sbrugby bets \$3,200
Phil Ivey calls \$3,200

*** TURN *** [Ks 3c 7s] [Jh]
Phil Ivey checks
sbrugby bets \$8,800
Phil Ivey raises to \$23,400
sbrugby calls \$14,600

*** RIVER *** [Ks 3c 7s Jh] [4s]
Phil Ivey bets \$44,640, and is all in
sbrugby calls \$33,099.50, and is all in
Uncalled bet of \$11,540.50 returned to Phil Ivey

*** SHOW DOWN ***
Phil Ivey shows [Kd Jd] (two pair, Kings and Jacks)
sbrugby shows [8s As] (a flush, Ace high)
sbrugby wins the pot (\$122,998.50) with a flush, Ace high

[Dave "Devilfish" Ulliott: Neprohrávám! - 1. díl](#)



Dave "Devilfish" Ulliott je profesionální poker hráč, držitel zlatého náramku pro vítěze turnaje WSOP a stálce prestižních turnajů. Jeho životní příběh je navíc okořeněn tím, že se v mládí pohyboval za hranicí zákona. U poker stolu ho nejnázne poznáte podle dvou velkých zlatých prstenů s nápisy Devil a Fish, které si vlastnoručně vyrobil.

Redakce Poker24.cz si v druhé polovině července vybírá volno! Abyste po dobu našeho sladkého nicnedělání nebyli ochuzeni o zajímavé informace ze světa pokeru, připravili jsme pro vás výběr článků z našeho archivu. Příjemné počtení a hezké léto!

Mládí: otevřená náruč podsvětí

Dave "The Devilfish" Ulliott se narodil 1. dubna 1954 ve městě Hull v Anglii jako syn Stanley Ulliotta, bývalého výsadkáře a posléze řidiče nákladáku, a Joyce Jeffersonové. Vyrostl v malém obecním domě v dělnické čtvrti, o dětský pokoj se dělil se svou sestrou Janet (která později zemřela na rakovinu).

Ulliott nebyl, diplomaticky řečeno, dobrým studentem. Již v 15 letech se s povinnou školní docházkou rozloučil a jeho prvním zaměstnáním byla výroba sportovních trofejí. V doprovodu svého otce navštěvoval dostihy, což se samozřejmě neobešlo bez prvních pokusů se sportovními sázkami. Poté, co vyhrál svou první sázku 1:50, začal pravidelně sázet (a vyhrávat). Jeho koníček byl osudným pro jeho zaměstnání. Dostal vyhazov, když si jednoho dne vzal bez dovození volno a šel na dostihy.

V 19 letech se ve snaze ochránit svého mladšího bratra zapletl do rvačky se skupinou pěti mužů (!) a jejich žen (!!), z nichž jedna ho ošklivě pořezala v obličejí ocelovým hřebenem. Ulliott je nakonec zahnal (!!!). Později říkal, že byl na tento zážitek hrdý, protože si uvědomil, jak velkou vnitřní silou disponuje.

Brzy po této příhodě se Ulliott dostal do party zlodějíčků, kteří vykrádali trafiky, malé krámky a garáže. Když při jedné z nepovedených sportovních sázek přišel o 5000 liber, rozhodl se problém vyřešit po svém a vykradl sejf v jednom z obchodů. Jeden z členů jeho party byl náhodou zatčen a při výslechu padlo i Ulliottovo jméno. Ulliott se týden skrýval, ale policie ho nakonec dopadla.

Po svém zatčení strávil 3 týdny na policejní stanici v Hullu, poté putoval do vězení v Leedsu, kde první dva měsíce z jeho devítiměsíčního trestu strávil na samotce. Zde také oslavil své 21. narozeniny. Nedlouho po propuštění byl zatčen znovu za podezření z ozbrojené loupeže (kterou skutečně spáchal), ale po třech dnech byl propuštěn pro nedostatek důkazů. Poté začal pracovat ve skladu dříví. Stále však udržoval styky s partou zlodějíčků, navíc si přilepšoval jako vyhazovač a hazardní hráč.

Ulliott byl znovu zatčen v osmdesátce za rvačku před nočním klubem a odseděl si 18 měsíců. I v tomto případě strávil většinu svého trestu na samotce. Při vycházce se seznámil se spoluvězněm, s kterým začal plánovat bankovní loupež, kterou chtěli provést hned po jejich propuštění. V den, kdy mělo k loupeži dojít, byl však Ulliottův komplic opět zatčen. Nedlouho poté Ulliott potkal svou druhou ženu a od té doby neexistuje důkaz, že by se ke své kriminální minulosti vrátil.

Pokerová kariéra: začátky

Ulliott začal poker hrát se svými rodiči už jako malé dítě, v 16ti si osvojil variantu Three Card Brag a poprvé vstoupil do místního kasina v Hullu. V období svého druhého manželství začal Ulliott pořádat v zadní místnosti svého obchodu pokerové partie pro známé. Po určité době dosáhl tak vysoké hráčské úrovně, že s ním nikdo nechtěl hrát.

V roce 1990 se seznámil v kasinu v Leedsu s Garym Whitakerem. Společně cestovali a hráli poker šest večerů v týdnu. Whitaker navíc pro Ulliotta zařizoval jeho sportovní sázky, protože Ulliott byl v tu chvíli na černé listině sázkové kanceláře William Hill, kam se dostal poté, co svými sázkami rozmnožil původní vklad 4000 GBP na 70000. Whitaker se následně stal Ulliottovým řidičem a společně s ním se účastnil pokerových partií s hráči jako Dave Colclough, John Shipley nebo Lucy Rokach.

Když začali hrát v londýnských klubech, Ulliott si uvědomil, že musí změnit svůj styl hry, jelikož hráči byli kvalitní a nebylo tak jednoduché je oblafnout. Takže začal pilovat svou hru. Samozřejmě, ne vždy se mu dařilo, ale právě v těchto situacích se projevila Ulliottova buldočí povaha. Například při jedné z partií, kdy byl jeho soupeřem Donnacha O'Dea, prohrál 60000 GBP. Během následujících 24 hodin však všechny peníze vyhrál zase zpátky. Dalším jeho husarským kouskem bylo, když v průběhu jediného dne vyhrál v pěti různých městech celkem 35000 britských liber.

Jelikož se účastnil i soukromých her, často s sebou nosil zbraň, aby měl jistotu, že si bude skutečně moci odnést peníze, které v partii vyhrál. Jednou prý neváhal několikrát vystřelit do vzduchu, když se ho snažili soupeři okrást o peníze, které na nich vyhrál.

Zrození Devilfish

První významný poker turnaj si Ulliott zahrál v roce 1993. V průběhu následujících let Ulliott tvrdě pracoval na zlepšení své turnajové hry, což přineslo první plody v roce 1996, kdy vyhrál 100 000 GBP v průběhu 14 dní v jednom z nejprestižnějších evropských kasin, London Victoria. Povzbuzen úspěchem se společně s Whitakerem vydali na svůj první výlet do Nevada, konkrétně do Las Vegas. Kam jinam.-)

Ulliott si s sebou na výlet vzal 10000 britských liber. Výlet se nakonec protáhl a Ulliott se zúčastnil i turnaje Pot Limit Omaha \$500 v rámci Four Queens Poker Classic 1997. Jeho soupeřem ve finálovém heads-up byl Men Nguyen, kterého jeho příznivci podporovali pokřikováním "Go on the Master" (Do toho, Mistře!). V reakci na to se Whitaker usmál na Ulliotta a řekl "Go on the Devilfish." Devilfish byla přezdívka, kterou Ulliottovi vymyslel Stevie Au-Young, majitel herny, kterou Ulliott často navštěvoval v Birminghamu. Devilfish (japonsky tako) je ryba s extrémně jedovatými vnitřnostmi. Její maso je však v Japonsku vyhlášenou pochoutkou, ale pokud je špatně připravena, může její jed člověka snadno zabít.

Ulliott ztenčil Nguyenovy zásoby žetonů na jeden jediný žeton, přesto však ředitel turnaje trval na hodinové přestávce i přes hlasitý Nguyenův nesouhlas. Ulliott se prý tehdy otočil na Nguyena a řekl "Teď si dáme přestávku a při vši slušnosti vůči Vám, myslím, že byste měl jít nahoru a přemýšlet o Vaší taktice." Ulliott samozřejmě vyhrál a novinové titulky následující den hlásaly: Devilfish sežral Mistra. Od té doby už Ulliottovi nikdo neřekl jinak a jeho přezdívka se v pokerovém světě stala jeho druhým jménem.

Dave "Devilfish" Ulliott: Neprohrávám! - 2. díl



Dave "Devilfish" Ulliott je profesionální poker hráč, držitel zlatého náramku pro vítěze turnaje WSOP a stálice prestižních turnajů. Jeho životní příběh je navíc okořeněn tím, že se v mládí pohyboval za hranicí zákona. U poker stolu ho nejnázne poznáte podle dvou velkých zlatých prstenů s nápisy Devil a Fish, které si vlastnoručně vyrobil.

World Series of Poker

Ulliott dorazil na World Series of Poker (WSOP) v roce 1997 s 200 000 USD, ale všechno prohrál v cash games nebo utratil za startovné do turnajů. Půjčil si dalších 70 000 USD, ale ty prohrál také. Stěží se mu podařilo dát dohromady startovné 2 000 USD do turnaje Pot Limit Texas Hold 'em, ve kterém se mu konečně zadařilo a ve finálovém heads-up ho čekal další Angličan, Chris Truby.

V závěrečné partii vsadil většinu svých žetonů na open-ended straight draw (postupka otevřená z obou stran) a flush draw (čtyři karty v barvě), Truby držel v ruce pár. Ulliottovi na riveru dorazila chybějící karta a vyhrál nejen 180 310 USD, ale i svůj první (a zatím poslední) náramek pro vítěze turnaje WSOP. U oslav vítězství nechyběl ani jeho společník, Gary Whitaker. Následující den v novinách noviny psali, že Ulliott měl štěstí, což nebyla pravda, neboť statisticky měl v závěrečné hře proti Trubymu 54,5% šanci na vítězství. Na náramek si pak nechal vyřít jedno slovo. Asi vás nepřekvapí, že tím slovem bylo Devilfish.

Po vítězném turnaji se Ulliott vrhl do cash games a i zde se dočkal ohromujícího úspěchu. V průběhu dvou týdnů se mu denně podařilo vyhrát mezi 10 000 a 20 000 amerických dolarů. Při jedné hře si na radu svého přítele, Mansoura Matloubiho, zahrál Heads-Up Pot Limit Omaha s Lylem Bermanem a vyhrál 168 000 USD. Po skončení výletu do Las Vegas měl Ulliott 742 000 USD v hotovosti. Po návratu do domovského kasina v Leedsu se Ulliottovi i Whitakerovi dostalo nadšených ovací a vřelého přijetí od místní pokerové komunity.

V následujících letech měl Ulliott mnoho příležitostí k získání druhého náramku WSOP, ale vždy to o fous nevyšlo. Skončil druhý v turnajích WSOP v letech 1998, 2000 a 2001 (v roce 2001 byl druhý dokonce dvakrát).

Late Night Poker

V roce 1999 se Ulliott stal jedním ze 40 vybraných hráčů, kteří se objevili v první sérii Late Night Poker, což byl první televizní poker pořad, který využíval kamery umístěné ve stole, díky nimž je vidět karty hráčů (tzv. hole camera). Ulliott kvalifikaci vyhrál a v poli poražených ponechal hráče jako Charalambos "Bambos" Xanthos nebo Ross Boatman.

Finálovému stolu Ulliott dominoval od samotného začátku. A to doslova, protože hned v první partii jeho flush porazila postupku Surindera Sunara. Ulliottovi se dařilo, v průběhu finále sestavil four of a kind proti Joe Beeversovi, vyřadil Liama Flooda a slow-playoval tři esa proti Dave Welchovi (komentátor Nic Szeremeta řekl, že nikdy neviděl zahrát pár es v ruce tak skvěle). Ve finálovém heads-up Ulliott porazil Petera Evanse a shrábl 40 000 GBP.

Ulliottovo vítězství sledovalo více než 1 500 000 televizních diváků, což bylo důvodem pro zorganizování dalších pět sérií Late Night Poker. Netřeba dodávat, že Ulliottova účast ve všech byla samozřejmostí. Svůj úspěch však již nezopakoval, nejlepšího umístění dosáhl ve druhé sérii, kdy se dostal k final table.

World Poker Tour

V lednu 2003 Ulliott získal svou největší turnajovou výhru na World Poker Tour (WPT) first season Jack Binion World Poker Open. Ulliott se z pole 160 hráčů probíjaval až k final table, kam usedl jako chipleader (měl asi dvakrát více žetonů než druhý nejlepší). Jeho soupeřem ve finálovém heads-up byl Američan Phil Ivey. Ulliott vyhrál a odnesl si 589 175 USD. Ulliott vyřadil 4 z 5 hráčů způsobem, který komentátor Mike Sexton označil jako "nejdominantnější výkon v historii WPT".

Vydělávám si pokerem

Doposavad (do 2007) si Ulliott pokerem na oficiálních turnajových výhrách vydělal více než 4 000 000 USD, což z něj dělá jedničku mezi britskými pokerovými hráči. Částka, kterou vydělal při cash games bude pravděpodobně několikanásobně vyšší.

Nejvýnosnější Texas Hold 'em, nejoblíbenější Omaha

Navzdory tomu, že svých největších úspěchů dosáhl v Texas Hold 'em, je Ulliott hráčem, který je považován za velmi silného v Pot Limit Omaha, v těchto turnajích dosáhl více než 40krát umístění na placených pozicích. Jednou, při Omaha turnaji v kasinu London Victoria, správně odhadl, že jeho soupeř Jon Shoreman má straight flush a složil svou čtveřici. Ulliott je taktéž považován za nejlepšího hráče Five Card Stud v severní Anglii. Nicméně, dle vlastních slov, má Ulliott nejvíce v oblibě variantu Four Card Omaha.

Mezi zahraniční hráče, kterých si navíc váží, patří Johnny Chan, Phil Hellmuth Jr., Erik Seidel, Howard Lederer a Annie Duke. Z evropských jsou to Ram Vaswani a Marcel Lúske.

Ženy a poker

Ulliott si získal dost pozornosti kontroverzím výrokem, že ženy nebudou nikdy tak dobrými hráči pokeru jako muži. Podle Devilfish je jedinou silnou poker hráčkou (a světovou výjimkou) Lucy Rokach. Hlavní důvodem Devilfishova přesvědčení je argument, že ženy nebudou nikdy natolik agresivní, aby se vyrovnali svým mužským protějškům.

Devilfish odpočívá

Ve svém volném čase se Ulliott věnuje hudbě. Rád hraje na piáno a kytaru. Je velkým milovníkem blues, ale mezi jeho oblíbené kapely se řadí i AC/DC, Rolling Stones a Fine Young Cannibals, jejichž zpěvák Roland Gift je Ulliottův blízký přítel (kapela zdarma zahrála na oslavě Devilfishových 40. narozenin). Ulliott také několikrát vystoupil jako imitátor Elvise Presleyho. Blízkým přítelem Ulliotta je i Jimmy White, profesionální kulečnický hráč, ale také nadšený hráč pokeru. White vyhrál britský turnaj Poker Milion v roce 2003 (navzdory názvu turnaje si odnesl „pouze“ 150 000 USD). Ulliott má také rád filmy, mezi jeho nejoblíbenější patří Tentkrát na západě, Nelítostný souboj a Ryba jménem Vanda.

Nyní žije v Hullu, nedaleko místa, kde vyrůstal, v domě se zahradou, rybníkem, kulečnickovou hernou a poslechovou místností. Ulliott má sedm dětí.

Paul Wasicka: rychlá ryba - 1. díl



Paul dokázal během tří let vybudovat svůj herní bank do závratných výšin, ale jeho cesta ke slávě nebyla vůbec jednoduchá, spíše naopak. Byla plná neuvěřitelných výkyvů, korunovaná úspěchem na World Series of Poker. Ne každý z nás by měl odvahu pustit se do hry stylem, jakým se do ní pustil tento mladý profík přezdívaný Kwickfish.

Paul se narodil v roce 1981 jako nejmladší ze tří sourozenců v Dallasu. Jak sám říká, už odmalička byl soutěživý typ, odpoledne hrával fotbal, baseball, bowling, volejbal a po večerech s rodiči šachy a backgammon. Ve škole vstoupil do šachového týmu, jenže své vrstevníky snadno přehrával, a tak se v soubojích na černobílém poli střetával s žáky z vyšších ročníků, což mu dávalo dobrou příležitost rozvíjet schopnosti jako jsou trpělivost, psychická odolnost a logické myšlení, které jsou bezesporu nutnou součástí dobrého hráče pokeru.

Po vystudování obchodní školy se chvíli živil jako barman a vedoucí restaurace, ovšem jeho ohromná chuť hrát a vítězit, ho dovedla až na dráhu profesionálního hráče pokeru.

První peníze vydělané hrou

Paulovi bylo 22 let, když se s kamarádem vydal na lyžařský výlet kolem Vancouveru, během cesty zastavili u jednoho z kasin, kde získali první zkušenosti s hazardními hrami. Paul vzal \$10 a šel si zahrát blackjack, po krátké chvíli měl už \$100. Lyžařský výlet se náhle zvrátil v hon na blackjack, po pěti týdnech neustálého hraní měl Paul \$17 000 a začal uvažovat, jaké by to bylo, žít se kartami.

Dále hrál, ale začal si stěžovat na nedostatek akce. Také mu vadilo, že v každé hře jsou pravděpodobnosti lehce nakloněny proti němu. A tak, vzhledem k jeho hráčské vášni, bylo už jen otázkou času, kdy objeví poker.

Ilegální turnaj v Denveru

Zanedlouho po návratu z výletu ho přítel Thomas pozval na ilegální pokerový turnaj do Denveru se startovním \$30. Rozhodl se nabídku přijmout. Sice věděl, která pokerová kombinace poráží kterou, ale jinak neměl téměř žádné znalosti hry.

Během cesty mu dal Thomas patnáctiminutovou lekci, ze které se nakonec vyklubalo deváté místo z celkového počtu sta hráčů. Ještě tu noc mu Thomas ukázal online poker. A takto v roce 2004 odstartovala Paulova pokerová kariéra.

Divoké pokerové začátky

Paul začal hrát sit&go turnaje se startovním \$10. Po prvním dnu byl o \$110 bohatší a nemohl stále uvěřit tomu, že si může hrát a přitom vydělávat.

Jenže u sit&gouček nevydržel navěky a začal pokoukávat po cash games. Netrvalo dlouho a zalíbil se mu \$2/\$4 no limit s buy-in \$200. I přesto, že jeho bank byl pouhých \$300. Po několika hrách mu na kontě svítila nula.

Zapálen vášní do pokeru si nemohl pomoci a poslal si na účet slušných \$5.000. Chtěl se dostat na \$10,000, aby si mohl vybrat původní vklad a začít od začátku s vědomím, že když prohraje, nic se neděje. Jenže po pár dnech prohrál \$4500, a to převážně z důvodu, že nedokázal ovládat své "on tilt" stavy a měl velice špatný, nebo-li spíše žádný money management. Jak sám řekl, vše co vyhrál, hned investoval do hry.

Následovala týdenní pauza, během které se Paul uklidnil a nabral nové síly. Měl jednoduchý plán, bude hrát, dokud nevyhraje \$1,000, pak skončí a začne až další den. A to se mu dařilo, po osmi po sobě jdoucích dnech, dokázal smazat všechny své ztráty z minulých her a ještě nahrál \$4.000 čistého profitu. Jenže se nechal až příliš unést svými úspěchy a po dvou dnech byl znovu na nule.

Pomoc od přítele

V tu chvíli, kdy se Paul ocitl opět na \$0, se ze zahraničního studia vrátil kamarád Thomas a Paula napadlo, že by mohli hrát oba najednou na Paulův účet, oba by dělali rozhodnutí ohledně hry a navíc by Thomas dával pozor na Paula během tilt stavů. Tato taktika fungovala, během léta vydělali oba po několika tisících dolarů. Na konci léta se Thomas musel vrátit zpět ke studiu a Paul byl na všechno zase sám.

Přechod na profi dráhu

Na podzim roku 2004 se Paul rozhodl opustit práci a věnovat se pokeru na plný úvazek. Jenže vědomí toho, že nemá práci a zajištěný pravidelný příjem pro placení účtů, bylo pro něj velice stresující a to se projevilo nejen na jeho hře, ale i životě. Když hrál, tak i několik dní neopustil byt, krabice od pizzy se mu hromadily v pokoji, že už přes ně ani neviděl na monitor. Sám odhadl, že denně nahrál online 3.000-7.000 her. Usoudil, že nejlepší bude, když se vrátí zpět do práce, zajistí si pravidelný příjem a dá si od pokeru pauzu.

Mezitím kamarád Thomas nahrál neuvěřitelných \$40.000 a rozhodl se Paulovi opět pomoci. Hráli zase spolu a snažili se Paula dostat zpět do sedla pod podmínkou, že si Paul ponechá práci, aby mohl platit účty. Nakonec nechal Thomas Paula hrát na jeho účtu za \$5.000. Ten neváhal a usedl na dva no limit stoly, každý s buy-in \$2,000. O čtyři hodiny později byl Paul bohatší o \$16.000.

V listopadu 2005 se Paul už sám dokázal vyrovnávat s bad beats, dokázal vydělávat \$2.000 denně. Z důvodu jeho špatného money managementu se však jeho účet držel stále okolo \$20.000, což pořád nebylo dost na to, aby se mohl vyrovnat s případnou šňůrou proher. Chtěl znovu odejít z práce, ale slíbil svému zaměstnavateli, kterým byl mimochodem jeho švagr, že se ještě půl roku vydrží starat o jeho restauraci. Pro Paula to byla celkem absurdní situace - na jednu stranu vydělával \$2.000 během pár hodin a na druhou se za barem staral o partičku studentů za \$12 na hodinu.

Paul Wasicka: rychlá ryba - 2. díl



Paul dokázal během tří let vybudovat svůj herní bank do závratných výšin, ale jeho cesta ke slávě nebyla vůbec jednoduchá, spíše naopak. Byla plná neuvěřitelných výkyvů, korunovaná úspěchem na World Series of Poker. Ne každý z nás by měl odvahu pustit se do hry stylem, jakým se do ní pustil tento mladý profík přezdívaný Kwickfish.

Konečně profesionál

Koncem února 2006 opouští Paul podruhé práci a definitivně se z něj stává profesionální pokerový hráč. Několik dalších týdnů se soustředí jen na jediné - na budování svého banku. Ten nakonec soustředěnou hrou a vyrovnanými výkony vyžene až do výše \$50.000 a rozhodne se zkusit štěstí na jednom z turnajů série World Poker Tour.

World Poker Tour

V březnu 2006 vzal Paul ze svého účtu \$5.000 a zaplatil si startovné v turnaji Reno Hilton World Poker Challenge. Po prvním dnu turnaje byl druhý v počtu žetonů, ale následující den byl po několika porážkách vyřazen a zapřísáhl se, že turnaje už nechce nikdy vidět.

O měsíc později ho však Thomas přesvědčil, ať s ním jede do Las Vegas zkusit štěstí v satelitu na Five-Star World Poker Classic. Paul vypadl už po několika hodinách hry a Thomas ho musel přemlouvat, ať zkusí štěstí ve druhém satelitu, kde nakonec Paul vyhrál místo v hlavním turnaji se startovním \$25.000. Po pěti dnech boje obsadil Paul v tomto turnaji patnácté místo a na účet si připsal \$146.000. Díky této výhře se mohl vydat na World Series of Poker 2006.

World Series of Poker

Začátkem července 2006 se ve svých 25ti letech Paul poprvé zúčastnil pokerového svátku v Las Vegas jménem World Series of Poker a hned se umístil in money ve dvou turnajích a to na 12. místě v \$5,000 Short Handed No Limit Holdem a na 14. místě v \$5,000 No Limit Holdem. Za oba tyto turnaje si připsal na svůj účet celkem \$64,000.

Potom přišel největší zlom v Paulově pokerové kariéře a tím byl hlavní turnaj WSOP 2006, tedy neoficiální mistrovství světa v pokeru. Po deseti dnech hraní čtrnáct hodin denně se Paul probojoval až na final table skrz pole téměř 8.700 hráčů. Mezi pěti nejlepšími se spolu s ním dostal Michael Binger, Rhett Butler, Jamie Gold a majitel již čtyř náramků z WSOP Allen Cunningham. Po vypadnutí Butlera na pátém místě se odehrála jedna z nejkrásnějších her finálového stolu v hlavní roli s Paulem a Allenem.

Stu Ungar: šampion poražený drogami



Budeme-li hledat mezi velikány karetních her osobnost, které dala matka příroda do vínku největší talent, nebudeme moci opomenout Stuarta Errola Ungara, známého pod přezdívkou Stu „The Kid“ Ungar. I kdybychom o jeho životě nevěděli nic bližšího, letmý pohled do statistik nás přesvědčí, že Stu Ungar byl naprosto výjimečnou osobností.

Profil Stu Ungara pochází z knihy Jaroslava Tučka „[Pokerové miliony](#)“, kterou nedávno vydalo nakladatelství Mladá fronta. Článek je uveřejněn s laskavým svolením autora a je redakčně upraven.

Stu Ungar (1953 - 1998) jako jediný člověk na světě vyhrál třikrát hlavní turnaj na World Series of Poker (WSOP) a navíc se stal jako jediný pokerový hráč třikrát vítězem turnaje Amarillo Slim's Super Bowl of Poker, který byl ve své době po WSOP druhou nejprestižnější světovou pokerovou událostí. Ungar vyhrál v No Limit Texas Hold'em celkem 10 hlavních světových turnajů se startovním minimálně 5 000 dolarů. Tento výsledek je o to mimořádnější, že takových turnajů hrál v životě pouze třicet. Odhaduje se, že Ungar za svého krátkého života vyhrál u pokerových stolů více než 30 milionů dolarů.

Profesionálem v patnácti: záblesky génia

Stu Ungar se narodil 8. září 1953 v New Yorku v rodině majitele baru a bookmakera. Již od raného mládí projevoval sklony k hraní karet, přičemž se brzy ukázalo, že má i výjimečný talent. Například v roce 1963, když mu bylo jen 10 let, vyhrál na výletě s rodiči do rekreačního resortu Catskill Mountain turnaj v karetní hře gin rummy. Pravidelně o peníze začal Ungar hrát karty od svých 14 let, kdy se po smrti svého otce objevoval za hracími stoly častěji než ve škole. Tu nakonec opustil o rok později a vrhl se na dráhu profesionálního hráče.

Ve rodném New Yorku si záhy získal značný respekt mezi hráčskou komunitou. Ve hře gin rummy vyhrával tisíce dolarů a porážel i hráče, kteří byli o desítky let starší než on. Ungar hrál gin rummy tak skvěle, že byl brzy v této hře považován za jednoho z nejlepších hráčů na světě. V jednom z gin rummy turnajů se vstupem 500 dolarů například získal první cenu ohodnocenou 10 000 dolary poté, co v něm neprohrál ani jednu jedinou hru.

Bleskový start v Las Vegas

Hráčské prostředí New Yorku bylo Ungarovi díky jeho hráčským schopnostem brzy těsné, a tak začal hledat jiná působiště s ještě výnosnějšími hrami. Po krátké herní epizodě v Miami na Floridě zakotvil nakonec v roce 1976 v Las Vegas. Do Mekky hazardu se Ungar přestěhoval téměř bez dolaru, protože většinu peněz získaných u karetních stolů na východním pobřeží prohrál u tamních bookmakerů při dostihových a sportovních sázkách.

V Las Vegas se mu ale hned podařilo získat nějakým způsobem peníze, aby se mohl zúčastnit významného turnaje v gin rummy, v němž se točilo 50 000 dolarů. Ungar tento turnaj bravurně vyhrál, ale udělal jednu taktickou chybu. Na veřejnosti správně odhadl karty prohrávajících soupeřů, což mělo za následek, že bylo téměř nemožné, aby v Las Vegas našel hráče, se kterým by mohl hrát o peníze i mimo turnaj.

Zaostřeno na blackjack: vítězné tažení pokračuje

Ungar tedy obrátil pozornost na blackjack, což je hra, v níž mohl také lehce uplatnit svou fenomenální fotografickou paměť. Když při jedné herní seanci na blackjacku v lasvegaském kasinovém resortu Caesars Palace vyhrával již dohromady 83 000 dolarů, rozhodl se manažer herny, že ukončí hru. Ungar udělal další chybu, když šéfovi kasina dotčeně sdělil, které karty ještě jsou mezi 18 zbylými nerozdanými kartami.

Tato událost mimochodem přispěla k tomu, že velmi záhy lasvegaská kasina přestala nabízet blackjack hraný pouze s jedním balíčkem karet. Herní extempore v Caesars Palace mělo ovšem dalekosáhlé důsledky i pro samotného Ungara. O blackjacku v lasvegaských kasínech si mohl doživotně nechat už jen zdát, protože jeho fotografie od té doby visela mezi nežádoucími osobami ve většině z nich.

Neuvěřitelná sázka o 100 000 USD

Poté, co byl v Las Vegas vypovězen od blackjackových stolů, začal Stu veřejně hledat sázkaře, který by se s ním vsadil o 10 000 dolarů, že si zapamatuje karty v posledních dvou balíčcích šestibalíčkové blackjackové boty. Nebylo překvapením, že se žádný ze sázkařů nakonec nenašel. Ungarovy paměťové schopnosti byly totiž již tak proslulé, že přijmout takovou sázku se jevilo jako velmi riskantní.

Až se v lednu 1977 objevil na scéně jeden z nejvýznamnějších lasvegaských podnikatelů a kasinový král Bob Stupak, který Ungarovi nabídl rovných 100 000 dolarů, když se mu podaří stejný kousek ne se dvěma, ale se třemi balíčky karet. Stu sázku přijal a k obrovskému úžasu Stupaka a všech přihlížejících bezchybně identifikoval všech 156 karet! Předání šeku na 100 000 dolarů se stalo začátkem dlouholetého přátelství mezi významným podnikatelem a zázračným karetním hráčem.

WSOP 1980

Velikost Ungarova karetního génia se naplno projevila v dalších letech jeho lasvegaského působení. Byl od přírody zrozen pro hru vysokých sázek, a proto stále přijímal nové výzvy, jež by byly hodny jeho karetního talentu. V roce 1980 se na World Series of Poker (WSOP) zúčastnil hlavního turnaje v No Limit Texas Hold'em, který bravurně vyhrál, když ve finále porazil pokerovou legendu a jednoho z nejlepších pokerových hráčů na světě Doylea „Texas Dolly“ Brunsona.

Ungar měl 5a 4, Brunson držel Aa 7. Před flopem Doyle navýšil, Ungar ho dorovnal. Na flop přišlo A72. Brunson opět navýšil, Ungar ho opět dorovnal. Na turn přišla 3. Ungar v tu chvíli s postupkou do pětky vsadil a Brunson šel all in. Kárová dvojka na riveru již nic nezměnila, a tak si Stu Ungar odnesl 375 000 dolarů a zapsal se jako nejmladší vítěz v tehdejší dosavadní historii WSOP. Bylo mu 26 let. Právě zde získal přezdívku The Kid (angl. dítě), protože svým vzezřením spíše připomínal chlapce ze školy než profesionálního pokerového hráče.

WSOP 1981

I když v roce 1980 Ungar WSOP vyhrál, neměl s Texas Hold'em příliš velké zkušenosti. Logicky se tedy objevily hlasy, že jeho výhra byla náhodná. Ungar ale všechny pochybovače umlčel hned následující rok, kdy se mu podařilo vítězství v hlavním turnaji WSOP obhájit. Dokázal, že je opravdu výjimečným hráčem a stal se již za svého života pokerovou legendou.

Při druhém vítězství byl Ungarovým finálovým soupeřem Perry Green. Green dostal 109, Ungarovi přišlo AQ. Ungar měl výborné karty, a proto před flopem vsadil, Green pouze dorovnal. Na flopu se objevila 874. Green s nadějí na postupku šel all in, Ungar dorovnal. Na turnu se objevila 4a na river došla Q. Ungar se tedy stal podruhé světovým šampionem a z turnaje si odnesl výhru ve výši 375 000 dolarů.

Temné období

O tom, že byl Ungar výjimečně talentovaným hráčem, není sporu. Lze se ale pouze dohadovat, do jakých výšin věhlasu by své karetní umění dotáhl, kdyby ho nepohltily temné rysy jeho osobnosti. Ungarova cesta životem připomínala šílenou jízdu na horské dráze, ve které nebylo oddechu. Ačkoliv Ungar vydělával hrou obrovské peníze, dokázal stejně velké peníze jednoduše prohrát ve zcela nesmyslných nebo riskantních sázkách.

Po vítězství ve světovém mistrovství WSOP v roce 1981 následovalo v Ungarově životě šestnáctileté období, ve kterém se naplno projevily obě stinné stránky Ungarovy osobnosti: gamblerství a závislost na drogách. V roce 1983 sice Ungar ještě vyhrál WSOP šampionát v Seven Card Stud pokeru a získal svůj čtvrtý mistrovský náramek, ale jeho kokainová závislost již nabírala obrátky. Kokain měl neblahý vliv i na jeho nekontrolované sázení. Ungar utopil statisíce dolarů získaných za karetními stoly v dostihových a sportovních sázkách, takže byl často úplně švorc.

Před WSOP v roce 1990 neměl Ungar ani na vstupní poplatek, takže startovné za něj zaplatil jeho dobrý přítel a pokerový profesionál Billy Baxter. Ungar byl ale třetí den turnaje nalezen v hotelovém pokoji v bezvědomí pod vlivem drog, takže nebyl schopen dále pokračovat v turnaji. Protože byl tehdy ale v soutěži hráčem s největším množstvím žetonů, skončil nakonec ještě devátý s výhrou 20 500 dolarů. V polovině 90. let byla z Ungara díky drogové závislosti již taková lidská troska, že se jeho nejbližší přátelé a spoluhráči právem začali bát o jeho život.

Intermezzo: WSOP 1997

Poměrně velkou událostí proto bylo, když se v roce 1997 Ungar objevil v hlavním turnaji WSOP. Bylo to v době, kdy už byl pro profesionální pokerový svět odepsanou existencí a nikdo už s ním pro jeho drogovou závislost nepočítal. Ačkoliv bylo znát, že na tom Ungar není fyzicky nejlépe, jeho soupeři se brzy přesvědčili, že po mentální stránce mají co do činění opět s tím obávaným Stu Ungarem, který je schopen zdrtit každého protihráče. Stu Ungar prošel turnajem jako nůž máslem až do závěrečného finále, v němž se proti němu postavil známý lasvegaský podnikatel a majitel kasin John Strzemp. Ungar vyhrál s postupkou do pětky nejen jeden milion dolarů, ale také svůj třetí titul světového šampiona a stal se rázem žijící pokerovou legendou.

Temné období pokračuje

Osud tomu ale chtěl, aby přívlastek žijící neplatil dlouho. Dva měsíce po svém comebacku byl Ungar po zaplacení dluhů a dalších prohrách ve sportovních sázkách včetně dostihů opět bez peněz. Navíc pokračovala i jeho závislost na kokainu, takže když mu chtěl hned v následujícím roce 1998 Billy Baxter zaplatit opět vstupné 10 000 dolarů do hlavního turnaje WSOP, Ungar deset minut před začátkem hry odmítl jeho nabídku s tím, že je unaven a necítí se dobře.

Pár měsíců po tomto turnaji Ungar podepsal kontrakt s Bobem Stupakem, který zaplatil všechny jeho dluhy za to, že pro něj bude Ungar hrát turnaje a velké pokerové hry. To však bylo jen krátce před tím, než osud rozhodl, že se životní pouť jednoho z největších pokerových hráčů všech dob navždy uzavře. Dvacátého druhého listopadu roku 1998 byl totiž Stuart Errol Ungar, kterého celý profesionální pokerový svět znal pod přezdívkou Stuey The Kid, nalezen v lasvegaském motelu Oasis bez známek života.

Ungar zemřel ve věku pouhých 45 let. Pět let po jeho smrti natočil režisér A. W. Vidmer o Ungarovi film High Roller: The Stu Ungar Story, který je spolu s knihou One of a kind od autorské dvojice N. Dalla a P. Alson vzpomínkou na pokerového hráče, pro kterého snad nejvíce sedí označení par excellence.

Pokerový Wimbledon



Na světě neexistuje významnější setkání pokerových hráčů, než je to, které se každoročně uskutečňuje v Las Vegas. Jmenuje se **World Series Of Poker (WSOP)** a pro hráče pokeru má asi takový význam, jaký má třeba londýnský Wimbledon pro tenisové profesionály. Narozdíl od Wimbledonu však WSOP zatím žádný Čech nevyhrál.

Historie

Tradice prestižních klání WSOP začala v roce 1970, kdy se v lasvegaském kasinu Binion's Horseshoe sešli tehdejší nejlepší hráči pokeru, aby změřili své síly v několika pokerových hrách včetně nejuznávanějšího No Limit Texas Hold'em pokeru.

Oficiálně se turnaj v No Limit Texas Hold'em pokeru s vkladem 10 000 dolarů v rámci WSOP začal hrát v roce 1972. Tehdy se ho zúčastnilo 8 hráčů a vítěz Amarillo Slim Preston získal 80 000 USD. V průběhu dalších let se z tohoto turnaje stala nejprestižnější pokerová soutěž na světě.

Online satelitní turnaje

V posledních letech k oblíbě WSOP přispěly zejména internetové satelitní turnaje (viz níže), které vyšroubovaly prize pool turnaje do závratných výšek. Zatímco v roce 2004 na turnaji své síly poměřilo 2576 hráčů, v roce 2005 se ho zúčastnilo již 5619 hráčů. Právě kombinace kasinových a internetových satelitních turnajů je v pozadí extrémního nárůstu počtu hráčů WSOP.

Prvním vítězem turnaje, který se na WSOP kvalifikoval z online turnajů, byl v roce 2003 Chris Moneymaker. Chris udělal svému jménu opravdu čest, neboť za 50 dolarů vložených do internetového turnaje získal první cenu ve výši 2 500 000 dolarů.

WSOP 2005

Všech loňských doprovodných turnajů WSOP se zúčastnilo celkem 30 989 hráčů, kteří vytvořili gigantický celkový prize pool ve výši 104 040 213 dolarů. Vítěz, Australan Joseph Hachem, bral jako první cenu neuvěřitelných 7 500 000 amerických dolarů. Tato historicky rekordní čísla mohou být překonána v letošním ročníku WSOP, jenž se koná v Las Vegas od 25. června do 10. srpna 2006.

Satelitní turnaje: Historie jedné pokerové inovace

Dnešní obrovská popularita světového šampionátu v pokeru souvisí nejen s dlouholetou tradicí a rozmachem internetu, ale i s turnajovou inovací zvanou SATELLITE, která vznikla v kasinu Binion's Horseshoe a stala se vlastně základním kamenem rozvoje světových pokerových turnajů.

Před hlavním turnajem WSOP v roce 1983 se totiž na organizátory obrátila skupina hráčů, zda by nemohli sehrát kvalifikační turnaj, jehož vítěz by získal účast v hlavním turnaji WSOP. Jejich představa byla taková, že by každý z deseti hráčů zaplatil 1000 dolarů a vítěz tohoto mini turnaje konaného na jediném stole by získal 10 000 dolarů, které by vložil jako vstupné do mistrovského turnaje.

Hráči našli pochopení u Jacka Biniona, který bez váhání nejen souhlasil, ale začal sám pravidelně organizovat mini satelity, tedy turnaje konané na více stolech se vstupním poplatkem 100 dolarů. Princip těchto klání spočíval v tom, že z každého jednotlivého turnaje s deseti hráči postoupil jeden vítěz s tisícovkou dolarů do satelitního turnaje a jeden vítěz tohoto turnaje vždy postoupil do hlavní WSOP soutěže, do níž má vstupné hodnotu deset tisíc dolarů.

Satelitní inovace měla v průběhu let za následek, že se turnaje WSOP začalo zúčastňovat více hráčů a tím došlo i ke zvýšení celkových částek určených na výhry. Princip satelitních turnajů se začal později uplatňovat i v online pokeru, což přispělo i k dalšímu zvýšení počtu účastníků tohoto dnes největšího a nejprestižnějšího světového turnaje.